

CRENELURI SIGHIȘORENE

Editor ASOCIAȚIA LITERARĂ „CRENELURI SIGHIȘORENE”
Redactor-șef Gabriella Costescu •ISSN 2343 – 7693•Anul VIII Nr. 17 (iulie-decembrie) 2020

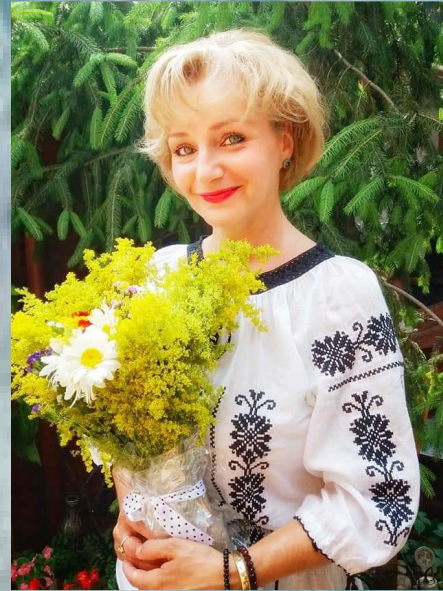

Carmen Florian, pictură abstractă

Pictură pe vas de sticlă

„Pictura face din spiritul pictorului, un fel de spirit al lui Dumnezeu.”
(Leonardo da Vinci)

Pictură suvenir

Pictură pe eșarfă de mătase

Creările mele sunt realizate în mare parte pe sticlă, metal (foiță de aluminiu), pânză, piatră, ceramică și lemn. Sufletul dictează, iar eu las mâna (degetele) să transpună. Îi mulțumesc Lui Dumnezeu pentru harul dăruit, deoarece astfel pot bucura suflete frumoase care rezonează la frumos. Este forma mea de exprimare, prin care, încerc să transmit emoții celui care privește. Dacă picturile mele trezesc sentimente, vibrații, emoții, bucurii, sunt mulțumită, fericită că mi-am îndeplinit misiunea, aceea de a transmite ceva.

E adevărat, că fiecare percepe în felul său, simte diferit pentru că toți suntem diferiți, dar, de aceea suntem frumoși! Există frumusețe interioară mai presus decât frumusețea exterioară. Lucrările mele tind către un expresionalism abstract decorativ, care, constă în reprezentarea gândurilor și sentimentelor în actul picturii, într-o manieră spontană, folosind expresivitatea formelor florale abstracte, spre stilizat. Culoarele fiind cele mai variate, îmi plac culorile vii, vibrante, mă regăsește în ele. Ador și culorile pastelate mai ales în perioadele nostalgice, dar atunci când am paleta de culori în față, practic culorile mă fură și tind tot spre culori tari.

Carmen Florian

CARMEN FLORIAN

Biografie

Artist plastic, pictor, s-a născut la data de 18.03.1968, în București.

Membră a Uniunii Artiștilor Plastici (UAP)

Membră a Asociației Artiștilor Plastici București (AAPB)

Membră a Ligii Navale Române

Membră Asociația Societatea Culturală „Apollon” România

Membră Consiliul Mondial Român

Membră a Asociației Literare „Creneluri Sighișorene”

Educație și formare:

Absolventă a Școlii de Arte Plastice „Iosif Sava” nr. 1, București, Secția Pictură

Absolventă a Școlii de Artă – secția Artă Decorativă

Premii:

- Trofeul de pictură pentru România la New Delhi, India

- Diplome de excelență:

- „Zilele Europei” la Viena, Austria

- „Centenarul Marii Uniri” la Viena, Austria

- „Contemporary Art” la Balchik, Bulgaria

- „Magic Balchik”, Bulgaria

- „Liga Navală Română”

- „Federația Artă, Muzică și Sport”, Parlamentul României

- „Grigore Vieru – Cultură, Artă, Civilizație”

- „Prieten talentat” (mai, decembrie, 2020)

- Proiect Diplomă de voluntariat CMR

- Diplome de onoare:

- „Zilele Nichita”, Asociația Culturală „Apollon” România

- „Centrul Academic Internațional Eminescu” – Chișinău, Rep. Moldova

- Tabăra de creație de la Tulcea

- Diplomă de merit „Consiliul Mondial Român”, România

Expoziții Personale:

- „Drumul spre artă” – 13. 02. 2016 – la sediul AAPB

- Pictură pe pânză, din cuțit

-

- „Visele, Florile, Culorile” – 13. 02. 2018 – Grand Hotel Phoenixia București

- „Impresii și expresii în culoare” – 09. 03. 2018 – Cercul Militar Național – Galeria Ronda

- „De Sânziene” – 24. 06. 2018 – Casa Mara

- „Om între oameni” – 21. 10. 2018 – Vclubul Ader – Seniorii Cetății

- „Synevo” – 09. 11. 2018 – Hotel Intercontinental București

- „Centenarul oglindit în culorile dorului” – 01. 12. 2018 – Clubul Ader – Seniorii Cetății

- „Femeia, eterna poveste” – 03. 03. 2019 – Clubul Ader – Seniorii Cetății

- „Festivalul primăverii” – 28. 05. 2019 – Librăria Libiris, Brașov

- „Poezie și Culoare Româno-Australiană” – 05. 10. 2019 – Librăria Alexandria, Galați

- „Șezătoare Românească” – 02. 12. 2019, 14. 02.

2020 – Centrul Cultural European și Tineret UNESCO

- „Șezătoare Românească” – 24. 02. 2020 – Grand Arena Mall, București

- „Poezie și Culoare” – 29. 02. 2020 – Librăria Karma, Calafat

- „Culoare la malul mării” – 20. 08. 2020 – Micul Golf, Pescăria 2 Mai

- „Culoare și Poezie” – 03. 10. 2020 – Palatul Culturii „Minerul”, Lupeni

Expoziții Internaționale:

- „Zilele Europei la Viena” – mai 2017 – Viena, Austria

- „Centenarul Marii Uniri – Festivalul Primăverii” – mai 2018 – Viena, Austria

- „Contemporary Art” – iul. 2018 – Art Gallery, Balchik, Bulgaria

- „Magic Balchik” – mai 2019 – Balchik, Bulgaria

- Biblioteca Națională – feb. 2020 – Chișinău, Rep. Moldova

- Centrul Academic „Mihai Eminescu” – feb. 2020 – Chișinău, Rep. Moldova

- „Flowers of Paradise” – sept.- dec 2020 – Atelier Montez, Roma, Italia

Expoziții Colective:

- „Colour’s Symphony Blue” – feb. 2014 – Hotel Crowne Plaza, București

- „Colour’s Symphony Indingo” – apr. 2014 – Hotel Crowne Plaza, București

- „Colour’s Symphony Violet” – mai 2014 – Hotel Crowne Plaza, București

- „Artă Abstractă” – iun. 2014 – Hotel Crowne Plaza, București

- „Salonul de Toamnă” – sept. 2014 – Palatul Parlamentului

- „**Atât de Românesc**” – sept. 2014 – Hotel Marshal Garden, București
- „**Armonii de Toamnă**” – oct. 2014 – Hotel Pullman, București
- „**Salonul de Iarnă**” – ian. 2015 – Cercul Militar Național
- „**Luna Florilor**” – mai 2015 – Galeria ELITE Prof. Art
- „**Accente Cromatice**” – dec. 2015 – Galeria Labyrinth
- „**Salonul de Iarnă**” – ian. 2016 – Cercul Militar Național
- „**Antagonismele Focului**” – mai 2016 – Muzeul Național al Pompierilor
- „**Armonii Cromatice**” – iun. 2016 – Cafeneaua „Stay” by Coffee 2 Go
- „**Veșnicia s-a născut la sat**” – iul. 2016 – Muzeul Național al Satului „Dimitrie Gusti”
- „**Plimbări printre idei și emoții**” – oct. 2016 – Galeria Labyrinth
- „**Carmen Moldavie**” – dec. 2016 – Galeria Labyrinth
- „**Salonul de Iarnă**” – dec. 2016 – Sediul AAPB
- „**Arta de a fura timpul o clipă**” – ian. 2017 – Galeria Romană
- „**Manifest cultural**” – feb. 2017 – Galeria ARTUT
- „**Concertul Primăverii**” – mar. 2017 – Galeria Labyrinth
- „**Salonul de Primăvară**” – apr. 2017 – Sediul AAPB
- „**Salonul de Vară**” – iul. 2017 – Casa de Cultură „Friederich Schiller”
- „**Vocile Mării**” – iul. 2017 – Galeria ARTUT
- „**Cromatică de Vară**” – aug. 2017 – Cercul Militar Național
- „**Trăiri Plastice**” – sept. 2017 – Palatul Parlamentului
- „**Simfonia Culorilor**” – noi. 2017 – Cafeneaua Kuber
- „**Culori Meșterugite**” – mai 2018 – Centrul Cultural „Mihai Eminescu”
- „**Universal Eminescu**” – iunie 2018 – Galeria Contrast, Salonul Internațional de Artă Plastică
- „**Porți deschise la palat**” – iunie 2018 – Galeria de Artă a Fundației Culturale Ion I. Brătianu - De la clasic la contemporan
- **Expo „Marina**” – iulie 2018 – Centrul Cultural Mihai Eminescu – Liga Navală Română
- **Expo „Iarna**” – ianuarie 2019 Centrul Cultural Mihai Eminescu – AAPB
- **Expo „De Sânziene**” – Salonul de vară – iunie 2019 – AAPB - Biblioteca Metropolitană București
- **Expo „Salonul de iarnă**” – sept. 2019 – AAPB – Sala Ronda, Cercul Militar Național

Participări expoziție sticlă, artă decorativă și târguri Handmade – sticlă pictată:

- Parcul Mogoșoaia
- Palatul Camerei de Comerț București
- Galeria ARTUT
- Galeria Labirinth
- Centrul Cultural UNESCO Nicolae Bălcescu

- Artoteca Bibliotecii Metropolitane București
Grafică coperti de carte:

- „**Cu destinul de mână**” – poet Mariana Slavu, aprilie 2019
- „**Penița gândului**” – poet Mariana Ierima, noiembrie 2019
- „**Florile sufletului**” – poet Alexandra Gălușcă, februarie 2020

Apariții în publicații, ziare, reviste, antologii:

- Album pictură – oct. 2014 – Galeria de arta „Elite Prof Art” – World Trade Center, București
- Antologia literar-artistică – „Suave minuni înmiresmate” – mai 2018 – Editura Napoca Nova
- Inteviu personal „Artist în etapa consacrării” – apr. 2018 – Agenția de presă culturală și sportivă „Word press” – critic de artă Aristo Bunescu
- Inteviu Cotidianul „Cuvântul liber” – mar. 2018 – Tg.-Mureș
- Albumul Galeriei de Artă al Fundației Culturale „Ion I. Brătianu” – „Porți deschise la palat, de la clasic la contemporan” – iun. 2018 – Palatul Brătianu
- Revista „Independența Română – Independența prin cultură” – aug. 2018 – Inteviu „Cartea amintirilor, loc de întâlnire a excelențelor”
- Antologia „Prietenii” – oct. 2018 – Editura „Izvorul cuvântului”
- Revista de Informație și Cultură Româno-Americană – noi. 2018 – Editura Star Press, Vâlcea
- Revista „Studii Clinice” – noi. 2018 – Simpozion Synevo „Clinical Trials”
- Publicația „Valahia – Dacia Nemuritoare” – apr. 2019 – Expo. Flotilei Artistice a Ligii Navale Române
- Revista „Independența Română – Independența prin cultură” – ian. 2020 – Fundația literar-artistică „Stoica” – Critic de artă Prof. Pictor Virgil Cover, Secretar literar Doina Barca
- Ziarul „Exclusiv” Lupeni – oct. 2020 – Pledoarie pentru poezie, muzică și culoare

Apariții Radio și TV:

- Emisiunea „Amprente” – Radio Vocea Armatei – București, ian. 2019
- Emisiunea „Matinali și Populari” – Etno TV – București, mar. 2019
- Emisiunea „Arta fără graniță” – Agro TV News – Chișinău, feb. 2020
- Emisiunea „Petreceți cu noi” – Inedit TV – București, aug. 2020
- Emisiunea „Matinali și Populari” – Etno TV – București, dec. 2020

Diferite lucrări pictate pe sticlă, pânză și metal în colecții particulare din Italia, Austria, Grecia, Franța, Israel, Spania, Bulgaria, Slovenia, Rep. Moldova, Brașov, Timișoara, Bacău, Iași, Chișinău, Galați, Brăila, Tulcea, Medgidia, Constanța, Vâlcea și Sibiu.

IUNIE

IN MEMORIAM - MARIN PREDA

Într-un sat sărac lipit, ca mai toate satele României, Siliștea-Gumești, din județul Teleorman se naștea la 5 august 1922, scriitorul Marin Preda, cel care ulterior devine „Cel mai iubit dintre pământeni”! Dacă timpul mai avea răbdare, în anul 2020, împlinea 98 de ani!

Am trăit, am simțit, am vibrat, m-am dat peste cap la vremea aceea să obțin capodoperele pe care ni le-a lasat moștenire, „Moromeții”, „Delirul”, „Viața ca o pradă”, „Cel mai iubit dintre pământeni”, de altfel întreaga sa operă a fost un fenomen, „fenomenul Marin Preda”! Stilul inconfundabil, ca și originalitatea operelor sale i-au determinat pe critici să-i confere acest titlu.

Trebuie să recunosc, că și viața scriitorului a fost fascinantă, „era omul pe care o femeie visează să îl găsească” (după spusele celor care i-au fost soții și l-au iubit). „Se poate spune că n-a avut noroc la femei, dintr-un motiv sau altul. Marin era totuși omul pe care o femeie visează să îl găsească”.

În **17 iulie 2020**, Consiliul Mondial Român București Ilfov - printre proiectele sale, ca un fervent păstrător al valorilor literaturii române, s-a implicat practic, având sprijinul Centrului Cultural „Marin Preda” din Siliștea-Gumești, în reabilitarea casei în care s-a născut marele prozator Marin Preda, astfel să poată deveni cu adevărat o casă memorială, vizitată de către cei care i-au prețuit opera.

În parteneriat cu Asociația Culturală „Marin Preda” reprezentată de președintele Dorel Petrescu, alături de George

Costea artist plastic, d-na director de la Școala Gimnazială din Siliștea-Gumești, Consiliului Mondial Român, după un moment literar in-memorial, dar și primirea de care am avut parte, cu pâine și sare, așa numai cum țaranul român știe să o facă, ne-am îndreptat spre casa în care s-a născut marele prozator.

Trebuie să subliniez că una dintre fiicele locului, membră în Consiliul Mondial Român, Georgeta Ciobanu - artist popular, creator, un meșteșugar în arta populară, dar mai ales un păstrător la propriu al acestor valori naționale, îndrumător al copiilor și tinerilor în păstrarea tradițiilor satului românesc, alături de soțul domniei sale Gheorghe Ciobanu, rapsod și cântăreț, au fost sufletul acestui eveniment. Ne plecăm în fața acestei familii și le mulțumim.

Oamenii ne salutau, intram în vorbă, sau ni se alăturau, oameni sfătoși, curioși să mai afle cum merg lucrurile prin țară sau cum m-a chestionat un bătrân, „ce se mai aude la împărăție”? I-am răspuns că

despre împărăția cerului încă nu știu cum merg treburile, dar aici pe pământ, în Capitală este mare balamuc. Bătrânul se luminează la chip și parcă liniștit, mă asigură: „aha, ca la noi, doar unul mai mic”!

În curtea casei, erau deja materiale de construcție și ceva utilaje, o betonieră, iar câțiva muncitori dădeau zor. Ne-am alăturat, desigur simbolic, am călcat pământul cu picioarele, așa ca o datină a locului și fiecare dintre noi am frământat câte o mână de pământ cu paie. Emoția și mândria au pus stăpânire pe mine acolo, realizând că peste ani, cât mai trăiesc, mi-am adus un mic aport alături de echipa aceasta fantastică, a Consiliului Mondial Român!

Mulțumim tuturor care au ne-au fost alături, celor care au crezut în proiectul nostru, mulțumim anticipat și celorlați oameni care ni se vor alătura pe parcurs până la finalizarea și inaugurii Casei Memoriale „Marin Preda”!

Aura Ungureanu - București

Proiect de restaurare a Casei Memoriale „Marin Preda”

În satul lui Moromete, în cadrul Centrului Cultural „Marin Preda”, Consiliul Mondial Român, Organizația București-Ilfov, a desfășurat prima activitate din proiectul, derulat în parteneriat cu Asociația Culturală „Marin Preda”, de restaurare a Casei Memoriale a scriitorului.

Într-o bucătică de istorie, înconjuțați de Fierăria lui Iocan, casa lui Cocoșilă, casa lui Bălosu, școala primară, biserica și alte personaje prezente, l-am comemorat pe Marin Preda, am vorbit despre operele lui literare și despre importanța refacerii casei memoriale, pentru a ajuta la proiectarea, pentru viitorii vizitatori, a unor momente importante din viața scriitorului.

„Frământatul pământului” un obicei al zonei, unde alături de localnici și elevi am amestecat pământul cu paie, balebă și nisip, am facut bulgări de chirpici și am început, simbolic, lipirea casei țărănești.

Momente de emoție și trăiri intense ne-au purtat pe urmele pașilor scriitorului Marin Preda, în casa construită în anul 1910, în care a învățat timp se șapte ani, fiind și singurul loc amenajat în memoria și cinstirea celui mai celebru fiu al satului.

Lucrările de restaurare a casei continuă, de aceea pentru cei care doresc ca satul românesc să fie păstrat, iubesc literatura română și opera lui Marin Preda și vor să contribuie la renovarea Casei Memoriale a artistului, vă așteptăm donațiile în contul Asociației Culturale „Marin Preda”, deschis la Banca Transilvania, RO40BTRLRONCRT04382558 01.

Doar împreună suntem puternici!

Consiliul Mondial Român, Organizația București-Ilfov, mulțumește unor oameni speciali, modești și frumoși, membri

CMR, care au făcut posibil parteneriatul cu Asociația Culturală „Marin Preda”, au crezut în proiect și în reușita lui: Georgeta Ciobanu - meșter popular, coordonator de șezători românești și ateliere de lucru manual, Gheorghe Ciobanu - artist, solist de muzică populară. Felicitări pentru organizarea și primirea de la Siliștea-Gumești și pentru dăruirea, implicarea dumneavoastră, pe bază de voluntariat, în proiectele organizației! Vă mulțumim că ați ales să fiți parte din echipa noastră.

Cu ajutorul dumneavoastră am donat 2000 de lei pentru începerea lucrărilor, bani utilizați pentru achiziția de materiale de construcții și un tablou, semnat Pictor Ioan Murariu, care va fi scos la licitație, iar suma obținută din vânzarea tabloului va fi și ea donată pentru restaurarea casei, către Asociația Culturală „Marin Preda”, coordonator de proiect.

Felicitări întregii echipe, formată din: Nicușor Moise, Maria Petrescu, Paula Manta, Doina Barca, Aura Floris, Mioara Voicu, Carmen Florian, Maria Niculescu, Georgeta Ciobanu, Gheorghe Ciobanu, Marian Staiculescu, Lucian Dumitru, Magda Băcescu, Ștefan R. Apostol, Seffer Rita, Doina Teg, George Terziu, Elena Ceas, Marilena Ban, Anișoara Vlaicu. Mulțumiri pentru donații, implicare și participare!

Felicitări Asociației „Pictor Ioan Murariu”, reprezentată de Manta Paula pentru tabloul donat! Felicitări Carmen Florian pentru suvenirurile pictate și oferite gazdelor! Mulțumiri gazdelor: Asociația Culturală

„Marin Preda”, reprezentată de Dorel Petrescu, Președinte și domnul George Costea, Școala Gimnazială „Marin Preda” reprezentată de d-na. director, elevi și profesori, Centrului Cultural „Marin Preda”, locuitorilor Satului Siliștea-Gumești, pentru organizare, ospitalitate și prezență.

CMR, Organizația București-Ilfov, mulțumește doamnei Anișoara Vlaicu, artist, solist de muzică populară și romanțe, pentru participarea în Proiectul de restaurare a Casei Memoriale „Marin Preda”. Ați adus în fața localnicilor cele mai frumoase melodii despre satul românesc.

Anișoara Vlaicu

Mulțumim pentru implicarea dumneavoastră, pe bază de voluntariat, în proiectele organizației!
Vă mulțumim că ați ales să fiți parte din echipa noastră.

Maria Petrescu – București

ANDA VOICAN

Nicio veste

Nicio veste de la tine
De la prietenii de bine,
Nimeni nu-mi deschide
ușa
Să-mi desferece cătușa
Ce mă roade fără milă
În durerea mea senilă.

Doar tăceri asurzitoare
Vin din neagră depărtare
Să-mi întunece simțirea
Și pierdută mi-e iubirea.

De la tine, de la mine,
Nicio veste nu mai vine,
Doar cătușa sângerează
Pe singurătatea-mi trează.

Templul meu

Din a munților gândire
Îmi clădesc cu greu
Punând piatră peste piatră
Templul meu.

Vin popoarele pe ape
Cu credința înțeleaptă
Înălțându-l tot mereu
C-o treaptă.

Spiritele pădurene
S-au unit în ridicat
Zidul templului sporind
Ne-ncetat.

Nu-mi aduc aminte
Când l-am isprăvit
Templu-mi se-odihnește
Trupu-i istovit.

Nesecat mi-e gândul
Visul prinde viață
Trupul tămâios
Înalță.

În viziunea mea, coloana infinitalui:

Bucle atemporale prinse-
ntr-un dans
Lasciv și sugrumat
care se scurg într-o
eternitate enervantă,
păstrătoare de valori
inestimabile
și inepuizabile ale
spiritului românesc.

Sete

Îmi ești ca o apă vie
Peste-al meu ținut pustiu,
Apă vie ce mă-mbie
Doar o clipă să mai fiu.

Să adulmec înserarea
S-o cobor la sânul meu,
Să mă soarbă exaltarea
Într-un gât de curcubeu.

Din iubirea îngerească
Numai chinul a rămas
Apă vie, nebunească
Sete mi-e ca să te las.

**Carmen Florian, Décor floral
pe vas de sticlă**

LIBERTATEA DE A IUBI NEMĂRGINIREA

Cenaclul Literar „Creneluri Sighișorene” a primit un membru nou.

SILVANA ANDRADA VASILESCU

Cunoscută publicului sub numele Silvana Andrada Tcacenco, s-a născut în 15. 02. 1971, la Sighișoara, județul Mureș, unde a petrecut primii zece ani, a urmat școala primară cu limba de predare germană. A finalizat studiile liceale la Liceul German nr. 34, actual Colegiul German „Goethe” din București, în anul 1989.

Între 1990-1995 a urmat cursurile facultății de Finanțe Bănci în cadrul ASE București, a susținut doctoratul în economie, specializarea Finanțe Internaționale în anul 2006. Membră a cenaclului literar artistic al liceului, participă la montaje literar artistice și concursuri de recitări între 1985-1989, fiind pasionată de muzică și de poezie.

Scrie de la 15 ani, publică prima poezie în 1992 într-un ziar local din Sighișoara.

Debutează în „Confluente Literare” la 01. 02. 2016 cu poezia „Adoptă-mă pădure”.

- 2016, membră a Cenaclului Poetic „Schenk”.

- 2020, membră a Asociației Literare „Creneluri Sighișorene”.

Publicații:

- 25.03.2016 - Revista „Radio metafora” Visul românilor de pretutindeni Seattle, WA, nU.S.A;

- 13. 06. 2016 - Literatura de azi;

- 16. 06. 2016 - Revista „Pro Litera”;

- 11.09.2016 - Revista „eCreator ”și revista diasporei „Unirea” - Viena.

- 2017 - revista „Poezia” nr. 2 (80).

- 2019 - revista „Poezia”, numărul de primăvară.

Cărți publicate:

- 2016 - „Adoptă-mă pădure”, Editura Art Creativ - debut

- 2017 - „Eu tind spre fericire”, Editura Grinta, Cluj Napoca.

- 2018 - „Contur în contre-Jour”, Ed. Inspirescu

Antologii:

- 2016 - „Aripi de zăpadă”, ed. „Art Life”

- 2017 - „Prietenii poetice”, ed. „eCreator” și „Damele metaforei”, distincție „Diploma de Excelență” din partea Uniunii Culturale a albanezilor din România.

- 2017 - „Surâsuri în alb-negru”, editura Kitcom și Boema '33,

- 2017 - **traducerea unor poeme în limba albaneză**, în volumul „Nemurirea frumuseții”, traducerea Baki Ymeri-Amanda, Edit. Verlag 2017, în Antologie literară Nr. XIV, supliment literar al revistei „Climate Literare”.

- 2016, 2017 și 2018, participă la Caravana Culturii, publică în „Caravana Culturii Jurnal de călătorie”, editura Kitcom în anul 2017 și 2018.

- 2017 Participă la volumul comun „Jurnalul unui câmp de aripi”, editura Art Creativ.

- Publică în Cenaclul „eCreator” - Prietenii literare.

- volumul de critică „Punte peste vremuri” Re Constituirii critice de Ioan Romeo Roșianu.

- volumul omagial „Versuri pentru Eminescu”, coordonator Maria Filipoiu, Ed. Dandes Press.

- 2018 apare în Antologia „Poetica” a Cenaclului poetic „Schenk” publicată în Germania, 58 de autori contemporani, versuri alese de Dl. Christian W. Schenk.

- 2018- „Starea de om-Substraturi”, Editura „Art Creativ” București.

- „România, țara mea de dor”, editura „Art Life”.

- 2018 - „Românul s-a născut poet”- de Gabriella Costescu – poeme dedicate Centenarului României.

- 2019 - „Dictionar de reliefuri literare românești”, editura „Armonii Culturale”

- 2019 - „Rochii de zăpadă”, ed. „Art Creativ”

- antologie în limba albaneză, Edit. Verlag.

Concursuri:

- Campionatul Național de poezie 2016 organizat de „Cenaclul de Urgență” și Editura Art Creativ - Diplomă Campion național al poeziei.

- Premiul pentru debut, acordat de către Consiliul Județean Maramureș împreună cu Asociația „eCreator”, pentru volumul de debut

„Adoptă-mă pădure”, Editura „Art Creativ”, București.

-„Diploma de Excelență” din partea Uniunii Culturale a albanezilor din România.
- 2017, 2018 „Premiul de excelență” pentru lansare de carte în cadrul „Festivalului Primăverii”- secțiunea poezie- mai 2017 Viena.
- 2017, 11 noiembrie „Premiul criticii internaționale” în cadrul Concursului de Poezie „Clemente Reboră” Italia-Biassono.

Puterea artei

Mai am un vis și după,
Apocalipsa-mi vie, poate dura o veșnicie,
Mă poate-ngenunchea, poate să rupă
Întregul echilibru spre statornicie,
Poate să-nghete, vise, povește
Poate să stingă, poate să ningă,
Poate să frângă mâna cea stângă,
Cu care-mparte viața și moarte...
Mai am un vis și după,
În amalgamul amintirilor ce toate vor pieri,
Mă lase clipa doar să sorb din cupă,
Miracolul puterii artei de-a trăi.

Vinul acesta agonic

Storc viața ca pe un ciorchine,
O strâng aplecată în vine
Cu mâinile cele curate,
Taninul se scurge pe coate

Și doare căderea-n nămol
A picăturilor roșului gol,
Le-aș strânge în cupe pe toate,
Să nu se prelingă-n păcate

Și toate le-aș pune deoparte,
Din naștere până în moarte;
E turbure vinul cu gustul de fier
Care m-a luat să îi fiu prizonier,

Vinul acesta agonic de sânge,
O! Omenirea îl bea și îl plânge,
O omenire-ngropată în farduri,
Ce merge apoi sprijinită de garduri...

Storc viața de sevă, de gustul ei sec,
Îmi torn în potire să mă înec,

Cu gândul la dulcele acela profund,
La toți înecații, acestui pământ.

Destinul pietrei

Dezastrul pietrei a început atunci
Când a rămas să poarte doar destin de armă,
Religiile iubirii recăzute din porunci
Îngenuncheate s-au pierdut apoi în karmă,

Mor daltele-n hârtie de moliciunea plebei,
Grafitul lumilor se șterge fără ploi,
Castelul meu de cretă colorată
S-a prăbușit demult sub apa recurentului noroi,

Dăltuitori puțini rămași și parcă ne-nțeși,
Plăcutele porunci le poartă ca stigmată,
Brutală lume a oamenilor nealeși,
A limbilor babiloniene dezlegate,

Vorbesc ne-nțeleptit, brutal,
În glasul șerpilor cei necreați vreodată,
Cu pământeană nesupunere care viral,
Amplu se iartă după propria judecată,

Poruncile mor scrise în cretă pe nisipuri
Și iată omul daltă, ca ultimul hamal,
În lumea puerilelor, lumeștilor nimicuri,
Rostogolind sisific destinul criminal.

Dovada de infinit

O iubesc, o iert,
O înțeleg și o caut,
O apăr și o știu,
O cred.
În România sper,
Iubesc,
Trăiesc,
Mângâi,
Încă mai visez.
Am lăsat aici,
Pentru totdeauna,
Crucile alor mei,
României îi
Plivesc mormintele
Dar nu cred cu niciun chip,
În moartea ei.
Pentru mine rămâne,
Alături de mama
Și de copilul meu,
O dovadă
De infinit.

RAUL GOGOAȘĂ

ESENȚA - Temerarii

Sporturile extreme au fost mereu hobby-ul meu, de aceea am hotărât împreună cu prietena mea Bianca, o călătorie montană pe Vârful Parângul Mare, cota 2519, a Carpaților Meridionali.

Am explorat natura și aventura, pe un versant dificil de urcat la pas. După ce am studiat harta montană, (doar am studii de geodezie), am ales un traseu destul de dificil.

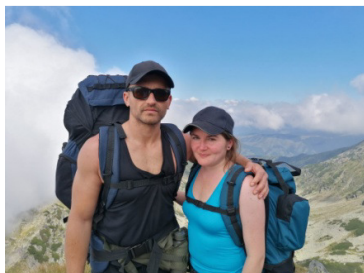
Am pornit de la tele-schi prin Șaua „Izvorului”, primul popas fiind refugiul Carja. Vremea a început să se înăsprească. Din pricina ceții dense, nu am putut vedea Vârful Carja spre care ne-am continuat drumul. Auzeam numai steagul cum flutura violent în vântul aspru. Am ales să nu mai pierdem timpul și să ne continuăm traseul, oricum, aveam șansa să se ridice ceața până la întoarcere.

Am continuat drumul spre Șaua „Stoinița” căutând un loc drept de popas ferit de viscol. Nu vedeam nici la patru metri în față. Într-un final am campat și parcă vântul s-a mai potolit. În jurul cortului, am făcut un paravan din pietre mari împotriva

vântului iar preț de câteva minute ceața s-a dat la o parte și am putut vedea unde ne aflăm. Asta ne-a mai liniștit puțin. Am intrat la adăpost și am gătit ceva. Un câine care ne-a urmat de la începutul drumului, era încă alături de noi. A rămas și peste noapte. Când a revenit viscolul, a mârâit de câteva ori.

A doua zi am fost binecuvântați de soare și vreme bună și călăuziți de cățelul loial, am continuat traseul spre Șaua „Gemănarea”, rămânând pe același traseu de coastă, până la Vârful Parângul Mare. Acolo am făcut un popas, am continuat spre lacul „Mândra” unde am pus din nou cortul. Pentru mâncare am luat apă din lac. Am avut curajul să fac o baie în lacul rece ca gheața, nu fără exclamații de bârâială, până m-am încins înotând.

Raul și Bianca

În apă mă gândeam la o sursă de apă potabilă în această zonă, știam că trebuie să fie o sursă de apă de apă curgătoare, mai bună decât apa stătută a lacului.

De la „Mândra” am zărit stâncile Vârfului „Gruiu” cum străluceau în soare. Erau umede. Am știut că acolo găsesc apă. M-am dus, m-am chinuit puțin și întradevăr erau fire de apă ce se prelingeau pe peretele versantului. Am stat o jumătate de oră să pot umple o sticlă de jumătate de litru. Văzând așa, am căutat o sticlă de 2 litri și am umplut-o. În felul acesta ne-am asigurat apa pentru drumul de a doua zi. Văzându-ne „cu sacii-n căruță”- cum se zice -, am început să ne relaxăm. Am alocat

un timp mai scurt să vizităm lacul „Roșiile”. Pe traseul retur am urcat un versant destul de dificil, până la șaua ce duce la Vârful Parâng.

Era măgulitor. La gândul acestui traseu, Bianca nu dormise toată noaptea. Până la urmă am reușit să facem încă trei urcări dificile. Peisajul ne-a susținut oarecum moralul, am văzut toate crestele muntelui, iar ceața care nu a persistat, și-a dat vâlul la o parte de peste mirificul peisaj montan.

În cele câteva zile ale lunii august, diminețile au fost în ceață. Pentru ceai sau o supă rapidă făcută cu un mini fierbător cu gaz, apa din lacul Roșiile sau Lung, a fost foarte bună. Am ignorat temperatura scăzută a apei și umiditatea aerului tăios de rece, să mă scald în lac. Am tras câteva chiote profunde care și-au găsit ecolul peste munte. Dar care ar fi picaneria, dacă nu curajul sportivului cu adrenalină?

Dacă nu era câinele muntelui să ne țină companie pe traseu, tăcerea pe versantul Parângului Mare, ar fi fost apăsătoare. Totuși ca o eliberare, pentru că muntele are cântecul său, vuietul, ceața sau foșnetul fagilor și brazilor, spun poezia lor aparte.

Munții Parâng sunt delimitați de râurile Jiu, Oltet, Lotru, de unde urcă poteci spre zonele somitale unite cu cerul.

În sfârșit am ajuns la cota 2519, unde am arborat tricolorul. Stâncă, povârniș, piatră seacă, ploaie, vânt și ambiția alpinistului care urcă muntele la pas, teama de pericolele ce le poți întâlni la tot pasul, despre ele vă scriu, să vă stârnesc și vouă curiozitatea.

LIBERTATEA DE A GÂNDI CU INIMA

Asociația Literară „Creneluri Sighișorene” a primit un membru nou.

AURA UNGUREANU

M-am născut în 22. 10. 1949, jud. Dâmbovița, accidental, la 7 luni, dar locuiesc în București dintotdeauna, căsătorită, primii ani de școală în București, într-o școală de fete, au urmat alți ani de studiu în Colegiul „Doamna Stanca”, apoi școala de asistent montaj film Buftea (Media), mai târziu șef protocol într-un minister.

- Membru în Liga Scriitorilor din România.
- Membru în Societatea Culturală „Apollon” – România.
- Consiliul Mondial Român –director comunicare
- Societatea Culturală România – administrator
- Vocea României de București – administrator
- Membru al Asociației Literare „Creneluri Sighișorene”

Apariții editoriale:

- Revista „Cervantes” Nr. 10, 11.
- Antologiile Editurii Inspirescu Satu-Mare 2013.
- Revista „Orizonturi Literare”.
- Diploma de Excelență pentru activitate scriitoricească, ianuarie 2014 – Editura „Inspirescu”, Satu-Mare.
- Revista „Singur” – Proza, 2014.
- „În așteptarea sărutului promis” Editura Singur,

2014.

- Anotimpuri românești – „TOAMNA”, Ed.Singur 2014
- Anotimpuri românești – „IARNA”, Ed.Singur 2015
- Anotimpuri românești – VARA, Ed. Singur 2015
- Anotimpuri românești – „PRIMĂVARA”, Ed. Singur 2015
- 2015 „Călător prin anotimpuri” ed. „Inspirescu” – antologie de literatură de călătorie – „Itinerar sentimental”
- Regatul Cuvântului – „Colivia”
- 2018 - „Carmen” – Antologie Lirică, volmul XX, Editura Anamarol.
- 2018 - „Verba volant, scripta manet”, Antologie de proză, volumul 12, Editura Anamarol.
- Antologia „România țara mea de dor”, Ed. LifeArt
- 2020 Antologiile „Apollon” – Vol.III – „Vis cu Nichita”

Articole:

- Toamna se culeg prozele – Antologiile Ed. Inspirescu nr. 14, 2015
- Prezentări în cadrul serilor literare ale propriilor creații, secțiune proză scurtă sau poezie.
- Membru în cadrul Rețelei Literare.
- „Aripi de zăpadă” – Antologie Editura LifeArt – Colecție PrinceArt, 2016,
- „Nomazii speranței” – Antologie de versuri și proza, Editura PIM.
- Publicații în reviste online ADER LA ROMÂNIA
- Publicații în revista „Independența română” – Independența prin cultură
- Articol apărut în Rev. „Independența Română, Independența prin cultură – Fereastra spre adevăr” – pagina Lumea de azi

Cărți publicate:

- „Interviu cu un reporter închipuit” – proză scurtă, 2016, Ed. LifeArt
- „Clepsidra roz” – poeme, 2016, Ed. LifeArt.
- Considerații personale „Fluturașul de stâncă” inserate în volumul „Drumul spre munți, drumul spre casă” al autoarei Adriana Todică, alături de d-na. Ileana Vulpescu.
- Colaborator publicație online „Ader la România”.

Premii:

- Premiul de Excelență „Eminescu la Oravița” 15 ianuarie 2014, din partea Teatrului vechi din Oravița pentru promovarea culturii autentice la Revista „Don Quijote”.
- Premiul III – în cadrul proiect „Top Comunicatori” ADER luna aug. 2017, pentru confirmarea deprinderilor consolidare în domeniul comunicării.
- Diverse diplome în cadrul unor evenimente ADER
- Diverse diplome în cadrul Conferinței de la Alba Iulia organizată de UNIFERO

- Diplome de merit și participare Italia sau alte diplome primite.

Alte evenimente:

- Organizarea unor concerte sau evenimente în campanii umanitare, legate strict de copiii instituționalizați, sau de căminele de bătrâni.
- Participare în perioada 4-6 sept. 2018 la Conferința despre Centenar, la Parlamentul European, Bruxelles, Belgia, membru UNIFERO și membru CMR.
- Conferința Consiliului Mondial Român 2019, la Parlamentul României, echipa de organizare.
- Societatea Culturală „Apollon” – Lecția de poezie – Doplomă de criză culturală.
- Manifestări culturale și sociale sub egida CMR.
- Implicare în proiectul mondial „Culori pentru pace” – Italia, Roma – Colosseum, alături de amasadori ai păcii.
- Proiect inițiat de către Consiliul Mondial Român pentru restaurarea Casei Memoriale „Marin Preda” – Siliștea Gumești.
- Apariții televizate postul 6tv – emisiune despre creativitate, moderator Prof. dr. Diana Metiu – Hyperion

Din volumul de poeme „Clepsidra Roz”, Ed. LifeArt.

Gândurile serii mele

Gând și bumerang

M-am ridicat ușor în vârful picioarelor.
Priveam pe furiș un gând
care se zbătea să iasă.
Am încercat să-i dau o mână de ajutor,
dar m-am oprit, mă speriasse gândul!
Încă nu înțelegeam de unde vine,
dar mai ales unde pleacă.
În traiectoria lui părea un bumerang
rătăcit, cu unghiul său obtuz,
încercând să-și atingă ținta, gândul!
Am privit iar pe după suflet rușinată
și-am înțeles atunci că nimeni
nu poate pune stăpânire pe gânduri,
nici Dumnezeu, nici zeci de bumeranguri!

Gândurile nopții mele

Iubirea mea târzie

Ia-mă în brațele tale iubite
e-o noapte cu stele căzute în păr
tu-mi mângâi sânii, încet
primesc atingerea sfios
feciorelinc aproape, melodios.

Fior și șoaptă
îmi gădilă auzul și rozul urechii
lavanda și mătasea
se-ncolăcesc, ca iedera pe trupul meu
sărutul ah... doar el desface vraja.
Fii darnic în săruturi iubirea mea târzie
alintă-mă, alintă-mă iubire...
e dansul nopții noastre
ca-ntr-un balans nebun ne avântăm,
ultimul blues, ultima zvâcnire...
Și iarăși îmi picuri vrajă în adâncuri
acum eu sunt iedera ce se-ncolăcește
pe un copac bătrân, dar încă viguros
alintă-mă, alintă-mă iubire
curând se ivesc zorii
iubirea mea târzie...

Gândurile serii mele

Scoica

Și iar m-am scufundat în lumea din adâncuri,
eram sirena ce aluneca pe-o stridie spre bancuri
drept trenă, un Betta Splendens, un pește luptător,
cu-un colorit și o viteza ce fascina orice înotător,
pe lângă noi un Fluture Tahitian, un pește zburător,
se străduia cu aripioara, oceanul să-l curețe de rele.
Și iar m-am scufundat în lumea din adâncuri,
ce căutam iubire, o scoică?!
Cu uimire chiar am găsit-o dintr-o mie,
era păzită cu strășnicie de-un drac de mare,
o viperă de mare, Peștele-Dragon!
S-a dat o lupta între noi,
el cu țepii veninoși, cu-n cap umflat și ochii
bulbucăți,
tot încerca să mă înțepe, dar nu știu cum l-am omorât!
Am prins apoi în palme scoica sidefie
și cu degetele tremurânde am scos la suprafață
o perlă dragul meu, ce stă la gâtul tău de-o veșnicie.

Un dor ascuns

Mi-e dor de sărutul
furișat tiptil pe gâtul meu
în fuga dimineții
când urma trupului tău
nu dispăruse de lângă mine încă.
Mi-e dor de hoțul de săruturi
în goana dimineții
când leneș și lasciv mă prefăceam
că dorm
sperând că dorul te-ntoarce-n așternut
făcând din ziuă iarăși noapte.

AUGUST

Asociația Literară „Creneluri Sighșorene” a primit un membru nou.

MARIA PETRESCU

Activitate literară și publicistică

Proză:

- 2017 – Romanul „Rătăcind prin universul copilăriei”- debut literar
- 2017 – 2018 – Publicații în „Comunicări științifice” Universitatea „Spiru Haret”, Editura USH
- 2018 – Volumul XII din Antologia lirică „Verba Volant, Scripta Manent”, Ed. Anamarol
- 2018 – Antologia „România, țara mea de dor”, Ed. Life Art
- 2019 – Publică în antologii apărute la Editura Ro.Cart
- 2019 – „Retrări istorice în veacul XXI” – sesiune de comunicări științifice, Editura Ro.Cart
- 2020 - Antologia „Vis cu Nichita”, Editura Ro.Cart

Poezie:

- 2018 – Antologia lirică „Carmen”, vol. XIX, XXI, XXVII Ed. Anamarol
- 2018 – Antologia multilingvă „Simfonia poeziei”, Ed. Anamarol
- 2018 – Antologia multilingvă „Întâlnirea poezilor”, Ed. Anamarol
- 2019 – Antologia multilingvă „Simfonia poeziei”, Ed. Anamarol
- 2019 – Antologia lirică „Carmen”, Ed. Anamarol
- 2019 – Antologii apărute la Editura Ro.Cart
- 2019 – Antologia „Undeva, cândva, frumoși liceeni” – poezie și muzică, Editura Scriitorilor
- 2019 – Antologia lirică „Metamorfoze”, Ed. Anamarol
- 2020 – Antologia „Parfumul clipei” – poezie și muzică, Editura Scriitorilor
- 2020 – Antologia lirică „Metamorfoze”, Vol VIII, Ed. Anamarol
- 2020 – Antologia „Vis cu Nichita”, Editura Ro.Cart

Antologator:

- 2018 – Antologie de poezie, scrisă de copii „100 de ani, copile!” - carte dedicată Centenarului Marii Uniri, Editura Anamarol
- 2020 – Antologie de poezie și proză ECO, scrisă de copii „Mesaj către Pământ!” – în lucru la Editura Destine

Presă:

- 2005 – 2020, articole în Publicația Poliției Capitalei, Revista ASPRO Habitat, Revista InfoCons, Libertatea, Revista Readers Digest, Revista Independența Română – Independența prin cultură, Publicația Dacia nemuritoare, Revista Bogdania, Convorbiri literar – artistice, Clipe Albastre, Destine, Cervantes, Eminesciana, Astralis, Voluntarul
- 2005-2016 – Articole lunare în „Foișorul de foc”, publicație a Primăriei Sector 2
- 2013-2020 – Articole lunare în publicația „Voluntarul”
- 2019 -2020 – Articole lunare în „Independența Română – Independența prin cultură”, editată de Fundația Cultural – Istorică Stoika
- 2020 – Articole lunare în „Cervantes”

Recenzii:

- 2019 – pentru: Rodica Elena Lupu, Nicu Doftoreanu, Deea State, Doina Bârcă, Daniel Barbu, Maria Niculescu

Colaborări reviste:

- 2020 – Editor la Revista „Independența Română, Independența prin Cultură”
- 2020 – Colectivul de redacție al Revistei „Cervantes”

- 2020 – Colectivul de redacție al Revistei „Elite Tinere”
- Mai 2020 – Membru al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România

Diplome, premii:

- 2018 – Diplomă de excelență pentru susținerea și promovarea tinerilor și a valorilor autentice românești – Editura Anamarol/ Asociația Culturală JOC – BMR
- 2018 - Diplomă de Excelență pentru contribuția săvârșită pe altarul culturii naționale – Editura Life Art;
- 2019 – Diplomă de Excelență pentru activitatea desfășurată în slujba educației, formării tinerei generații și pentru păstrarea identității poporului român – Asociația „La noi la români”
- 2019– Diplomă de Merit pentru participarea la Concorso di Poesia Internazionale „Gocce di Memoria”, Edizione 2019, Sezione Poesia Estera, Italia

- 2019 – Diplomă Editura Scriitorilor pentru sensibilitatea și frumusețea versurilor despre anii de liceu
- 2019 – Premiul III – Festivalul Internațional de Poezie „Grigore Vieru”
- 2019 – Diplomă de participare Concursul de catrene organizat de Asociația Culturală „Apollon”
- 2020 – Diplomă pentru activitățile culturale și sociale derulate în perioada de pandemie, transmisă de Administrația Prezidențială.
- 2016 - Voluntar Asociația Prietenia – Centrul de Socioterapie Pantelimon – activități în domeniile asistență, servicii sociale și umanitare
- 2017 – 2018 – Membru fondator-Asociația „Creștem copii fericiți”
Secretar General III – UNIFERO, SUA
- 2018 – Director Executiv București-Ilfov - Consiliul Mondial Român – SUA
- 2020 – Președinte Asociația Mihai Eminescu „Luceafărul”
- 2020 – Membru al Asociației Meșteșugarilor și Comercianților Tradiționali Rromi.

Dorințe...

Vreau să văd marea, singură
Plimbându-mă pe țârm, iarna
Să-i văd valurile, culoarea
albastră
Să mângâi nisipul, să aud
furtuna.

Vreau să văd iarna, singură,
Să reușesc să-i văd culorile
Să-mi scot din suflet temerile,
Să-i mângâi gheața, albă
marmură.

Vreau să văd singură cerul
Așa cum cred eu că este
O lume bună, de poveste
Cu iubiri și trăiri celeste.

Vreau să văd singură Pământul
Ca o planetă a fericirii,
Să-i aud cântul și cuvântul
Să pot oferi dragoste omenirii.

Vreau să văd singură Luna
Să fiu cât mai aproape de ea,
Să mă las orbită de lumina
Și de forța ei de a crea.

Vreau să văd singură Zeul Soare
Să simt de aproape căldura

Carmen Florian, Pictură pe
foiță de aluminiu

razelor sale,
Să dau drumul luminii lui să
zboare
Spre țârmuri și lumi abisale.

Vreau să văd singură viața,
Așa cum este ea, fără titrare,
Să-i simt echilibrul, să-i gust
dulceața
Să-i compun versuri, să-i fiu
autoare.

Mare și vise

Stau pe mal, privesc valurile
înalte

Sufletul alunecă în larg odată cu
ele
Marea mă poartă spre vise
deșarte
Plutesc pe nisip cu ochii spre
stele.

Muzica valurilor ce se sparg de
mal
Mă poartă în lumea viselor mele.
Adierea brizei mă poartă în
ancestral
Timpul s-a oprit, marea-mi
acoperă urmele.

Nisipul îmi alunecă printre
degete răsfirate
Căldura lui galbenă-roz mă
înfioară,
Mă poartă în zări încă
neexplorate
Zbor către vise pe-aripi de
fecioară.

Și marea și țârmul sunt lumea de
vis
În care mă-ntorc și sunt fericită
Zbor liberă, plutesc ca pasărea
paradis
Nimic nu mă poate face
nefericită.

Satul meu

Dintre dealuri verzi, în depărtare
La apus de soare, parcă-i semizeu
Printre crengi de arbori, stau în
așteptare
Zeci de acoperișuri, este satul
meu.

Piramide roșii, din țigle de lut
Zeci de acoperișuri, le vedem în
zare
Case țărănești, din timp neștiut
Ne privesc străine, cu priviri
bizare.

Ulițele goale, din pământ gălbui
Șerpuiesc pe dealuri, printre araci
de vie
Ocolesc terenuri cu ovăz verzui
Arar, care mai trec, natura să
reînvie.

Porțile înalte, din lemn vechi
sculptat,
Soldați ce străjuiesc curțile pustii
Ascund după ele cerul înnoptat
Stelele și luna par a ne șopti.

Satul meu e singur, oamenii au
plecat
Doar greierii se-aud, în iarba
ruginită
Timpul s-a oprit, parcă-i
fermecat
E ca-ntr-o poveste
nemaîntâlnită.

Dacă viața...

Dacă viața ar fi o mare adâncă
Aș înota pe fundul apei, printre
corali
Căutând adevărul, după fiecare
stâncă
Încercând să găsesc oameni
raționali.

Dacă viața ar fi o pădure verde
M-aș plimba printre crengile
aplecate
Ce cu vârfurile obraji-mi
dezmiardă
Târându-mi picioarele printre

frunzele moarte.

Dacă viața ar fi cerul albastru
Aș zbura neîncetat spre infinit
M-aș lăsa dusă de vânt către-un
astru
Aș pluti ușor spre un vis împlinit.

Dacă viața ar fi un teatru
Aș juca doar un actor de comedie
Doar roluri vesele, într-un
amfiteatru
Plin de spectatori, să scriu istorie.

Dacă viața ar fi o grădină
M-aș tăvăli prin iarbă și flori
Să simt pământul ce se înclină
În fața spectacolului, în mii de
culori.

Dacă viața ar fi ... doar o viață
Aș trăi-o la maxim, n-aș pierde
nimic
Clipă cu clipă, aș sta doar în față
Oricât ar fi de greu, mereu mă
ridic.

Bat clopotele

Bat clopotele-a jale, la noi la
mănăstiri
Vibrând păduri înalte, ce par a
avea simțiri.
Dar unde-s azi plăieșii, morți
întru dreptate?
Ce duși au fost demult, în timpuri
depărtate.

Carmen Florian, Suvenir

Și nu știu că azi țara, le e tot mai
străină

Că doar în buzunare, copiii au
urmă de țărână.
Să nu își uite moșii, cu opinci,
ițari, ie și chimir
Așa cum i-au dus dară, pe drum
spre cimitir.

Și lasă-le să bată, în dungă, că e
jale
Căci n-are cin' să vină, din nou
să se răscoale.
Românul e cuminte, așteaptă de
la alții,
Nu știe cât de vitregi, ne sunt azi
nouă, frații.

Toamna

Frunze galbene se-aștern
Printre pașii mei ușori.
Stropi de ploaie norii cern,
Pe pământuri, călători.

Brazii verzi, nepăsători
Ne privesc cu aroganță.
Toamna cu ochi pătrunzători
Pătrunde-ncet cu eleganță.

Printre piscurile-nalte,
Dintre văi cu ape rezezi,
Toamna începe să exalte
Să se-arate dintre lespezi.

Soarele încet retrage
Raze lungi, mângâietoare.
Vântul face monoloage,
Printre crengi compozitoare.

Iarba tremură, vibrează,
Doar la simpla adiere.
Verdele decolorează,
Firele-s rapsodiere.

Florile încet se pleacă
La pământ spre adormire.
Frunzele acum se-mpacă,
Nu-i loc de compătimire.

Toamna ca o zână bună,
Rătăcește prin păduri.
Frunze galbene cunună
Stau pe frunte împletituri.

Dați viață culturii pentru ca viața din voi, viață să aibă!

Petru Bașa, Nicolae Hofnăr, Anda Voican, Nicolae Băciuț, Piroska Hanea, Iacob Coman, Cristi Predună, Gabriella

Cinci August 2020, o zi frumoasă de vară care forța lanțurile izolării și ale autoizolării spre libertatea de a visa și de a trăi pe care fiecare om o poartă în tiparul său genetic.

Deasupra șoselelor asfaltate căldura stătea mai înghesuită decât în alte părți, pe când plămâni culturii iscodeau în ochii zilelor ce mor un aer mai proaspăt sau măcar un aer pentru puțină viață. Putea să se întâmple ceva sau nu putea să se întâmple nimic! Important este să mai trăim sau să trăim oricum devenise realitatea cea mai importantă.

În această atmosferă în care ridicolul social este cel mai prezent și omenia socială este fugită din sat, undeva la umbra părții medievale a Sighișoarei (Terasa Hotelului „Double Tree by Hilton – Cavaler”), sufletul doamnei Gabriella Costescu perturba imposibilul cu licăriri de cultură, licăriri care validau nemurirea inefabilului artistic și literar. A luat foc, a luat foc din nou literele și culoarea, voroava și cântecul producând un număr de Cenaclu în miniatură: Prezentarea Revistei „Creneluri Sighișorene”, nr. 16.

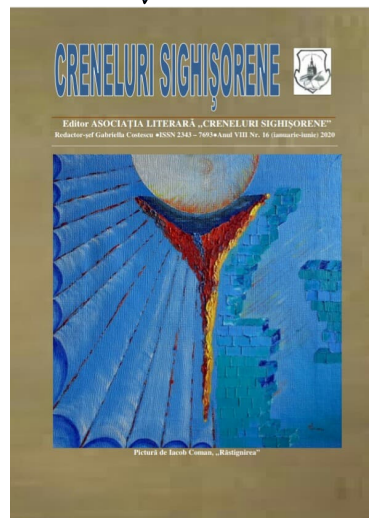

Anda Voican, Piroska Hanea, Cristi Predună, Iacob Coman, Gabriella Costescu

Dintre membri cenaclului „Creneluri Sighișorene” au fost prezenți la eveniment: Gabriella Costescu, Piroska Hanea, Anda Voican și Nicolae Hofnăr. Invitați speciali fiind Nicolae Băciuț, Cristi Predună și Iacob Coman, iar evenimentul a fost găzduit de domnul senator Petru Bașa.

În alocuțiunea sa, domnul Nicolae Băciuț a subliniat importanța culturii cu destinatari. O cultură ce nu poate penetra conștiința și sufletul maselor distruge comunitatea umană și produce anomalii sociale. „Doamna Gabriella Costescu, a continuat domnul Nicolae Băciuț, prin tenacitatea domniei sale, luptă să păstreze pe acel petic de pământ sighișorean un suflet cultural atât pentru cei în domeniu cât și pentru cei ce trebuie asimilați culturii, adică masele de oameni de bună credință și de bunătate socială. Revista „Creneluri Sighișorene” nr. 16, prin tematică și căutările ei, se achită cu onestitate de această misiune: oameni de cultură cu o cultură pentru masele de oameni.”

Evenimentul a inclus și câteva cuvinte ale pictorului Iacob Coman prin care domnia sa a arătat legătura dintre culoare și voroavă, dintre hăurile interioare

poetice și picturile incluse în revista „Creneluri Sighișorene” nr. 16. Altfel spus, culorile sunt versurile picturii iar versurile poeziei sunt tăcerile inefabilului poetic.

Seara s-a lăsat invitată la acest Cenaclu Miniatural, de vocea inconfundabilă și celestă a maestrului Cristi Predună. Complementaritatea dintre vocea domniei sale și armonia chitarei precum și răfuiala dintre acestea au adus un plus de frumusețe eternă în atmosfera de „cârciumă culturală” unde alți trecători serveau cina și schimbau diferite impresii.

Prin dramatizarea unor versuri de către Piroska Hanea, Anda Voican, Nicolae Băciuț, Nicolae Hofnăr și Cristi Predună, seara a repus pe furcă un caier din care noi cei ce am fost prezenți și prin noi alți minunați oameni, vom mai toarce fire alese de tort cultural.

Cu o cină prietenească și impresii de bine, Micul Cenaclu s-a încheiat. Dați viață culturii pentru ca viața din voi, viață să aibă!

Iacob Coman
10 August 2020
Sâncraiu de Mureș

NICOLAE BĂCIUȚ

La Dunăre

N-am scris niciodată despre râuri,
nici despre Dunăre n-am scris –
cum să scrii despre sete,
cum să scrii cu vise despre vis?

N-am scris niciodată despre ape,
nici despre Dunăre n-am scris –
cum să scrii despre-aproape
cu un departe interzis?

N-am scris despre fântâni,
nici despre Dunăre n-am scris –
cum să scrii despre rouă,
până nu devine paradis?

N-am scris niciodată despre tine,
nici despre corăbii n-am scris –
cum să scrii despre plecare,
când pe ușă-i scrie „închis”.

Dar dacă scriu, de ce aş scrie
cu moartea care nu învie?

Ceasul

Un singur ceas ne-a mai rămas –
nu bate ore, nici minute,
secundele îi sunt tăcute,
dar ceasul nostru nu e ceas.

Nu limbile i s-au oprit
și nici rugină nu și-a pus brățară;
ceasul pe mâna noastră ară
ca printr-un sânge nenuntit.

Purtăm la gât un ceas de iască

și ceasu-ncepe să vorbească.
De-atâta timp limbile-l dor
și ceasul spune: „Nevermore!”

Găsește-mă, pierde-mă

Mai lasă-mă, uită-mă,
vindecă-mi iarna –
decembrie-n mine își stinge lucarna;
mai lasă-mă, uită-mă!

Mai trece-mă, arde-mă,
pământul din mine
e-o Rosa Canina stinsă-n retine;
mai trece-mă, arde-mă!

Găsește-mă, pierde-mă,
spre niciodată
lin luminată,
găsește-mă, pierde-mă!

Îngerul din cuvânt

În orice clipă ești,
în orice parte –
ți-e sângele o urmă
ce cândva se desparte
în lacrimă
și în privire
și în mireasă
și în mire,
până când trupul tău
devine cruce,
până ce iarba-și răstignește
noaptea
ce-ngroapă iar
secunda dintre septembrie
și toamnă
și dintre sâmbătă
și-altar,
dintre tăceri
și minutar.

În orice clipă ești,
până-n cuvânt te îngerești.

*Târnovo, Mănăstirea Sf. Nicolae
16 septembrie 2005*

ZIUA LIMBII ROMÂNÊ

celebrată la Târgu-Mureş

Eveniment desfăşurat în 31 august 2020, la „Prima Şcoală Românească” din Tg.-Mureş, în curtea „Bisericii de Piatră”. Moderatorului evenimentului domnul Nicolae Băciuţ, îi mulţumim pentru implicarea şi devotamentul de a nu lăsa să treacă „neobservată”, **Omagierea Limbii Române**, eveniment pe care doar Dinuca Burian l-a mai desfăşurat în judeţ, în dimineaţa aceleiaşi zile, la Sărmaşu, la Biblioteca „Liviu Rusu”.

Domnul Nicolae Băciuţ l-a invitat pe părintele paroh Claudiu Nicoară să binecuvinteze manifestarea şi să rostească o rugăciune, a salutat invitaţii veniţi de la Târnăveni, Sighişoara, Sărmaşu, Reghin, Deda, menţionând motivaţia pentru

care a ales acest loc special pentru eveniment, adăugând bucuria că, această clădire, „Prima Şcoală Românească”, fiind monument istoric îşi recapătă valoarea şi i se va da funcţionalitatea decentă, după ce a fost ani de zile, depozit de materiale sau utilaje de construcţii.

Fără o regie în prealabil, a propus scriitorilor veniţi să îşi prezinte cărţile sau

Răzvan Ducan, Nicolae Băciuţ,
Nicolae Şincan Gabriella Costescu,
Nicolae Hofnăr.

revistele care au fost expuse pe masa prezidiului, a mulţumit prezenţei „Coralei Tropar” care, timp de 30 de ani funcţionează la Catedrala Mare din Tg.-Mureş, care, la eveniment a interpretat o priceasnă, a înmănat membrilor coralei, prin intermediul conf. dr. Lelia Albu, soprană şi dirijorul coralei, diplome din partea Uniunii Ziariştilor Profesionişti din România, iar din partea Mariei Mera o icoană pe sticlă, pictată de ea.

Nicolae Băciuţ a făcut referire la faptul că „Ziua Limbii Române” este o manifestare aprobată prin Legea 53/ 2013, sărbătorită oficial în fiecare an, la 31 august. A punctat că de la început, din partea Guvernului s-au alocat sume importante

pentru organizarea și desfășurarea acestei sărbători, sume de care nu mai dispune acum nici o instituție, relatând și neplăcuta poveste al bustului lui Grigore Vieru, care, nici în ziua de azi nu și-a aflat un amplasament, datorită refuzului CL Mureș, de a i se alocă o suprafață de teren.

Părintele Protopop dr. Nicolae Gheorghe Șincan a prezentat un istoric al învățământului românesc, care, la începuturi, funcționa ca școli confesionale. Datele istorice prezentate au fost în baza studiilor întocmite de preotul paroh al „Bisericii de Piatră” din anii 1970, Nicolae Streza.

Dinuca Burian, a venit de la evenimentul desfășurat la Sărmașu, alături de Grupul folcloric „Graiul Câmpiei”: „De 8 ani activează la Sărmașu, (pe lângă Biblioteca Orășenească „Liviu Rusu”), Grupul „Graiul Câmpiei”. Un moment de neuitat a fost în 2018, de „Ziua Iei Naționale” sărbătorită la Roma, am intrat în Guinness Book la „Jocul românesc” din Năsăud. Sunt foarte mândră de realizările noastre și de faptul că facem cultură cu sufletul”.

Domnul Nicolae Băciuț a felicitat-o pe Dinuca Burian pentru tot efortul profesional și personal pe care îl depune, pentru realizarea evenimentelor culturale deosebite de la Sărmașu, fiind una din liderii culturali care fără interes și cu mijloace financiare proprii, reușește să dezvolte și să promoveze cultura și tinerele talente, care s-au ridicat de pe băncile școlii. Dinuca Burian a primit, în semn de prețuire pentru activitatea sa, o icoană

din partea iconarei Maria Mera, apoi grupul a întreținut un moment de muzică și poezie, interpretate de Nicoleta Lumperdean, Claudia Vârzar. Prof. Cosmin Adrian Sărmășan a interpretat o pricească dedicată brâncovenilor. Din Sărmașu au mai fost prezenți Oana Maria Sărmășan, Olivia Cenan, Olivia Cistelean, Ana și Gheorghe Deac, Valeria Șincu, fotografii profesioniste Marin Teglaș, care, a realizat filmarea și fotografiile.

Scriitorul Florin Bengean reprezentant al Bibliotecii „Petru Maior” din Reghin a prezentat „Cartea – Esența vieții”, ed. „Vatra veche” și care face referire la cercetarea istorică națională, cu accente evidente pe valorile locale. „Ne-am reunit aici sub streșina școlii, sub streșina bisericii, la ora Vecerniei, care precede începerea Anului Nou Bisericesc la 1 septembrie” - a spus scriitorul Florin Bengean în alocuțiunea sa.

Limba română a fost

Florin Bengean, Ilarie Opreș, Viorica Șutu, Vanda Ani, Gabriella Costescu Nicolae Hofnăr, Elena Cristea

Cosmin Adrian Sărmășan, Grupul „Graiul Câmpiei”, Nicolae Băciuț, Dinuca Burian, Pr. Nicolae Șincan

cântată, laudată, elogiată la justa sa valoare. Au recitat, au prezentat cărți și reviste ale scriitorilor: Sorina Bloj, Vanda Ani, Valer Popean, Viorica Feierdan, Gabriella Costescu, Gina Moldovan, Ana Munteanu Drăghici, Nicolae Hofnăr. Mircea Dorin Istrate a recitat din creația proprie și a lui Gheorghe Munteanu, apoi Maria Vârzar, Emilia Amaria, Ilarie Gheorghe Opreș, Florin Bengean, Răzvan Ducan, Lazăr Dănilă Gârbuleț, Elena Cristea, Viorica Șutu, Emilia Amariei. A fost prezentată de domnul Nicolae Băciuț Antologia „Credo” – Literatură religioasă, ed. „Vatra veche”, care cuprinde creațiile premianților anului 2020, ai Festivalului de Creație – poezie religioasă „Credo” ed. XX.

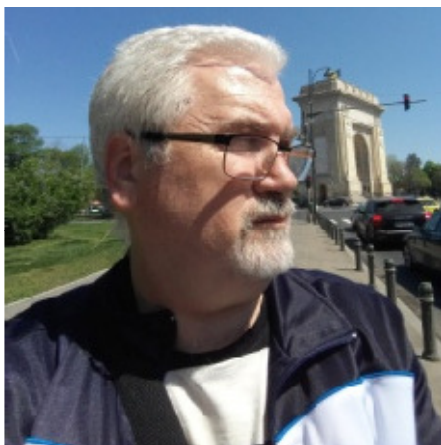
Evenimentul a fost organizat de: Direcția Județeană pentru Cultură Mureș. Biblioteca Municipală „Petru Maior” Reghin, Biblioteca Orășenească „Liviu Rusu” Sărmașu, Parohia Ortodoxă Târgu Mureș I, proiect derulat sub egida Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România.

Limba românească va rămâne o comoară, dacă o scriem și o vorbim corect.

GABRIELLA COSTESCU

RĂZVAN DUCAN

Lumânărar

- lui Mihai Eminescu

Ziua umbla cu capu-n pământ,
Încovoiat de gânduri, ce-i săreau în spate.
Noaptea era cu fruntea lipită de aștri,
Adunând licuricii, din iarba de departe.
Asculta cu stetoscopul pe cer
Extrasistolele unor comete rebele,
Ca să vadă izvorul facerii, căuta,
În cuiabar de înalt, ouă de stele.
Credința lui zugrăvea biserici,
Lumina lunii tronând închipuirea.
Și el boteza în cristelnița firii,
Rază cu rază, nemărginirea.
Lumina a încetat să mai fie păgână,
Devenindu-i tovarăș de pahar.
Golind cu ea puzderie de întuneric,
Cu hărnicie de lumânărar.

9 august 2013

Muntele

Muntele are glezna subțire,
de nu zdrobește izvorul pe care-a călcat,
ce bine îi vine costumul de brazi
pe bicepsii de carbonat.

E asortat perfect optimismului meu,
cu batistă de păsări ce are falduri de zbor,
miroase a prospețime neprinsă încă
în eprubetele chimiștilor de la Christian Dior.

Se impune, totuși, un ac de cravată,
cu care să prindă de cămașa înflorată a

pământului
această emoție neastâmpărată,
ce mă flutură sub grumazul înaltului.

Încăpățănare

Sunt necăjit și nu-i de-a bună,
am fost de dimineață
în piața de legume și fructe a orașului,
să vând parcele de pământ de pe lună.
Erau topografiate și întabulate,
cu ieșire spre Calea Lactee
și vedere spre Marte
Aveam oferte bune,
mai ales pe partea luminată,
cea cântată de poeți și de câini lătrată.
Dar am constatat
că oamenii nu mai vor să viseze,
chiar și visele sănătoase
și le-au pus în proteze.
S-au lenevit peste măsură,
azi mâine își vor închiria drone,
care să le ducă și bucata de pâine la gură.
Dar voi merge din nou
în piața de legume și fructe a orașului,
de data asta noaptea,
când luna-i plină de mister.
Îmi voi recita marfa cu încăpățănare,
și voi vinde parcele de pământ de pe lună,
fără intermediari,
direct de pe cer.

13 august 2015

Carmen Florian, Lumina zăpezii

NICOLAE CODREA

Obiceiuri străvechi - Prelucrarea cânepii

(fragment din
„Monografia satului
Paloș” în lucru)

Cultura și prelucrarea cânepii are cea mai veche tradiție pe teritoriul țării noastre. Herodot povestește despre îndeletnicirea femeii dace, care asigura îmbrăcămintea pentru membrii familiei, lenjeria și decorațiunile interioare. În documentele imperiale ale anilor 1600 (registre de dări), breasla câneparilor, după breasla pielarilor, avea cele mai mari dări, dovadă că activitatea era foarte cunoscută și intens practică.

Cânepa era cea mai importantă dintre plantele textile cultivate, deoarece constituia materialul de bază din care se confecționa îmbrăcămintea. Prelucrarea cânepii era de obicei efectuată de femei. Fetele de măritat învățau de la mame felul de prelucrare a cânepii. Uneltele necesare prelucrării cânepii erau: *război de țesut, urzoi, țeghi, bobine, fus, pieptene și melița*. Acestea erau făcute din lemn și se găseau în aproape

toate gospodăriile din sat (păstrate în șură sau în podul casei). La războiul de țesut se țeseau fețele de masă, ștergare, prosoape și alte articole care intrau în uzul gospodăresc și în zestrea fetelor de măritat. De la cultivarea și până la țesutul cânepii era nevoie de multă muncă și timp.

Cânepa este planta care are nevoie de un teren bun unde să se dezvolte. Pământul unde se cultiva cânepa, trebuia să fie bine prelucrat. Primăvara devreme, de cum se topea zăpada, pământul era arat, iar la sfârșitul lui aprilie și începutul lunii mai se mai ara de două ori. Se grăpa pământul și se presăra cu

cenușă și gunoi de porci sau de păsări. În luna iulie răsărea cânepa care era de două feluri: una cu flori și alta

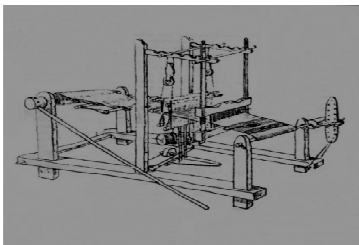
cu semințe, de vară și de toamnă. Cânepa cu flori este mai mică la înălțime, iar cea cu semințe este mai înaltă și are tulpina mai subțire. Cânepa cu flori se smulgea din pământ mai devreme, cea cu semințe doar în septembrie.

Cânepa cu semințe se lăsa pe tarla până în septembrie, se smulgea din pământ cu rădăcină și se lega în mânuși iar apoi în snopi, lăsându-i la uscat. Cânepa cu semințe era treierată. Pleava dintre semințe se îndepărta deschizând ușa șurii pentru a se face curent de aer. Semințele erau puse în saci pentru a fi semănate anul următor. Firele de cânepă cu semințe rămase după treierat, se prelucrau în mod asemănător ca și firele de cânepă cu flori. Aceste fire erau mai groase, iar culoarea firelor era mai verzuie. Lucrul cu cânepă se termina în ajunul Paștelui. În aprilie, când sosea primăvara se începeau muncile agricole (aratul, semănatul, se puneau cartofii, se tundeau oile).

Cânepa cu flori se aduna în iulie, când era coaptă și avea culoarea galbenă, iar florile se scuturau. Se alegea fir cu fir din cânepa cu semințe se loveau de pământ pentru a scutura pământul lipit de rădăcini. Se smulgea din pământ fir cu fir, nu cu secera, pentru a nu pierde din lungimea firelor. Se strângeau câte șase palme de cânepă, care se legau în mânuși, după care acestea se legau câte 5-6 în snopii la un loc, formând baloți ce se așezau pe parcelă în forme de capră pentru uscat, apoi se transportau în gospodărie. Cânepa era dusă

Țărancă frângând cânepa

Războiul de țesut.

după aceea cu căruța la apă, la Valea Paloșului pentru înmuiat (topit) și spălat. Înainte de a pune cânepa la înmuiat, pârâul era curățat: se scotea nămolul cu sapa. Apoi, femeile cu poalele prinse în brâu, intrau în apă și așezau maldăre de cânepă în pârâu. Peste maldărele de cânepă se puneau scânduri, crengi de salcie și pietre ca să stea scufundate în apă. Se puneau apoi pământ peste cânepă. Pentru a nu fi descoperite și duse de apă dacă se umfla valea, ca urmare a ploilor, se fixau cu țărugi înfipti în fundul albiei. Cânepa se ținea în apă 2-3 săptămâni. Dacă nu era bine scufundată, cânepa nu se înmuia. Din când în când, era verificată, se scotea din apă o mânășă de cânepă, o uscau la soare, după care o frângeau. Dacă firele de cânepă se frângeau ușor, era gata de prelucrat și urma procedura de scoatere din vale și punere la uscat pe mal, snopii fiind așezați în prisme-capre ce rămâneau chiar pentru o altă zi la uscat. Astfel zvântată se ducea acasă unde se întindea pe lângă gardurile și pomii din gospodărie, pentru uscat bine, desfăcându-se în mânușe pentru a pătrunde aerul și soarele.

Odată uscat, firul devine ușor casant fiind astfel gata pentru frânt prin cele două unelte, frângătoarea și apoi prin melița, care finisează legătura transformând-o în fuior.

Cânepa se frânge în *frângătoare*, după care este trecut prin *meliță*. Unealta este asemănătoare cu frângătoarea, dar locul în care intră limba, între fălci este mai

îngustă, pentru a mărunți *puzderiile*. Cea ce rezultă după melițare este tras prin *piepteni*, după care *fuiorul* se perie. Periatul se face numai în cazul în care din acest material se va țese pânză pentru cămeșile de sărbătoare. În urma prelucrării se obțin următoarele feluri de cânepă: *fuiorul* pentru pânză, *urzeala de rădăcină* (de la jumătatea mănunchiului de cânepă spre rădăcină) pentru urzitul fețelor de mese și pernă, *urzeala de vârf* folosită pentru țesutul sacilor, lepedurilor, străjacobelor, covoarelor și preșurilor. *Câlții* sunt resturile care rezultă după pieptănat, aceștia având diverse utilizări în gospodărie. De exemplu, o mână de călți folosit ca spălătoare de vase, absoarbe bine apa și șterge suprafețele de grăsimi.

După ce se obține fuiorul, se trecela urzit. Dintr-o claie de fuioare se obțin 10 coți de urzeală, un cot fiind egal cu 0,65 cm. Când este pregătit de tors fuiorul se pune pe *caiere*. Caietul se toarce cu fusul sau cu roata de tors.

Toarcerea cânepii se începea în luna noiembrie. Torsul se făcea prin răsucirea firului cu mâna pe fus. Câlții erau legați pe furcă, unele furci fiind frumos ornamentate

Războiul de țesut din fosta casă memorială.

Roata pentru tras fire pe țeghii la război.

Femeile și fetele se adunau în *șezători* în timpul săptămânii, în afara zilelor de sâmbăta și duminică. Șezătorile se țineau pe rând la câte o gospodină, unde se adunau femei, fete și unde mergeau și flăcăii. Se aduceau de acasă scaune și furca de tors. Flăcăii țineau companie fetelor și le furau călții de pe furcă. Dacă fata scăpa fusul, flăcăul îl fura și îl înapoia doar dacă fata îl săruta. Șezătorile erau locuri de întâlnire a tinerilor unde se juca, se cânta și se lucra. În luna ianuarie trebuia să se termine de tors cânepa. Firul de cânepă tors se făcea ghem și apoi firul se dă pe *rășchitor*. Firele date pe rășchitor se împart în *hebe* de 3 fire și *păpuși* de câte 30 de fire.

În vederea urziturii firele de cânepă, mai întâi se fierb cu cenușă într-o cadă sau ciubăr. După fierbere, legăturile de fire se clătesc în pârâu, bătându-se cu *maiul*, după care se usucă. Firele se adună apoi pe gheme, se pun într-un ciubăr cu *mănjală* (făină de grâu amestecată cu semințe de in și cu bucățele de slănină râncedă) și se urzesc. În acest fel, firele nu se scămosează. Când se urzește se măsoară cu cotul, un fir de lungimea pânzei (60-70 coți). Pentru colorarea firelor se foloseau coloranți naturali, care se preparau din coajă de

arin pentru culoarea neagră, coajă de stejar tânăr pentru culoarea maro, foi de ceapă pentru galben și pentru culoarea verde, grâul verde. Urma clătutului firelor.

După ce firele erau uscate, femeile puneau firele pe *vârtelniță* și se făceau *gheme*. Apoi, firele se puneau pe *urzo*i pentru a putea fi întinse pe *războiul de țesut*, pe lățimea dorită. Firele se puneau pe *sulul din spate* al războiului de țesut, cu vergele și cu rosturi din lemn, *ca să nu se încurce urzeala*, astfel așezată era trasă prin *ițe* și *spată* până pe *sulul din față*. Firul de țesut se trăgea în *țeghi*, care erau puse în *suveici* și apoi țesătoarea putea să înceapă lucrul. Firele de cânepă erau amestecate cu fire de lână din care se făceau lenjerii de pat, cămăși, ștergare. Cu firele de diferite culori se țesau modele pe ștergare, fețe de masă, saci și cuverturi.

Războiul de țesut este cunoscut din epoca feudală și

a păstrat forma asemănătoare cu cele folosite până nu demult. Pe acest război lucra o singură femeie, mișcarea ițelor făcându-se cu ajutorul pedalelor de picioare. Depănarea atât a urzelii cât și a țesăturii se realiza cu ajutorul unei roți dințate din lemn, prevăzută cu opritor. După țesutul pânzei urma albitul – o procedură aparte.

Cânepa cultivată la Paloș, poartă denumirea de „*canabis sativa*” slab concentrată, față de specia „*canabis indica*”, care conține 5% concentrație, din care se sintetizează marijuana. Legea interzice cultura de „*canabis*” fără să specifice specia, ceea ce creează dificultăți în relansarea culturilor de cânepă, un produs puternic industrializat în trecut. Parte din cânepă, fuiorul era prelucrat, iar cea ce rămânea: puzderia, frunzele, erau folosite ca așternut pentru animale (absoarbe mirosul de urină), semințele erau folosite pentru ulei și ca aliment

pentru păsări (crește producția de ouă).

Țesăturile din fibre de cânepă sunt deosebit de benefice pentru organism fiind antialergice, protectoare (filtrează razele ultraviolete), plăcute la purtat, sunt ușor de vopsit natural și sunt rezistente în timp. Pentru tratarea bolilor de piele și chiar a unor boli psihice este indicată îmbrăcămintea de cânepă. Întreg procesul de prelucrare a cânepii este natural. Pentru prelucrare – topire și finisare – se folosesc numai elemente din natură: apă, soare, vânt și aer. Cultura de cânepă nu necesită ierbicide deoarece planta, prin înălțime și desime, sufocă buruienile. Astăzi nu se mai cultivă cânepa un produs natural cu o tradiție milenară în confecționarea de haine, alte articole de pat și masă, saci, frânghii, cât și altele de utilitate și rezistență mare.

Nicolae Codrea

Doamna Maria Vocilă, una dintre ultimele maestre țesătoare la război din satul Paloș

Noi apariții editoriale

ANTOLOGIA „CREDO”

În zi de sărbătoare, o carte în strai de... sărbătoare

Antologie a Festivalului de Poezie Religioasă „Credo”, ediția 2020, de Nicolae Băciuț.

După douăzeci de ani: În 2001, când inițiam un Concurs de Poezie Religioasă, printre primele din țară, dacă nu chiar primul, aveam sentimentul unei necesare misiuni de recuperare, după decenii de condamnare la tăcere, a unui gen literar care a scris pagini de aur în istoria literaturii române, de la Eminescu la Goga, de la Nichifor Crainic și Radu Gyr, la Ioan Alexandru și Adrian Popescu.

Un Concurs care a supraviețuit, a rezistat, prin susținerea celor care au crezut/cred în acest gen literar, care trebuia să renască din propria cenușă. N-a beneficiat decât de un sprijin financiar minimal, până la apropierea de cota zero la unele ediții. Dacă n-ar fi fost susținerea entuziastă și dezinteresată a unor parteneri de cursă lungă, de la Sorina Bloj la Florin Bengean, de la Răzvan Ducan la Gheorghe Nicolae Șincan, proiectul meu ar fi fost de mult o amintire.

Nici cea de-a douăzecea ediție nu se derulează sub cele mai bune auspicii, într-o perioadă în care lumea trece prin grele încercări, iar credința prin neașteptate restricții. Ceea ce ar fi trebuit să fie o ediție jubiliară, într-o proiecție în care să ne regăsim cei care de-a lungul a două decenii am crezut în mântuirea prin poezie și credință, a rămas să fie doar o cuprindere între coperte de carte a creației unor statornici colaboratori, care și-au trimis creații religioase și cărți, cu care să facem o scară de valori, ca o scară la cer. N-a fost să fie. Ne-am limitat la o antologie, ca o împreună rugare.

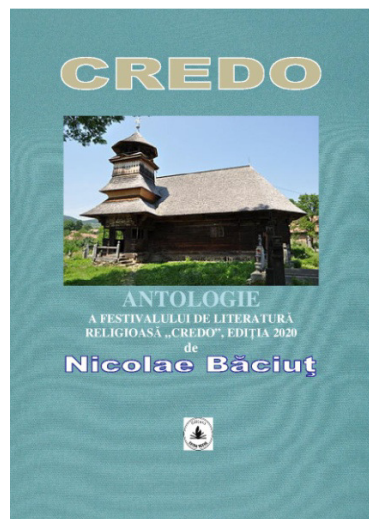
De fapt, niciuna dintre edițiile „Credo-ului” nostru nu și-a propus să facă neapărat ierhierii, cât să întrețină vii preocupările pentru creația literară religioasă. Cred că acest lucru l-am reușit, iar judecătorul suprem, cititorul, va cerne valorile, păstrând pentru viitorime eforturile unor creatori de a se înțelege pe ei, de a înțelege lumea, de a podi drumurile credinței și prin literatura religioasă – poezie, proză, dramaturgie, critică și istorie literară.

Nu vom da nume, pentru că am risca să oitem pe cineva dintre cele câteva sute de autori care au trecut pragul acestui „Credo” literar.

Au fost atâtea momente memorabile, trăiri unice, pe traseele acestei manifestări literare, rămânând memorabile, cu siguranță, cele care s-au derulat sub aura ocotitoare a Mănăstirii Lăpușna, acolo unde poezia ca rugăciune a vibrat în suflatele celor care au trăit Golgota creației.

Nu considerăm că tema poate salva o creație literară, nici nu poate fi o scuză pentru neîmpliniri. Am pus întotdeauna semnul egalității între dimensiunea religioasă și cea axiologică. Din respect pentru valoare, din respect pentru credință. A trebuit să lucrăm însă „cu materialul clientului”.

Dar am avut de fiecare dată înțelegere și răbdare cu cei care, de bună credință, s-au apro-

piat de cele sfinte cu sfiiciune și smerenie, fără să se ridice întotdeauna la înălțimea așteptărilor.

Cândva, de undeva, o să apară cei care vor reda poeziei religioase strălucirea pe care i-au dat-o de-a lungul timpului atâția scriitori importanți. Printre cei care au participat la „Credo-ul” mureșean, dincolo de vârse, dincolo de statut literar, se află, sperăm, și cei care vor duce mai departe flacăra literaturii religioase, nu pentru gloria lor, cât pentru împlinirea profeției: „dacă credință nu e, nimic nu e.”

Nicolae Băciuț

Au participat cu creații:

Secțiunea poezie: Emilia Amariei, Ioan Baci, Carolina Baldea, Valeria Bilț, Ionica Brandrabur, Maria Cernegura, Maria Tomița Corini, Viorica Cornea, Mircea Dorin Istrate, Liliana Liciu, Diana Adriana Matei, Ana Pandrea, Nadia Prigoană, Limona Rusu, Cristian Em. Ștefănescu.

Secțiunea volume:
Cristina Sava – „Eminescu – lectură și interpretare”
Gabriella Costescu – „Același Rai”
Ana Maria Frank – „Rătăcind printre cuvinte”
Gabriela Șerban – „Shalom din Israel”
Ana Munteanu Drăghici – „Cereasca grădină”
Emilia Albu – „Țesând columnne”

„Același Rai”

Volumul de poezie religioasă „Același Rai”, editura „Vatra veche”, autor Gabriella Costescu, a fost premiat cu **Premiul Direcției Județene pentru Cultură Mureș**, în 6 august 2020, la Festivalul-Concurs „Credo”, ediția XX, organizat de Direcția Județeană pentru Cultură, Mureș, Biblioteca Municipală „Petru Maior” din Reghin, în parteneriat cu Asociația Culturală „Casa dinainte”, revistele „Vatra veche” și „Cadran, jurnal mureșean”.

La porțile poeziei religioase, ca la porțile Raiului

Gabriella Costescu își caută de o bună bucată de vreme drumul care duce spre adevărata credință, cea în care să se regăsească și în care să se mântuiască.

Până la urmă, se caută pe sine, căutându-și locul și rostul în viață, „Ca un cerb însetat, caut apa Vieții” (*Cu fața la pământ*) cu o aspirație fără echivoc: „Dumă până la stânca pe care n-o pot ajunge, căci este prea înaltă pentru mine!” (Psalmi 61:2).

Mijloacele prin care Gabriella Costescu vrea să se cunoască pe sine și să își

ilustreze trăirile religioase include și creația literară, poezia.

Prin poezie, Gabriella Costescu nu doar se confesează, se spovedește, ci pune întrebări prin care să înțeleagă sensuri profunde ale lumii în care trăiește, să se înțeleagă pe sine și pe ceilalți, atunci când trăiește în intimitatea propriilor gânduri, ca să afle, după cum însăși spune, cine e ea, când nu o vede nimeni?

După ce și-a exersat energiile lirice pe partituri tematice diverse, cu accente pe etos și eros, *Același Rai* substanțializează dimensiunea metafizică, pe care a atins-o circumstanțial și în cărțile anterioare. Acum e momentul în care poeta cere izbăvirea (*Straja nopții*), prin iubire, o iubire în trepte, până la cuprinderea cosmosului, spre credința care aduce împăcarea cu sine și cu Dumnezeu.

Confesiunea poetică nu e una patetică, exaltată, ci una care izvorăște din tăcere ca dintr-o rugăciune a inimii („În liniște ne e-ndumnezeirea” – *Cântec de fluier*). Nici nu e fundamentalistă, ci mai degrabă prinsă în tentații ecumenice. Ea practică o religie a iertării („Cum să scap de durere/ dacă nu cu antidotul iertării?” – *La masă cu Dumnezeu*) și înțelegerii, convinsă fiind că „taina așteptării/ se va stinge-n cer.” și că „Nu va fi-n zadar/ Și-ntr-o

deșteptare./ Calea spre lumină/ Se va arăta./ În triumful serii/ Armonii divine/ Ca un glob de miere/ Iar vor lumina”. (*Istovire*).

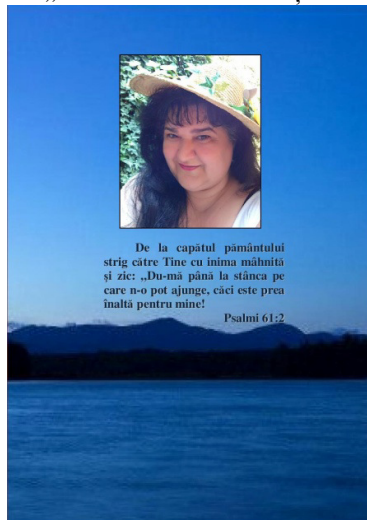
Spovedania „păcătoasei” Gabriella Costescu („Sufletul roabei tale căită/ de rele cu nemiluita” – *Vorbește-mi Tu*) e mai degrabă duioasă, dar și plină de speranță că prin smerenia ei se va putea înălța. De aici vine și fericirea: „Fericite de mine că mă ascuți/ și mă ridici dintre vrăjmași/ lingușitori, nedrepti, trufași,/ să cânt mai bine, să Te laud/ pentru cât am./ pentru ce sunt./ să nu mă lepăd/ de al Tău Cuvânt”. – *Ferice*) și lacrima rugăciunii: „Lacrima rugăciunii/ împodobește senin ochii mei” (*O stea divină*). Și taina rugăciunii: „Dar în taina rugăciunii./ Pentru tine cer o zare/ Gestul ce-l dedic iubirii./ Să te-ncapă în mirare”. (*Taina*).

Treptele devenirii întru credință includ evocarea toposului părintesc – ca Ioan Alexandru, poeta aduce elogiul satului tradițional, cu mărcile lui de identitate, cu zilele de sărbătoare creștină, cu zile trăite în universul unei copilării paradisiace. Se întoarce nostalgic spre părinți - mama, tata, spre bunica și bunicul, ca surse inepuizabile ale rostuirii în lume.

Poezia Gabriellei Costescu din „Același Rai” e și un elogiu adus virtuților morale creștine: iubirea, smerenia, împăcarea, iertarea, încrederea în oameni.

Poemul care dă titlul cărții, *Același Rai*, nu sintetizează doar o opțiune metafizică, ci e și o veritabilă artă poetică: „Locuiesc aproape de Rai./ sub un munte de iubire/ ca o legendă pe jumătate uitată./ Aș vrea mângâierea ta/ cu lumina strălucind în părul meu/ răvășit dimineața pe fruntea/ trudită de vise./ Zorile încărcate de senin/ scot puterea iubirii din cuiburi./ Dacă n-am iubi la fel./ n-am încăpea în același Dumnezeu/ nici în același Rai”.

NICOLAE BĂCIUȚ

GABRIELLA COSTESCU

Rupt din Rai

Am rămas plângând
sub pomul Cunoașterii
fără să-mi dau seama că eu
greșesc cel mai bine,
căutând povestea sacră
a iubirii lovite de cuie.
Altarul grădinii păstrează
cenușa
tabloului rupt din Rai...
Toate au amuțit
Slava nu mai înconjoară
altarul,
cântarea nu se mai revarsă,
sună niște tobe
răgușite de regrete...
Lacrimile mele nu mai sunt
susur blând.
Curcubeul și-a frânt arcul
în durerea mută.
Nu știam atunci
că Tu vei coborî
și mă vei înălța
în iertare.

Lumină

Din întuneric ai făcut
lumină,
Cu îndurare mi-ai lărgit
cărarea,
Mi-ai răsplătit când fără
vină,
Am mai greșit, primind
iertarea.

Tu m-ai scăpat din
necuvinte,
Iar după inima mea Ți-a fost
darul,
Când n-am știut, Sfinte
Părinte,
Că peste mine, coborât-ai
Harul.

Îmi dăruiești pentru
eternitate
Cu măreția Ta strălucitoare,
Prezența Ta din rugăciuni
uiteate,
Te laud și te cânt întru
eternitate.

O stea divină (mamei)

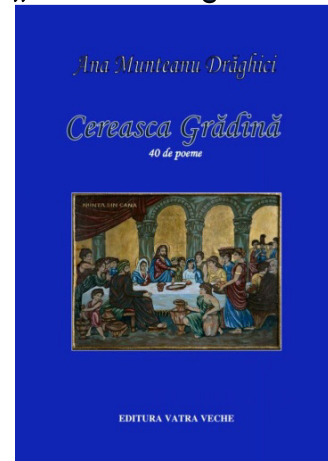
Ce-ar fi să știu
unde-i steaua ta ascunsă?
N-am uitat cum cântai,
n-o să uit cum torceai...
codițele nimeni
nu mi le mai împletește la
fel.

Ce-ar fi să fiu copila ta
și tu să fii din nou minunea
mea?
Toate muncile casei
erau frământate cu mâinile
tale
și părea că știi tot,
fără să fi mers
la școli înalte.

Ce-ar fi să bat la ușa
veșniciei
și tu să deschizi,
pentru că Dumnezeu nu e
acasă.

Tu să mă întrebi dacă este
rouă pe flori,
Eu să-ți spun că sunt
lacrimi.
Lacrima rugăciunii
împodobește senin ochii
mei,
Mama mea dragă...
Draga ta fată.

„Cereasca grădină”

Carte premiată cu premiul
Bibliotecii Municipale
„Petru Maior” din Reghin,
6 august 2020, la
Festivalul-Concurs
„Credo”, ediția a XX – a.

Poezia în cereasca grădină

Poezia religioasă în
spațiul românesc a fost
trimisă în exil interior, fiind
complet scoasă din viața
publică, de un regim ateu,
dar nu a putut fi scoasă și
din sufletele celor care se
regăseau în vibrațiile ei. Cu
toate interdicțiile, s-a scris
mare poezie religioasă și
înainte de decembrie 1989,
chiar dacă ea nu a fost
publicată decât din 1990
încoace. Totodată, ea a fost
expresia deplină a trăirilor
religioase pentru „sfinții
închisorilor”, pentru cei
suferinzi în spații
concentraționare, pentru
care a fost și rugăciune și
închinare și speranță.

Provocarea din
2001, prin lansarea
Concursului de Creație
Religioasă „Credo” a
demonstrat și interesul
pentru acest gen literar, dar
și dorința de a recupera

această dimensiune lirică pentru literatura română. Creatori din tot spațiul de rostire românească s-au antrenat într-un exercițiu literar cu rezultate notabile, demonstrând o dată în plus vocația religioasă a unui popor născut creștin.

Printre materializările editoriale ale elanurilor poetice în teritoriul religiosului s-a numărat și antologia „Ofrande inocente”, Editura Graphica Brașov, autori: Ana Munteanu Drăghici, Adriana Dandu și Gabriella Costescu – prima antologie mureșeană de poezie religioasă.

Fiecare autor și-a urmat destinul, dar, dincolo de traseele alese, nu a fost abandonată niciodată poezia religioasă, inclusă în volumele publicate, ajungând însă și la distincție exclusivă, cum e volumul *Același Rai*, de Gabriella Costescu (2020), și acest volum al Anei Munteanu Drăghici, *Cereasca Grădină*, volum care adună creația religioasă a mai multor ani, dar e potențată de un eveniment biographic tragic.

Pierderea prematură a fiului devine temă recurentă, alimentând un bocet continuu, cu nuanțe christice.

Iar suferința sporește credința autoarei, nevoia sa de înălțare în orizont liric: „A crescut PÂINEA CREDINȚEI/ În rotundul poeziei” (*Petale de dor*). Poezia Anei Munteanu Drăghici e născută din nevoi interioare de trăire religioasă, dar și de exprimare a sentimentelor

definitorii acestor trăiri. În dimensiunea religioasă e cuprinsă și viața personală și cea de obște, de comunitate într-o credință, de împreună rugare, cu referiri la momente din existența acesteia, recuperând nostalgic amintiri despre cei care i-au amprentat bucuria credinței, „urcând Golgota regăsirii” și parcurgând „Trudita calea regăsirii/ Întru a Domnului cuvânt (*Calea regăsirii*).

O particularitate a poeziei Anei Munteanu Drăghici vine din reconfigurarea universului credinței departe de casă, pe tărâm american, ca o compensație la frustrările care decurg din absența atmosferei de acasă: „Să slăvim Mântuitorul/

Prin străvechile colinde/ Și aicea unde dorul/ De plai natal ne cuprinde”. (...) „Să dăm deci glas cântării/ Și colinde să răsune./ Căci și-n zarea depărtării/ Neamul poate să se-adune...” (*Întâmpinarea gazdei*). Mai mult, spune poeta, „Când mi-este dor de neamul meu,/ De vorbă stau cu Dumnezeu”. (*Ruga cuvântului meu*).

Oricum, profesiunea de... credință și artă poetică, deopotrivă, e fără echivoc, fermă: „Dar de credință nu mă las,/ Până la ultimul popas”, nădejdea fiind cuvântul care mântuie: „Aș vrea - urmaș - cuvântul meu/ Să urce către Dumnezeu/ Învăluind o rugăciune/ De pace și închinăciune”. (*Ruga cuvântului meu*).

NICOLAE BĂCIUȚ

Cereasca grădină

Cineva se roagă pentru noi.
Cine se roagă?
Cineva suferă pentru noi
Cine se roagă?
Fără s-aștepte răsplăta-
napoi,
Cine se roagă?
Pentru necredința din noi,
Ziua întregă,
Noaptea celor de-apoi,
Cine se roagă?
Truda și goana ne fac uitați
De îndurare,
Însă se roagă să fim ierțați
Cei cu iertare...
Deși pământ, avem cerul
în noi
Prin rugăciune.
El ne dă soare, lumină
Și ploii și-nchinăciune.
Cineva se îndură de noi
Pentru ne-ndurare,
Cineva ne iartă pe noi
De neiertare...
Din pământ în pământ
E o parte din noi,
Dar rugăciune
Pentru cuvânt și iubirea
de-apoi
Și-nchinăciune.
Cineva poartă cerul din noi
Spre casa divină
Ruga se-nalță odată cu noi
Și se închină
Să fie lumină, lumină de-
ajuns
Până nu-i înserare,
Să rămână cuvântul din
noi
Mai presus de-ntunecare,
Din iubire de oameni,
Să-nflorească în noi
O cerească grădină,
Să ne rugăm
Cu frumosul din noi,
Pentru LUMINĂ!

**ANA MUNTEANU
DRĂGHICI**

SEPTEMBRIE

Sâmbătă, 19 septembrie 2020, Societatea Culturală „Apollon”-România a început o nouă serie de evenimente culturale „**Lecția de poezie**” la Artoteca Bibliotecii Metropolitane București, unde a avut loc și lansarea antologiei-document „**Vis cu Nichita**”.

Sala a fost decorată cu bannerele Societății Culturale „Apollon”, iar în centru a fost postat un tablou al scriitorului Nichita Stănescu.

George Călin, Aura Ungureanu

Moderatorul evenimentului, scriitorul George Călin, președintele de onoare al Societății Culturale „Apollon”-România, a prezentat antologia-document „**Vis cu Nichita**” (primele 12 volume). A făcut referire la cuprinsul acesteia și a apreciat colaborarea cu scriitori din toate colțurile țării și nu numai.

A avut loc și un recital de poezie susținut de scriitorii prezenți: Geo Călugăru, Manuela Andreea, Marilena Ban, Adrian Bulgaru, Gheorghe Țiclete, Claudia Bota, Ilie Marinescu, Maria Niculescu, Maria Botnaru, Doina Teglaș. Au mai susținut recitaluri poetice din creațiile personale, subsemnatul, Maria Petrescu și Aura Ungureanu, care, suntem și membri ai Asociației Literare „Creneluri Sighișorene”. A fost prezentă actrița Doina

George Călin, Maria Botnaru

Ghițescu, interpretul Vasile Topârceanu și realizatorul TV Cosmina Călin.

Acasă

Maria Botnaru

Nu-ți vreau răsăritul
cu gustul nătâng,
Un bocet de-amurg prin ochi
nu-ți suspin,
Mă strânge-a ta haină
în umărul stâng
Și limba mi-e arsă
de graiul străin...

Am munții durerii,
sub care te frângi,
În suflet, în oase
și-n grinda din casă,
O viață întreagă-n ruseștile chingi,
Am plâns și-am oftat,
ca străinul, acasă.

Ca orbul, te simt,
înțeleg de ce plângi,
Doar pot să mă cresc
o aripă miloasă,
Să treci peste greu,
ușor să-l înfrângi...
Să nu poți zbura nicicând
de acasă,

Lipește-ți de talpă verdele crâng,
Simțirea îmbat-o cu aromele caste
Și-ascultă în noapte
cum greierii plâng
În ruga durerii
de timpuri nefaste...

Aici, însuși Cerul a vrut să te naști
Și visele-n fapte
de glorie să-mbraci,
Aici, ți-e menirea,
Lumina-I s-o paști...

George Călin, Ilie Marinescu

Tu ești picătură din sângele
veșnic, de daci!

Renaștere

Ilie Marinescu

Meschine timpuri mai trăim
Cu reguli ancorate
În tot ce facem și grăim,
Iubirile-s deșarte.

Doar ne prefacem că prea buni
Suntem unii cu alții;
E viața școală de nebuni
Trăind precum piraii?

Vânăm averi, vânăm iubiri
Precum conchistadorii,
Și de atâtea învrăjbi
Ne-am depărtat splendorii

Pământului ce stă sub Cer
De unde vine pacea
Și nici iubirile nu pier,
Aceasta-i carapacea

Pe care zilnic s-o purtăm
În sufletele noastre,
Acest îndemn de îl urmăm
Vom fi păsări măiestre.

Deci să renaștem cât e timp
Din propria cenușă
Și să urcăm spre-acel Olimp
Unde ne-așteapt-o ușă

Prin care să intrăm semeriți
Și dormici de iubire
Cât suntem niște bieți drumeți
Avizi de nemurire.

18.04.2020

George Călin, Konstantin Korcinski

Viața

Konstantin Korcinski

Tic... tac... orologiul stelar
bate în izvorul vieții,
apele curg
secundă cu secundă
în același ritm,
val după val, undă după undă,
păstrându-și ritmul spre sfârșitul
previzibil.
Marea.
Oceanul.
Cerul.
Pământul.
E liniște-n jur... o liniște ciudată,
iar piatra crește-n duna de nisip...
Va ieși ... va străluci...
nu trebuie decât
TIMP.
Timpul,
imensitate nemișcată
în care, firul de nisip,
muntele înalt,
mica furnică, uriașul elefant...
Totul se mișcă
într-un ritm prestabilit
Urmându-și cursul în timpul său
mai mic sau mai mare,
Doar participă din marele TIMP.

Evenimentul s-a desfășurat conform tuturor măsurilor restrictive și legilor în vigoare datorate pandemiei Covid 19.

Totuși, bucuria reîntâlnirii cu oamenii de carte, artiști, interpreți, a făcut mai agreabilă ziua, am rămas în suflet cu o liniște de care aveam nevoie.

Konstantin Korcinski

NICOLAE HOFNĂR

dimineată frumoasă

e liniște
și încă dormi...
mai furi puțin
din timpul zilei
îți place să mai stai
când te trezești...
și-atunci îngâni încet
că mă iubești...
îți place tihna dimineții
și parcă din minute
scurgi divin
un fagure întreg
din mierea vieții
după ce-mi spui
„iubitule
mai vreau să dorm puțin...”

cu un sărut eu te-am atins
între două-trei șoapte
iar tu m-ai auzit
ca într-un vis...
să vii în hainele de noapte
să vii când te trezești
în pijama...
când vrei să vii...
căci te aștept
și doar atunci eu voi turna
cafeaua tare și amară
în cele două cești...

știi că nu pot dormi
prea mult
de dragul tău...
ador să mă gândesc la tine
ador să îți văd trupul
lângă mine
să te privesc

și să surâd
iar tu să dormi...
tu rasă de feline
cu ochi
ce iscodesc în noapte
după mine....

am scris chiar și o poezie
între timp
de două strofe
despre tine...
tu... dormind...
și poate vrei
când bei cafeaua s-o citești
apoi să mă săruți
și să îmi spui zâmbind
că mă iubești...

bună dimineata!

despre iubire ca răspuns

tăcută ca o așteptare
limpede apă
te-ai așezat în mine
împlinind
tihna adâncurilor
darul neprețuit al armoniei
prin pieptul deschis sub
coasta stângă
universul revarsă
tăcerea tuturor întrebărilor
răspunsul
într-un singur cuvânt
despre cauza și rostul
existenței
îmbrățișarea luminii cu ea
însăși
mângâind de fiecare dată
câte doi pregătiți a afla
de ce apă
de ce piatră
de ce tu
de ce eu
de ce Dumnezeu...

vei rămâne în mine
ca un lac în inima unui
munte străvechi
sau te voi pierde prin
fisurile timpului
tu căutând
spre altceva

prin pieptul meu deschis
până la căderea în început
voi fi luminat
spre echilibru
de același răspuns

ninge atât de încet

tot cerul stă nins
pe turnul cu ceas
fulgii coboară și pier
coboară încet
atât de încet
de parcă-s mereu în popas
știi?
ochii-i închid și mi se par
deși totul e efemer
c-au fost sechestrați
pe nedrept de un țar
și sunt prizonieri albi în cer
vezi?
ninge frumos
peste turnul cu ceas
dar ninge atât de încet
prea multă zăpadă
în nori ne-a rămas
să simțim al clipei regret
va ninge mereu
cu fulgi tot mai mari
peste turnul cel vechi
peste ceas

tot mai des îl vor ninge
de nori nu vom ști
când fără de fulgi au rămas...
robit de zăpezi
va fi turnul gri
și ceasul de tot va-ngheta
ca-ntr-o lume de basm
micul burg va trăi
și timpul în loc îi va sta
atunci vom privi
fulgii liberi zburând
nu vom ști
de e noapte sau zi
pe gene
pe ochi
peste noi
vor cădea
esențe din verbul „a fi”

Cântarea unei dorinți

Îmi miroși a mere coapte
Furate din pom în noapte
De ținut până în iarnă
Pentru vinul ce dezmiardă
Întâmplarea dintr-o seară
Cu miros de scorțișoară...
Viscolul...
să strige-n vreme
Noi să n-avem a ne teme...

În căsuță pe coline
Numai lemnul să lumine
Razele de flăcări calde
Să-ți picteze pe piept salbe

Cu trei fulgi de nea
zburând
De la foc la noi în gând
Fulg de nea topit pe sân
Pentru pumnul cel hapsân

Fulg de nea topit pe ochi
Să îți țină de deochi...
Și altul pe coapsa lină
Cu miros de lună plină

Ce cutreieră prin noapte
Pielea ta ce cheamă-n
șoapte
Mâna mea și zarul sorții
Gura mea și semnul porții

Semnul porții descuiate
Pentru nopți înfierbântate
Și-mi vei mirosi de tot
A vin fiert și a măr copt
În abur cu scorțișoară
Ce-l voi duce...
Până-n vară.

ANTONIO MOLDOVAN

Băiatul de la butoanele paginii wordpress.com

Bună ziua tuturor!

Am 20 de ani, locuiesc la Sighișoara, am studiat la Gimnaziul de Stat „Zaharia

Boiu” din Sighișoara și am absolvit Liceul Tehnologic nr. 1 din Sighișoara. În prezent sunt student în anul I la Facultatea de Inginerie și Tehnologia Informației din Tg.-Mureș, specializarea Informatică.

Una dintre pasiunile mele este muzica. Aproximativ de 8 ani, cânt la chitară și pot spune că acest instrument nu mai are secrete față de mine. Pictura, desenul și sportul sunt celelalte pasiuni ale mele.

În plan profesional am ales domeniul informaticii deoarece îmi oferă o gamă infinită de proiecte pe care le pot crea singur fără „ustensile” performante sau costisitoare. Tot ce trebuie să faci în acest

domeniu, este să fii ambițios, să nu uiți care e țelul tău, să ai încredere în tine și în acțiunile pe care dorești să le aplici. Cel mai important este să nu-ți fie frică de eșec, de necunoscut. Având această dexteritate în informatică, mă ocup de site-ul <https://crenelurisighisorene.wordpress.com>, (ori de câte ori sunt solicitat), de partea tehnică, postarea pe pagină a publicațiilor, video, ordonare și verificare audiență, soluționarea eventualelor erori.

Colaborarea cu prietenii din Asociația Literară „Creneluri Sighisorene”, este benefică pentru mine, o abordare cu stil a lumii culturale.

OCTOMBRIE

PIROSKA SZÉKELY

Risipă

Risipă de iubire-n fiecare frunză
Vara iubirii noastre se pierde ca un roi
Nemiloasă toamna dezbrăcându-și crudă,
Tristețe ruginie aruncă peste noi.

Și plâng la gândul frunzelor durute,
Cu tot prăpădul ce vine peste noi,
Foșnește dorul în sânge pe sub pleoape,
Mi-e dor de vara ce pleacă dintre noi.

Mă liniștești că-i bine, că toamna e bogată,
Că vine cu iubirea strugurilor copti,
Cu dor durut mă-ntâmpină azi toamna,
Ce îmi îmbracă iubirea de cu zori.

Lasă-ți!...

Lasă-ți inima să toarcă,
Fire fine de iubire.
Prin iubirea mea să treacă
Și să-ți fie izbăvire!

Lasă-ți dorul lin să curgă,
Luminându-ți ființa toată.
Înflorind în tine vise,

Ce doar astăzi au fost scrise!

Lasă-ți ființa să-nflorească,
Coborând din cer fiorii,
Când iubirea mea orbească
Se va împleti cu norii!

Lasă-ți sufletul să simtă
Limpezimea ființei mele,
Inima să nu mă mintă,
Și vom împodobi stele!

Lasă-ți gura tremurândă,
Să cuprindă a mea gură,
Ca să îți pot fi ofrandă,
Topindu-ne-ntr-o arsură!

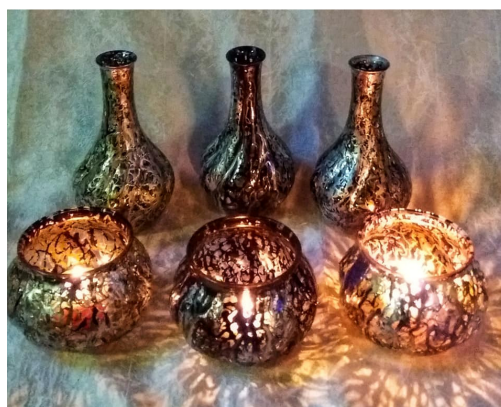
Frunza mea

Sunt bobul tău de rouă-n dimineți,
Ce cade peste sufletul de rai,
Adună-mă și soarbe-mă sub bolți,
Sub raza soarelui, a florilor de mai.

Ascunde-mă în lacrima de foc
Și toarnă-mă pe rana sufletului tău.
Iubește-mă și umple-mă de dor!
Să nu-mi mai cadă sufletul în hău.

Ești frunza mea, purtată către zări,
Ce pleacă-n zori, revine-n asfințit,
Căci frunza fără rouă-n depărtări,
Se ofilește, moare-n răsărit.

Cuprinde-mă sub bolta sufletului tău,
Acoperă-mi lucirea orbitoare-n zi,
Prefă-te-n frunza crudă-n curcubeu,
Rămânem frunză, rouă-n zori de zi.

Carmen Florian, pictură pe sticlă

GEORGE CĂLIN

O zi de toamnă aurie

Dragi Prieteni, nu s-au stins, încă, flăcările emoțiilor și vibrațiilor trăite la cel mai înalt nivel în LECȚIA DE POEZIE de la Lupeni, din Valea Jiului, de sâmbătă, 03 octombrie 2020. Prezența numeroasă a apoloniștilor din întreaga țară a înnobilat acest eveniment cultural-artistic de excepție. Scena Palatului Cultural „Minerul” din Lupeni a fost arhiplină, umplându-se cu scriitori și artiști români de renume: Aura Floris (din București), Maria Petrescu (din București), Lucia Elena Locusteanu (din Cluj Napoca), Ildiko Șerban (din Arad), Maria Botnariu (din Chișinău), Adrian Bulgaru (din Urziceni), Teodora Coloja (din Oradea), Nadia Urian (din Bistrița-Năsăud) Rodica Mureșan (din Cluj-Napoca), Nastasia Popa (din Năvodari), Rodica Râpeanu (din Țândărei), Tudosia Lazăr (actualmente din Galați, dar după domiciliul „din buletin”, de la Vulcan), pictorița Delia Enache și muzicianul Niki Nuță (Lupeni), polivalenta artistă Camelia Florescu și tinerele speranțe ale muzicii românești, Teona Răcheriu, Cristina Iosub (din Piatra Neamț), Adam Jenei (din Lăpușel, Maramureș), acestora li s-au alăturat artiștii plastici Carmen Florian (din București), Delia Maria Enache (din Lupeni), Ayana Iulia Moraid (din București) și Silvia Jenei (din Maramureș).

Prezentarea spectacolului a fost realizată de actrița Rodica Horobeț alături de scriitorul George Călin, președintele de onoare al Societății Culturale „Apollon”-România. Acest minunat eveniment s-a datorat muzicianului Bela Andrași – Lupeni,

George Călin, Bela Andrași, Camelia Florescu

unul dintre cei mai activi și cei mai titrați compozitori români ai momentului, cel care a fost onorat cu cea mai înaltă distincție Apollon-România – Trofeul Apollon, pentru cultură, artă și civilizație.

Municipiul Lupeni a fost pentru o zi, CAPITALA culturii române! Evenimentul s-a desfășurat cu respectarea tuturor regulilor sanitare în vigoare. Aducem mulțumiri Pensiunilor „La Moșu” și „Frații Jderi” din stațiunea Straja-Lupeni care ne-au găzduit!

George Călin

Seară culturală de excepție

La Palatul Cultural „Minerul” din Lupeni, în data de 3 octombrie 2020, Excelența Sa domnul George Călin ambasador al României la Convenția ONU de Geneva, președinte al Societății Culturale „Apollon”, a acordat muzicianului Bela Andrași din Lupeni, trofeul „Apollon”.

Acestei societăți culturale, în cadrul căreia se regăsesc câteva sute de reprezentanți ai culturii și artei românești contemporane, i se datorează și

emoționantul proiect artistic intitulat „Lecția de poezie”, dar și emblematicul Premiu de excelență „Apollon”. Așadar o suită întreagă de artiști, de la poeți și scriitori, actori, muzicieni și pictori, cu toții având în comun prietenia întru cultură și artă cu apreciatul nostru concitadin Bela Andrași (unul dintre cei mai activi și cei mai titrați compozitori români ai momentului), mobilizați de artistul de excepție Camelia Florescu, l-au însoțit la Lupeni pe ambasadorul George Călin pentru a-i înmâna lui Bela Andrași „Premiul de excelență Apollon” pentru întreaga activitate în promovarea culturii și artei românești, cea mai înaltă distincție a Societății Culturale „Apollon”. *„Sunt deosebit de emoționat și, mai ales, de onorat de acest premiu, așa cum sunt onorat de prezența atâtor oameni de cultură din România pe această scenă din orașul meu care se dovedește încă o dată că este o veritabilă Capitală culturală. Vă mulțumesc tuturor”,* a spus Bela Andrași.

A avut loc un remarcabil spectacol muzical pe muzica (în general) scrisă de compozitorul Bela Andrași, interpretată de acesta, împreună cu band-ul său, dar și de polivalenta artistă Camelia Florescu și tinerele speranțe ale muzicii românești, Teona Răcheriu, Cristina Iosub, Adam Jenei și Szilvia Jenei.

*Maria Petrescu, Carmen Florian, Aura Ungureanu
Maria Botnaru*

Evenimentul a fost completat de asemenea cu o serie întreagă de prezentări de carte, între care, la loc de cinste, se numără enciclopedia în 15 volume, cu poezie românească a unor scriitori contemporani din întreaga țară, proiect editorial ce aparține Academiei de Cultură și Artă Apollon. Grație acestor minunați și neobosiți slujitori ai culturii și artei, reuniți într-o admirabilă seară de cenaclu la Lupeni, Capitala culturală a județului Hunedoara, pentru a-i oferi un cadou de suflet muzicianului Bela Andrași, au avut de câștigat toți cei prezenți. Pentru că în poezie, în muzică, în artă, în prietenie, nimeni nu pierde, ci dimpotrivă, toți avem doar de câștigat.

**Informație preluată cu acordul
jurnalistului Tiberiu Vințan**

Bela Andrași, Camelia Florescu, George Călin, prieteni

Asociația Literară
„Creneluri Sighișorene”
a primit un membru nou.
VIORICA NEGOIAȘ

Țara Bîrsei este zona în care s-a născut Viorica Negoiaș, la 26 decembrie 1961, la Brașov, în casa familiei Bartok. Împreună cu soțul, cele două fete și patru nepoți, locuiesc acum în localitatea Cristian. Nu poate fi trecută cu vedere această localitate importantă, care a fost înființată în prima jumătate a secolului al XIII-lea de coloniștii germani (ulterior deveniți sași).

În 1362 Cristianul este pentru prima oară menționat ca Krestyenfalu, într-o scrisoare a regelui Ludovic de Anjou, mai apoi în 1367 (Villa Cristiani), 1377 (Nova Civitas), și mai târziu, sub divese denumiri care nu îi vor aminti însă statutul de oraș, ci, descendent, va fi numit în documente ca târg sau sat.

Activitate culturală:

- 2016, debutează cu poezie, în revista nr. 10

„Creneluri Sighișorene”, editată de Asociația Literară „Creneluri Sighișorene”.

- 2017, participă la Festivalul Concurs de poezie religioasă „CREDO”, Lăpușna, cu includerea poemelor în „Antologia de poezie și proză religioasă CREDO”, ed. „Vatra veche”.

- 2018 - Antologia „Românul s-a născut poet”, coordonator Gabriella Costescu – Sighișoara.

- Revista de suflet pentru suflet „Contraste Culturale”.

Antologii la „eCreator”, coordonator Romeo Roșiiianu.

- „Primăvara Cuvântului”
- „Vara Cuvântului”
- „Toamna Cuvântului”
- „Iarna Cuvântului”
- „Dezăpezirea Cuvântului”
- „Desprimăvărarea Cuvântului”
- „Dezvărarea Cuvântului”
- „Întomnarea Cuvântului”
- „Paradisul iubirii”

- 2020 – grupaj de poezii în Antologia - ediție de lux „Vis cu Nichita”, editura Ro.Cart, București, sub egida Societății Culturale „ARTĂ, CULTURĂ, CIVILIZAȚIE”, ediție îngrijită de Anca Elena Călin.

Premii:

- 2017 – Mențiune la Festivalul Concurs de Poezie Religioasă „CREDO”, Lăpușna.

- 2019 – Premiul Special al Juriului la secțiunea poezie, la Concursul Internațional de Creație literară „Vis de toamnă” ediția a-VII-a, organizat de Societatea Culturală „Apollon” România, Președinte Onorific, George Călin.

- 2020 – premiul de EXCELENȚĂ pentru promovarea culturii, oferit de primăria Cristian, Jud. Brașov.

Cărți publicate:

- 2020 – „Întâlnire cu un Înger” – Povestiri de noapte bună, editura „Cretor” – Libris Editorial

Îngerul cu un nume

Am vrut să poarte un nume.
L-am numit **Omuleț**.

A devenit cel mai important personaj al vieții mele, ajungând să topească până și zăpezile din New York. Omuleț știe ce spun. Nu odată i-am vazut aripile, i-am simțit prezența printr-un cântec.

Astăzi sunt alt om.
Un om care se iubește,
cum îl iubește pe Dumnezeu.
Nu mă iubeam.
De aceea i-am dat un nume:

Omuleț.

Pânza de paianjen

Într-o zi în pânza unui
păianjen
s-a prins o libelulă
frumoasă.
Păianjenul bucuros vine
să își vadă prada.
Când vede așa o frumusețe
nu știe ce să facă.
Mai bine rămâne flămând.
-Dacă îmi spui o poveste,
îți dau drumul.
Libelula începe povestea.
-A fost odată un râu
și o salcie a fost.
Salcia admira râul iar râul
admira salcia.
Râul i-a promis salciei că
dacă îi devine mireasă,
îi aduce luna la picioare.
Într-o noapte,
luna se oglindea

în limpezimea râului.
-Vezi, ți-am adus
luna la picioare.
Iar salcia de atunci
stă ca o mireasă
și mângâie râul în trecere.
Păianjenul
dă drumul libelulei.
Mort de foame
se mulțumi cu o frunză.
Când deodată libelula
s-a întors,
cu un pachet
de purici de baltă.
S-au așezat pe iarbă și au
povestit mai departe,
în timp ce
păianjenul se înfrupta,
libelula povestea,
cum este viața ei.
Astfel au legat
o prietenie pe viață.

Cum locul unde stătea
păianjenul era
cam nesigur,
libelula l-a luat pe aripi
și la dus
aproape de lac, unde erau
și copaci
și multe tufe unde
nestingherit,
ar putea găsi hrană.
Iar cu poveștile pe lângă
el, va duce viața
la care a visat mereu.
Omuleț, ce poveste!
Mulțumesc frumos!
Aș vrea și eu să fiu
purtată pe aripi.
Mereu visez că zbor!
Ce o fi însemnând?
Noapte bună Vio!
E de bine.
Noapte bună Omuleț!
Noapte bună tuturor!

25 octombrie Ziua Armatei Române

„În toamna anului 1944, Armatele 1 și a 4-a române au fost angajate în ofensiva pentru eliberarea părții de nord-est a României. Obiectivul ofensivei a fost atins între 21 și 25 octombrie, când forțele inamice au fost alungate din orașele Carei și Satu-Mare, dincolo de granița română-ungară.

Pentru eliberarea orașului Carei, a fost

concepută p mare manevră de învăluire, cu patru divizii din Corpul 6 Armată, în timp ce Corpul 2 Armată împreună cu Divizia 11 Infanterie aveau să atace de la sud rezistența inamicului din Satu-Mare. Atacul a început în seara zilei de 24 octombrie, iar militarii Regimentelor 34 și 40 Infanterie au angajat lupte de stradă, în aceeași noapte, iar în dimineața zilei de 25 octombrie au eliberat orașul Carei.”

**Colonel (r) Chiorean Ilie și Locotenent
Colonel (r) Dumitrescu Marcel**

LANSARE DE CARTE

„Întâlnire cu un Înger”-

Povestiri de noapte bună

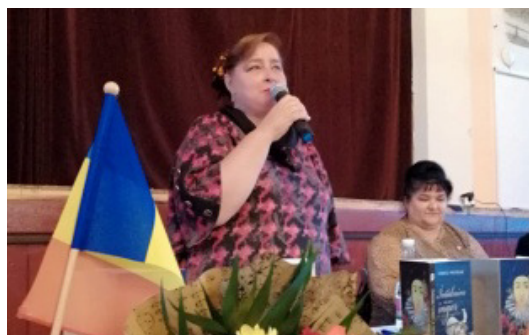

*Primar Gicu Cojocaru, Viorica Negoiaș,
Gabriella Costescu*

Este o zi deosebită de toamnă, ziua de 07.10.2020, particip ca invitată, cu bucurie în suflet dar și cu emoție, în sala Caminului Cultural din localitatea noastră – Cristian și aștept să întâlnesc „un înger”. Este vorba despre volumul de Povestiri de noapte bună „Întâlnire cu un Înger”, editura „Creator” a grupului „Libris Editorial” Brașov, autor Viorica Negoiaș.

„Îngerul” nostru își face apariția. Doamna Negoiaș Viorica, însoțită de un alt om minunat, doamna Gabriella Costescu din Sighișoara– moderator a acestui eveniment, pe care, imediat ce o întâlnesc îmi dau seama că urmează o seară minunată, o seară de care avem nevoie în această perioadă grea, în plină pandemie. Doamna Gabriella Costescu, acest om deosebit, cu o energie pozitivă, lector al cărții, membru UZPR, un om de aleasă cultură și scriitor, contemporan cu scriitoarea noastră, se conectează cu publicul și păstrează atenția lui. Face în introducere prezentările, rând pe rând, intermediind interacțiunea dintre autor și invitații săi. Face referire la conceptul cărții de la copertă la povestiri, la colaborarea autoarei Viorica Negoiaș cu Cenaclul „Creneluri Sighișorene” din care face parte acum, apoi la premiile obținute de autoare, participarea la câteva antologii scriitoricești din România.

„Sânguința de care dă dovadă Viorica Negoiaș, persuasivitatea cu care scrie povestirile în fiecare seară, m-au făcut să cred că autoarea trebuie să cuprindă toate aceste dovezi de iubire într-o carte, vis pe

Viorica Negoiaș, Gabriella Costescu

care îl avea mai demult. Inocența cu care Viorica Negoiaș își exprimă pasional inocența, mă face să cred că, încă nu a și-a înțârcat copilăria, imaginarul prieten „Omuleț” atât de prezent alături de ea, trebuie să iasă la lumină. Determinarea și asumarea, ne-au îndreptat pașii către echipa „Creator” din Brașov, care, cu profesionalism, au creat visul autoarei, făcându-l real. Am lecturat cu plăcere această carte, încurajez talentul și îl susțin.” (Gabriella Costescu)

Oameni deosebiți, personalități, autorități ale localității noastre și invitați speciali care au participat la acest eveniment, sunt: preotul Floroiu Sebastian care deschide evenimentul cu o rugăciune și care transmite acea stare de mulțumire sufletească, ne vorbește în câteva cuvinte despre conectarea noastră cu Îngerii, despre conexiunea cu Dumnezeu, despre cum să menținem această legatură cu El, să-i arătăm grijile noastre, să îi cerem iertare ca să putem iubi, să fim mândri doar în sensul bun și să îi mulțumim pentru dragostea cu care ne înconjoară. Face referire și la faptul că, Alina Ivan fiica doamnei Viorica Negoiaș, a realizat pentru Biserica Ortodoxă din Cristian II, trei picturi semnificative, care se află în biserică. Este urmat de moderatorul doamna Gabriella Costescu, care, ne povestește în câteva cuvinte și despre frumoasa sa activitate, despre poeziile sale inspirate poate dintr-un tablou, o floare, o pictură sau un om.

Scriitorul, piesa centrală, doamna Negoiaș Viorica, și-a realizat visul și aduce prin volumul său de povestiri „Întâlnire cu un Înger” – Povestiri de noapte bună, acel mesaj poetic și anume că poezia trebuie trăită.

Un Înger care să ne încânte cu prezența sa, cu buchetul de povestiri care a făcut înconjurul lumii, d-na Viorica un suflet blând, sensibil ne povestește despre personajul principal al cărții „Omuleț”, acel prieten imaginar cu care vorbește în fiecare seară și de care a fost încurajată să scrie în perioadele dificile din viața sa. Acest „Omuleț”, clovn-înger aduce bucurie și este în același timp o provocare. Asist cu emoție și bucurie la botezul acestei cărți, sunt impresionată că îi stau alături familia și prietenii, pe care ni i-a prezentat și cărora le-a mulțumit personal pentru acceptarea invitației.

Doamna Anghelescu Dana – manager Libris Editorial, care este și corectorul cărții, are cuvinte de apreciere față de activitatea autoarei, vorbește despre mulțumirea că alături de Gabriella Costescu, a colaborat la mai multe cărți, de la editare la lansare și participă cu mulțumire și la acest eveniment.

De asemenea și reprezentantul

Primăriei domnul Gicu Cojocaru, care foarte impresionat de cele auzite despre autoare și scrierile sale, îi înmânează autoarei o diplomă de Excelență și vorbește în termeni elogioși despre activitatea doamnei Viorica Negoiaș.

Familia scriitoarei, este foarte implicată în acest eveniment. Fiica, Alina Ivan după ale cărei picturi au fost realizate copertile volumului de povestiri, fiica, Delia care în alocuțiunea sa ne vorbește despre cât este mândră de mama ei. Soțul doamnei Viorica Negoiaș, căreia îi este recunoscătoare pentru că i-a cumpărat o tabletă și un telefon, cu ajutorul cărora și-a realizat visul. Cu mândrie și susținere participă recitatorii, nepoții, Medeea și Tudor care întotdeauna i-au fost aproape și care, ne fac cunoscute prin recitare, poeziile „Floare albastră” și „Îngerul cu un nume”.

Ne bucurăm și de un moment muzical susținut de doamna Corina și domnul George Nica, coordonatorii grupului de copii „Surâsul muzicii”, care au venit tocmai din Codlea.

Această zi specială, cu o autoare cunoscută publicului se încheie cu sesiunea specială de autografe dar și cu promisiunea că va publica și alte cărți de povestiri pe care le așteptăm cu bucurie.

Oltean Corina
manager Biblioteca Cristian

TINCA AVRĂMESCU

Gânduri răvășite

Unde ești tu, unde sunt eu
Oare ne-am rătăcit?
De ce ne regăsim mereu
Prin toamne alergând?

De ce se naște anulat
Minutul meu de bine?
Mi-e pasu-atât de-ngreunat
În drumul către tine...

Prin ce imperiu nepătruns
Să-mi fac loc spre lumină?
Sunetul tău nu m-a ajuns
Prin sfera grea, straină...

Eu scriu poemul meu tăcut
Cu vorbe nerostite
Culcându-mi dorul pe un
scut
De gânduri răvășite.

Comoara vorbelor

Privirea ta mi se așează-n
suflet
Și răsfoiește ale sale file
E-o carte-acolo,
c-un adânc răsunset
Ce numai tu o poți citi,
copile.
De vezi o scăpătate de
lumină,
Cu grai duios tu iarăși
o aprinzi
Reamintindu-mi
că sunt rădăcină
De-al cărei lujer tu etern te
prinzi.

Îmi simți durerea mută
din cuvinte
Și-mi găsești gândul
ce-l tot rătăcesc
Căci porți comoara
vorbelor sfințite
Ce-mi dăruiești c-un
„mamă, te iubesc”.

Acolo a fost tata (Dedicată tatălui meu)

Acolo a fost tata
Pe drum de lupte aspru,
dureros
Sub cerul iernii rece,
nemilos,
Trăind prin pactul vag
făcut cu soarta

Acolo a fost tata
Săpând tranșee-n timp
ce-n jur mureau
Bravi camarazi
ce ieri încă visau
La casa lor să mai
deschidă poarta

Acolo a fost tata
Lovit de gloanțe,
schije de obuz
Înaintând șovăitor, confuz
Dar de suprema jertfă
fiind gata

Acolo a fost tata
Siberiene stepe străbătând
Luptând cu îndârjire
și sperând
Că pacea lumii îi va fi
răsplata

Acolo a fost tata...

Hoinărind cu timpul

Timpule, unde alergi?
Cu gândul vrei să te-ntreci
Peste toamne și iubiri
Să mă porți
printre-amintiri?

Timpule, nu lua cu tine
Răsăritul cel de mâine
Lasă-mi roua-n dimineți
Și secunda dintre vieți

Timpule, rămâi cuminte
Prin pădurile-nverzite
Pe câmpiile cu flori
Lângă cânturi de viori

Timpule, mai fă popas
Când al ciocârliei glas
Se înalță-n zări senine
Peste-un lan
cu gust de pâine

Timpule ce fugi mereu
Nu mă lua în zborul tău
Să-mi fac dorului altar
Și-oi porni apoi hoinar.

Erată la Infern

Pluteam haotic
prin sfere străine
Strivind secundele,
an după an
Din suflet îmi pornise-un
uragan
Și zilele-mi se-ntunecau,
umile

Infern al deznădejzii,
atât de reci
Îmi erau zorii, searbădă
chemare
Apusuri negre
și stânjenitoare
Făceau culcuș
în gândurile-mi seci

În ce minut anume
ai spart gheața
Speranței stinse,
plânsului etern?
Căci tu ai fost
erata la Infern,
Un Paradis venit să-mi
schimbe viața.

NOIEMBRIE

Ziua vânătorilor de munte

Sărbătorim astăzi, 3 noiembrie 2020, Ziua Vânătorilor de Munte, componentă de elită a Armatei României, specializată în

acțiuni de luptă în teren muntos împădurit și în condiții dificile de climă. De la înființarea în 1916 și până în prezent, vânătorii de munte au contribuit semnificativ la marile momente din istoria țării.

La ceas aniversar, LA MULȚI ANI tuturor Vânătorilor de munte și familiilor, multă sănătate, putere de muncă, succes în carieră și realizări profesionale și personale! Floarea de colț pe o purtați cu onoare pe uniformă, să vă dea încredere în reușita celor mai îndrăznețe năzuințe.

Colonel (r) Chiorean Ilie – Sărmașu

Sărbătoarea Sfântului Andrei la Sărmașu

În fiecare an, pe data de 30 noiembrie, credincioșii îl sărbătoresc pe Sfântul Andrei, ocrotitorul românilor. În anul 2012, ziua de 30 noiembrie a devenit zi de sărbătoare legală.

La mulți Ani Andrei/ Andreea!

Programul a debutat la ora 9.00, cu Sfânta Liturghie de la Biserica Ortodoxă din Sărmașu. Părintele Ilie BUCUR a rostit o alocuțiune prin care a arătat importanța sărbătorii de azi: „credincioșii îl prăznuiesc azi pe Sfântul Apostol Andrei, creștinătorul neamului românesc, numit și „Cel dintâi chemat întrucât a răspuns primul chemării lui Hristos la apostolat, ziua fiind totodată cunoscută pentru obiceiul de a pune grâu la încolțit pentru testarea belșugului din anul următor”. La final a transmis mesajul domnului primar, Ec. Valer Botezan căruia îi dorim însănătoșire grabnică.

Preoții Daniel Camară și Ilie Bucur au oficiat o slujbă de pomenire pentru Eroii neamului și de sfințire a Drapelului Național. Apoi participanții s-au aliniat într-un mod prestabilit în curtea bisericii la monumentul Eroilor și au ascultat intonarea Imnului de Stat. În continuare s-a desfășurat depunerea de coroane din partea Primăriei și Consiliul Local Sărmașu, a Bisericii Ortodoxe Sărmașu și din partea unui grup de Cadre militare trecute în rezervă și anume Asociația Veteranilor de Război Mureș, Subsucursală Sărmașu, reprezentată

de col.(r) Chiorean Ilie.

Tricolorul a fost sfințit la biserică... tricolorul - roșu, galben și albastru - reprezintă steagul național al tuturor românilor; cele trei culori împărțite în mod egal reprezintă principiul egalității, orientarea culorilor în sus semnifică verticalitatea, cifra trei este numărul perfect, al armoniei și, de ce nu, ne amintește că noi credem în Dumnezeu, Cel în Treime închinat.

Că steagul național a inspirat pe mulți făuritori de valori nepieritoare o dovedesc aucțiunile lor, de-a dreptul surprinzătoare. Bunăoară, v-ați întrebat de ce inegalabilul Ciprian Porumbescu a testamentat să i se pună pe mormânt drapelul național? De ce Nicolae Grigorescu, la Agapia, a pictat pe aripa Arhanghelului Gavriil culorile steagului românesc? Nu din emfază, nici împlinind o modă, ci din profunde simțăminte de dragoste pentru tot ce-i românesc.

Cine se mai gândește astăzi la idealul sfânt al unității??

Dinuca Burian, depuneri de coroane la troiță

Nicolae Iorga, în timpul săvârșirii Tainei Cununii, când preotul le pune cununiile, a strâns-o de mână pe mireasa lui, Ecaterina Bogdan, șoptindu-i: „De acum voi lupta toată viața pentru Unirea Transilvaniei cu România”. Și-a înfrățit slujba Cununii cu idealul sfânt al unirii neamului din care a răsărit. Emoționant! Cine ar mai face astăzi așa ceva?

Să sperăm că vom reînvăța să redevenim patrioți, să ne iubim credința, neamul, să arborăm stindardul

românismului cu bucurie și nădejde, așa după cum spunea Lucian Blaga, „Nici un popor nu e atât de decăzut încât să nu merite să te jertfești pentru el, dacă îi aparții”.

În fiecare an, așteptăm ziua de 1 Decembrie cu mare emoție. Marea sărbătoare a României a fost marcată, de-a lungul anilor, cu activități atractive care au pus în lumină importanța Marii Uniri pentru toți cei care se simt ai acestui pământ.

Ziua Națională a României 2020... Anul acesta nu va fi un eveniment deschis publicului.

Evenimentul se va desfășura cu respectarea strictă a prevederilor legale referitoare la prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19.

La mulți ani România!

Dinuca Burian

Col.(r) Chiorean Ilie, Angela Chiorean, Pr. Ilie Bucur, pr. Daniel Camara, săteni

KONSTANTIN KORCINSKI

Pe umărul tău stâng

Pe umărul tău stâng
am sădit un trandafir
ce-ți șoptește la ureche
noaptea, când dormi,
povești cu zâne,
Feți-Frumoși,
cu nori ce-și scriu
povestea pe cer.
Pe umărul tău stâng
mi-am așezat gândul,
cuvântul
și zâmbetul pe care,
să-l vezi
când soarele răsare.

Mi-ai spus

Mi-ai spus că vei veni,
să te aștept.
Eu sunt eroul tău,
așa ai spus.
Stau și te aștept,
ochii mei brăzdează zarea.
Mi-e dor de zâmbetul,
de pașii tăi
care au trecut
prin viața mea.
Aș vrea s-aduc aproape
depărtarea.
Te caut, te chem...

Dar nu-mi răspunzi.
Doamne... cât poate să
doară dragostea?
Aș alerga spre tine, dar...
nu știu unde!
Te chem, nu-mi auzi glasul.
Ești departe,
cerul și marea ne despart
ca o singurătate.
Șoptesc numele tău...
dar gol,
ecoul mi-l întoarce...
sunt un perdant.
Am pierdut onoare,
am pierdut în viață,
așteptându-te.
Am lacrima-mpietrită
pe obraz...
de ce oare te-am iubit
necondiționat?
În sufletul meu sunt stele
ce mor mereu,
iar bucuria vieții mele
se stinge undeva în adânc...
aș vrea ca sufletul
să implore măreția Divină,
să mă cheme, să-mi spună
că eu,
sunt doar un om,
n-am nici o vină!
Greșesc... greșesc și plâng,
încerc să mă ridic spre viață
dar nu am putere
și cad...
mereu cad.

Circumstanțe

Privesc asfintitul
prin ochii tăi reci.
Pentru tine,
soarele nu-i decât un astru
ce coboară în asfintit,
la întâlnire cu noaptea.
Tu nu ești eu...
nu-ți place răsăritul,
nici apusul.

Pășești prin viață cu inima-
mpietrită.
Mă doare răceala ta,
dor momentele...
într-o viață.
Mă doare fixismul
de a face ceva,
doar pentru că trebuie!
Aș vrea să-ți văd
zâmbetul frumos
nu de circumstanță...
Aș vrea o mângâiere
cu mâna-ți caldă,
să mă-nfioare, să mă doară,
dac-o pierd.
Dar... chipul tău frumos...
e rece.
Zâmbetul, o zugrăveală,
în ochii tăi... nu văd nimic.
Încerc s-ajung la tine;
mă lovesc de ziduri reci,
nimeni nu-i cu tine, ești
singură cu EUL tău.
aș vrea, în fiecare zi
să fii cu mine
chiar dacă ne despart
cinci minute de viață.
Oare-i de-ajuns
că te iubesc?
Ar îndepărta dragostea mea
visele reci?
Cad clape de pian,
în sunete discordante,
anunțând ziua de mâine,
zi ternă, cenușie,
ca sufletul tău...
Oare te voi întâlni
vreodată?
Chiar dacă tu ești
lângă mine?
Sau timpul ne va despărți
mereu?
Te-am așteptat
la-ntretăierea timpului
cu viața,
cu răbdare... dar n-ai venit.
Dragostea mea pentru tine
sfârșește singură
în infinitul părerilor de rău.

DECEMBRIE

Asociația Literară
„Creneluri Sighișorene”
a primit un membru nou.

VIORICA ȘUTU

Armonii

Iertarea...
E fruntea pe un umăr
și timp ce-și leagă măsura,
e leagăn
și vid de pământ
diamantin omăt
ce topește arsura
din miezul de măr,

Uitarea...
E descântec de flori
Sub pleoapă de poartă solară
Când Steaua Polară
Își adoarme apele,
Ca la trezire
Să nu-și mai găsească vadul
De întoarcere, niciodată.

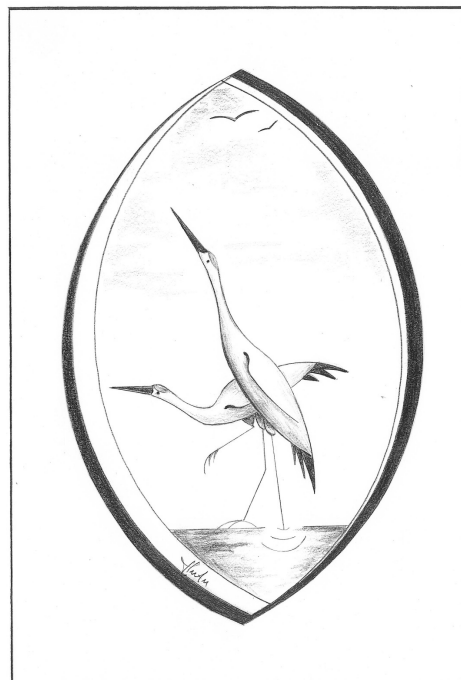
Rugăciune

Dă-mi, Doamne, lumină
pe drumul tern.
Tu... poți să alini,
căci peste steiul
sufletului meu
înălțimile cern

umbre de cedrii
și pini.
-Mă vezi?
Sunt crisalida
Cu degete-mpletite.
Jur împrejur
mai ard
doar flăcări ostenite.
Apusul... îmi întinde
pocal cu vin păgân
și răzlețirea fumului,
întunecată floare.
Nădejdea...
mi-e la Tine,
c-ai să mă iei la sân
să-mi dai
puterea râului
ce se-mplinește-n mare.

Geometrie sacră

Doamne... Tu...
ai schițat
pe un pumn
de lut
doar un triunghi.
La mijloc magic ochi
cu pleoapa scut.
Cerc, semicerc,
încerc
tăria piramidei

Grafică de Viorica Șutu

ce mi-ai dat
simplă în linii drepte,
să mă-nalț cub
însingurat
din trepte în trepte
spre altar de zigurat.

Umbre iluzorii

În cupa-mi de lut
aprind lumina,
nepieritoare,
din făclia Ta
și-n orice anotimp
aștept cocorii,
rug alb de aripi
ard
pe altar de stea.
Gânduri se răzlețesc
ca-n raze zorii,
litanii sfinte
malu-ți însoțesc,
cuvinte
nerostite îmi șoptesc,

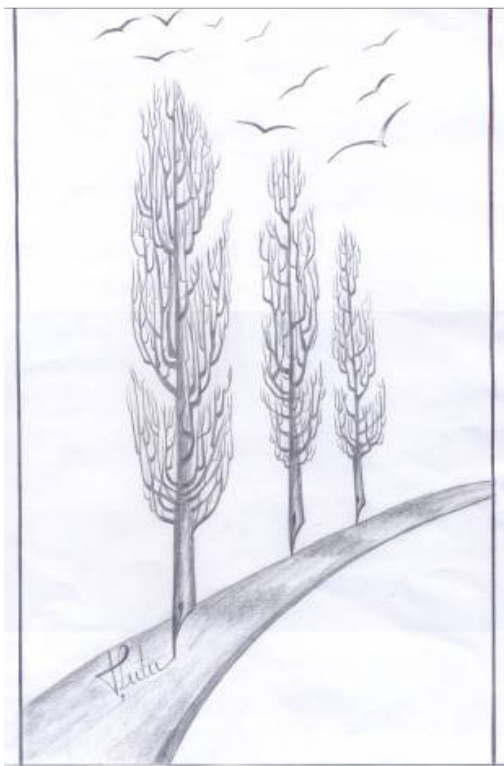
Grafică de Viorica Șutu

că totu-i joc
de umbre iluzorii.

La Denii

Îngenunchiind,
la Denii caut
ce nu voi găsi niciodată.
Caut...
misterul primului cuvânt
ce-l simt vibrând în lutu-mi adormit
printre plete de vânt.

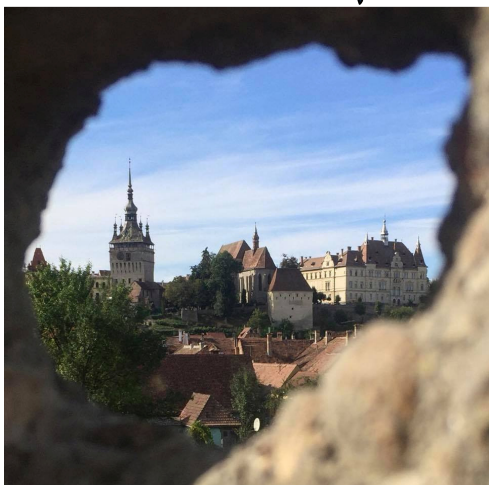
Caut...
ce nu voi găsi niciodată,
căci trece ca fumul.
truda primului pas
ce destramă drumul
spre marea trecere. Îngenunchiind,
la Denii sub a credinței risipă,
tăcută,
am aflat
ce nu am găsit niciodată:
că fiecare bătaie de aripă
pe un cer înnourat
e o durere tăcută.

Grafică de Viorica Șutu

La mulți ani, Sighișoara!

14 Decembrie 1280 – prima atestare documentară a așezării.

Cronicarul sighișorean Georg Krauss (sau Georgius Krauss, sau Georg Kraus) (1607-1679)

menționează că în anul 1191 locul unde acum se află Sighișoara era locuit, dar prima atestare documentară a așezării este din anul 1280 sub numele de Castrum Sex. În anul 1298 este menționată denumirea germană Schespurch (mai târziu „Schäßburg”). Localitatea este menționată în anul 1367 ca „civitas” (oraș). Numele românesc al orașului este atestat în scris din anul 1435.

În decursul anilor cetatea Sighișoara nu a fost scutită de vicisitudini, prima fiind marea năvălire tătară din 1241, pe când cetatea încă nu era fortificată. Construcția zidului cetății, care are o lungime de 950 m, a început în 1350. Înălțimea inițială a fost de 4 m, dar în secolul al XV-lea a fost înălțat cu încă 3-4 m. A avut 14 turnuri (care aparțineau fiecare câte unei bresle) și 4 bastioane. În prezent mai există 9 turnuri și trei bastioane, dintre care cel mai reprezentativ este Turnul cu Ceas (Turnul Orelor).

Redacția RadioSon Sighișoara

**Sărbătoarea tuturor -
Dumnezeu este cu noi!**

Mesaj de sărbătoarea Crăciunului

Dragi creștini de pretutindeni, părinți și copii! Ce repede trece timpul! Astăzi este mare sărbătoare și dacă este sărbătoare trebuie să sărbătorim! Astăzi este Sfânta zi a Nașterii Domnului nostru Isus Hristos! Ne aflăm într-o perioadă de încercare, dar cu toate acestea cântăm: Hristos se naște măriți-l, Hristos pe pământ întâmpinați-l!

Prin nașterea Sa cu trup din Sfânta Fecioară Maria, Fiul Lui Dumnezeu coboară din slava Sa în peștera cea săracă a Betleemului. Mai presus de înțelegerea minții omenești și spre uimirea de neînțeles a Puterilor cerești, Fiul Lui Dumnezeu ia chip de rob „făcându-se asemenea oamenilor” afară de păcat! Această tainică lucrare Îl face pe Hristos permanent actual și viu în viața oamenilor, renăscându-Se

Pictură de Alina Ivan

în ieslea sufletelor lor ca Mântuitor, Luminător, Călăuzitor spre tot ce este de folos și mântuire.

Dar indiferent de vremuri, Bătrânul Moș vine-n fiecare an ca să aduca daruri pt toți în special pentru cei mici. Acest lucru îl arată colindul: „Răsună blând spre seară al clopotelor cânt,/ căci vine, vine iară Hristos pe acest pământ/ El vine-n leagăn verde de îngeri albi purtat,/ să scape lumea-n treagă de rău și de păcat”!

Bradul de Crăciun, care rămâne verde, îl simbolizează pe Fiul Lui Dumnezeu Cel veșnic de la care dobândim și noi viața cea veșnică și nepieritoare. În acest fel ne aducem aminte de darurile minunate pe care Hristos Domnul le a adus la venirea Sa în lume. La cei nemulțumitori a venit Facătorul de bine, la cei robiți Eliberatorul, la cei ce se aflau în întuneric a venit Soarele dreptății, în iad Lumina, în moarte viața, pentru cei căzuți Învierea!

Sărbătoarea cu datele ei creștinești trebuie să fie pentru noi, prilej de întărire a credinței, de sporire a speranței că Dumnezeu veghează asupra noastră chiar când suntem învăluți în necazuri și dureri, învăluți de acest virus parcă de neînduplecat, de nedreptăți și amărăciuni. Trebuie însă să recunoaștem că acum, în acest al treilea mileniu, omenirea zace doborâtă și rănită, amenințată și străpunsă. În fiecare zi se întâmplă atâta rău în lume, legea lui Dumnezeu este încălcată pe față, numele Său este blasfemiat,

ziua Sa Duminica este profanată. În aceste zile nu se mai respectă valoarea vieții, se extind crimele, ura și violențele. Oare ce ne-am face dacă am fi orfani și părăsiți într-un univers gol și înspăimântător?!

Dar ce fericiți suntem că nu este așa, fiindcă în Betleem, acum 2000 de ani ni s-a născut Mântuitor! Este de ajuns să-i zicem ca și femeia cananeeancă: „Doamne ajută-ne” și Isus ne va răspunde: „Îndrăzniți, nu vă temeți, Eu sunt! Căci Fiul Omului n-a venit să i se slujească, ci El să slujească și să-și de a viața Sa răscumpărare pentru mulți”.

El este prezent cu noi peste tot, acasă, la servicii, dar

*Pr. Sebastian Floroiu, Gabriella
Pictura de Alina Ivan*

mai ales în Biserică, unde prezența Sa reală este balsam pentru răni, este bucurie în

durere, este pace în strâmtorare. Trebuie să cunoaștem că de Crăciun nu ne putem bucura cu adevărat decât urmând smerenia, iubirea, credința, răbdarea și iertarea Pruncului Mântuitor. Urmând exemplul Lui, inima noastră devine o iesle sfântă în care Domnul se sălășluiește cu harul și cu îndurărilor Sale și ne face fericiți!

Fie ca sfințele sărbători să ne aducă împlinirea tuturor dorințelor de folos și de mântuire, iar Anul Nou care vine să-l petrecem cu bine.

**Preot Sebastian Floroiu
Parohia Cristian II J. Brașov**

Biserica Ortodoxă cu hramul „Pogorârea Duhului Sfânt” Cristian II – Jud. Brașov.

Prin bunăvoința preotului Sebastian Floroiu – slujitor al Domnului la Biserica ortodoxă „Pogorârea Duhului Sfânt” Cristian 2, am vizitat biserica nouă. Încă în construcție, biserica are pe frontispiciu mozaicul „Pogorârea Duhului Sfânt” realizat după pictura Alinei Ivan-artist plastic. Fiica poetei Vioricăi Negoiaș, înzestrată cu

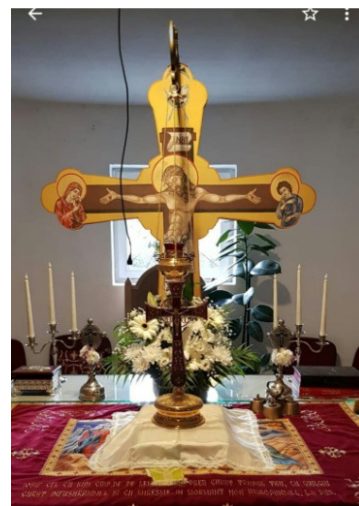
darul picturii, a înmulțit acest „talant” și a dăruit bisericii alte două lucrări: „Crucea din Altar” (pictată pe ambele fețe) și „Punerea în mormânt – Epitaf”.

Preotul Sebastian Floroiu a deschis ușa bisericii pentru noi, 9 oct. 2020, vineri dimineața, ne-a descris cu mare bucurie toate icoanele care se află la parterul bisericii, acolo unde se țin deocamdată slujbele, până la momentul când biserica va fi gata.

Mirosul crinilor imperiali cu care era împodobită biserica, s-a simțit de la deschiderea ușii. Cele câteva îndemnuri ale părintelui Floroiu, au fost ca o mană cerească în ziua ploioasă care parcă nu se mai oprea.

Revelația că ne aflăm pe tărâmul binecuvântat din Casa Domnului, m-a dus cu gândul și rugăciunea că toate lucrurile se vor împlini dacă nu ne pierdem credința.

După ce cu o zi înainte părintele ne-a stat alături la lansarea de carte a poetei

Pictură de Alina Ivan

Viorica Negoiaș, unde a rostit îndemnuri și aprecieri, râvna pe care o are ca slujitor al Domnului, încredințarea că va vedea curând biserica finalizată, dorința dumnealui de a vedea cristolovenii venind la slujbe, mă face să cred că toate se vor realiza după suflet.

Mulțumesc pentru timpul de calitate petrecut în biserică, locul în care toate grijile dispar.

Gabriella Costescu

Pr. NICOLAE GHEORGHE ȘINCAN

Cine a aflat dragostea, le-a găsit pe toate

Într-o zi, ucenicul unui părinte înțelept l-a întrebat pe acesta ce este dragostea. Bătrânul l-a luat de braț și i-a cerut să se uite în zare:

-Vezi tu, fiule, lanul acela de grâu din vale? Du-te și adu-mi de acolo cel mai frumos spic de grâu pe care-l găsești, dar ține minte că nu ți-e îngăduit să faci decât o singură alegere. Ucenicul s-a dus într-acolo dar când s-a întors n-a adus nimic cu el. Părintele l-a întrebat ce se întâmplase, iar ucenicul i-a răspuns:

-Abia am intrat în lan că am și zărit o frumusețe de spic. M-am gândit să nu mă pripesc, că poate mai încolo voi găsi altul și mai frumos. Am căutat mai departe, dar n-am mai dat peste unul la fel de frumos și nici pe primul nu l-am mai găsit. De-asta nu ți-am adus nici unul.

Părintele l-a privit cu înțelegere și i-a spus:
-Fiule, așa este și cu dragostea!

Lacom la bogăție și sărac la minte

Era odată un om sărac lipit pământului. El iubea tare mult sfinții și în mod deosebit pe Sfântul Nicolae. Auzise el că sfântul respectiv a făcut multe minuni și

i-a ajutat în mod special pe cei necăjiți, așa cum era el. Și ne spune povestea că, într-o zi, Sfântul Nicolae se hotărâse să coboare pe pământ, ca să-l ajute pe omul acesta. Ajungând la casa lui și văzând că într-adevăr stătea rău și nu avea de nici unele, se hotărîi să îi dea o mână de ajutor. Sfântul își îndreptă un deget spre o piatră din curte și aceea se preschimbă pe dată în aur scilpitor.

-Dorești aurul acela? îl întrebă Sfântul pe omul cel sărman.

Omul se închină până la pământ și spuse:

-Nu, nu îl doresc.

Sfântul îl privi cu ochii strălucind de fericire și îi zise:
-O, fiule, ce bucuros sunt de tine. Ai ajuns să fii mulțumit cu starea pe care ți-a dat-o Dumnezeu. Știu acum că te aflii cu adevărat pe calea desăvârșirii.

Însă omul nostru zise:

-Nu aurul îl vreau, ci vreau degetul tău!

Carmen Florian, pictură pe sticlă

GEORGE CĂLIN

Mesaj de Crăciun!

Vine Crăciunul! Nașterea Mântuitorului nostru Iisus Hristos se apropie! Vin roi roind colindele să ne lumineze Calea spre Credință, Nădejde și Dragoste...

Să uităm, pentru o clipă, cât o viață, tot ce este rău, ce este murdar și să ne tratăm cu iubire pentru aproapele. Să nu uităm că suntem efemeri pe această lume, să nu uităm că nimeni nu a împărățit și nu va împărăți niciodată acest pământ... La ceas de taină să privim în ochii copiilor noștri! Priviți prin ochii copiilor noștri și sigur, foarte sigur, îl veți vedea pe Dumnezeu! Să ne unim în iubire și înțelegere, să ne îndreptăm inimile și gândul pios către cei uitați, către cei nevoiași, plini de necazuri și din puținul nostru să-nvățăm să dăruim... Cât de bun și nobil se simte omul

în deplinătatea lui spirituală, atunci când dăruie, atunci când cu iubire se apleacă să înțeleagă nevoile celui sărman... Hai, prietene, de oriunde ai fi, să fim buni și nobili! Hai, prietene, să uităm mizeria vieții în care ne zbatem cu toții, să uităm gunoaiile care s-au cocotat în fruntea țării și, iertându-i să ne îndreptăm fața spre lumină... Să uităm de ei și să ne gândim la anul ce vine! Să ne bucurăm, așadar că din nesfârșirea timpului am mai petrecut un an din viața noastră... A fost bun? A fost rău? Cu înțelepciunea-i cu care l-a hărăzit Dumnezeu, românul răspunde: „ce contează, bine că suntem sănătoși!” Chiar așa, bine că suntem sănătoși, și să uităm de toate și să fim fericiți că intrăm într-un an nou... E frumos. Și e bine. Când ni se înstăpânesc în toată ființa colindele – „catedrale sonore și ninsori sublime”, cum le-a numit Nichita Stănescu – parcă și Dumnezeu vine mai aproape de noi. Și suntem mai buni, ați văzut ce sentiment extraordinar trăiește omul când se simte mai bun? Poate că numai atunci ar trebui să fim cu adevărat mândri de noi, restul e deșertăciune!

Să primim lumină de la bradul împodobit și să ne adăpăm sufletul cu credința în Nașterea Mântuitorului. Să ne înălțăm cu zâmbetul inimii către hotarul anului ce vine pentru a putea rosti la cumpăna din crugul vremii: „acum începem să trăim!” Să ne urăm „La mulți ani!” și să ne veselim! Ducă-se pe pustii tot răul, ridicăți paharul și priviți-vă în ochi cu lumea asta largă și nesfârșită, pe care trebuie s-o iubim tocmai fiindcă nici unul dintre noi nu o poate împărți. Haideți să fim sănătoși!

George Călin

*Hristos Se naște, măriți-L!
Hristos din Ceruri, întâmpinați-L!
Hristos pe pământ, înălțați-vă!*

RÂNDURI – GÂNDURI

ALENSIS DE NOBILIS

Omul poliflor, poezii, Editura Absolut, București, 2019

Poeme în forme de
în gânduri „în forme de viori”, în timp **viori**

Ca un veritabil făurar de frumuseți, Alensis De Nobilis și-a legat culorile ce „forme blânde picură cu mir,/ Stropi de răcoare-n miezul poliflor” (*Povestea ta*).

Acest volum continuă viziunile realist-fantastice ale poetului, deschizându-ne poarta spre lumea lui de miraje. Un menestrel modern „tolănit pe-o strună de vioară” dă startul avalului de gânduri. Și pentru aceasta, se agață de unele formulări inedite: „călărire de vânturi”, „o zare beată peste-o zare trează”, „mătăși de strune”, „calești de aer”, „albi de-ntâmplări”, luzii, alahambră, etc. În lumea creată de poet, trec calești de aer venind din legendă.

Magicianul poet transfigurează realitatea care pare un truc: „De umbra mea din preajmă o să fugă,/ Eu nu-s aici, ce vezi e doar un truc” (*Liniștea apelor*).

Călătorul care a pornit spre gândul lui e de fapt, „fiul visului”: „Un călător pornit spre gândul lui/ A călărit pe-o zare ca pe-o arcă/ Și-a apucat pe-un drumm al nimănu,/ De unde stihii să îl fure-ncearcă.//

Oglinzi pe-o parte și zăpezi pe alta/ Se reflectau în ochii-i de fantasmă, / Ca un miraj de împletiri în 'nalta/ Urcare-n sine-a formei de mireasmă, // Iar într-un clinc, când drumul se topi,/ Și-oglinzile-n zăpezi se adunară,/ Un ochi de cer din stele îl privi/ Că de pe tâmpile visele-i scăpară // Și-o adiere dintr-un turn de ambră/ Vărsă culori în forme să tresară,/ Dar din adânc vorbi o alahambră/ De gânduri pure, vise care zboară.” (*Călătorul*).

Adept al formei perfecte, care se reflectă până și în gândurile pure, autorul caută cu asiduitate rotundul ideii, un „hotar de-absoluturi”, ca să-l modeleze după realitatea visului său. Însă, într-o poezie, autorul spune: „Să mă desfac de formă ca pulsarii,/ Cuvântul meu să-nchid în negrăiri.” (*Fictiv*). Așadar, o poezie a formei: „Din nenăscute forme, spre forme care ning”; „Alunecând din formă pe derdeluș de Logos”; etc.

O poezie picturală, curcubeică, pastelată, autorul descoperindu-se a fi un zugrav de cuvinte. Și tot poetul ne spune cum e atunci când ai:

Eclipsă de gând

„Gândurile plecaseră cu toate de-acasă,
Pe garduri uitaseră un rest de culoare,
Oamenii erau trași într-o ceață mieroasă,
Bolțile cerului zăceau descuiate și goale.

Zările purtau pe frunți fulgere de azur,
Inimile tresăreau că în loc ar mai sta,
Dispăruse din lucruri orice fel de contur,
Împrejurul acesta era difuz și-adormea.

Întinderi inerte ponderau depărtarea
În lucii și stranii absențe de vânt,
Ci numai o umbră, amintirea ei, marea
Leagănă întrebarea: Dar fiii mai sunt?”

Între adâncul de sus și adâncul de jos, gânduri, zâmbete și tăceri „Zburând peste zări ca un foșnet frumos”.

O proprietate a poeziei din acest volum este că în ele persistă o ceață mieroasă, lucruri fără contur, imagini difuze, întinderi inerte, zări („Cum zarea ia în brațe-o zare”), oameni care se arată din

neguri, eclipse de gând, fluide umbre, sau „aval de gânduri”, „un gol de timp”, „pășind spre abur”; cădere-n uitare, negura minții, „stranii înălțări”; „o beznă increată”; „un fel de-abis în vintre”; „împrejurul difuz”; „Șoptești poeme-n goluri”, „umbli pe fumuri”; „Într-un miraj de aburi, iluzii și de fum”; „nuri de aburi”; „câlții reci ai ceții”; ș.a.

Dar poetul are și răspunsuri la toate acestea: „Atunci înțeleseră oamenii tâlcul,/ Că gândul e bun și în felul himeric,/ Lipsirea de gânduri te face-a fi nul/ Și cazii fără știre în gropi de-ntunerice...” (**Eclipsa de gând**).

Fantezia poetică e populată de îngeri, de frumoasa Lorelei și de alte personaje mitice.

Alensis De Nobilis este un poet care fără să folosească vreun tipar preexistent, a reușit să fie original, prin stilul deja format, prin bogăția mijloacelor de expresie, căutate cu atenție și minuțiozitate.

Versuri remarcabile și sintagme deosebite: „Telurii florii umblă în crescânduri”; „Cu mâna dreaptă-n aerul de miere”; „Se-ntinde-n lume cântecul aflării”; „Pe flăcări albe un altar plutește”; „Un înger de mireasmă să-ți lumineze-n jur”; „eșarfe de candoare”; „năvoade de tăcere”; „Duminici de ninsoare”; „Parfumul îngeririi”; „pe fruntea zării”; „vitralii de lumină”; „mirat de susur”; „o curgere de vrere”; „Ochi de stele-nsingurate”; „dorm frunți pe șolduri de vioară”; „Mă vărs din mine, o fântână,/ În amforele lumii, pline...” (**Vecie și uitare**); „Ca-n răsuciri în son de harpe”; „Lunec din muzici, o vioară/ Căzută-n mine ca o umbră...”; „Pășești în simfonie ca umbra în statuie”; „În sânul ei de abur petale de poftire”; „ca-n paștele-nfloririi”; „În tine înfinitul să se așeze vatră”; „Cum mai încape-n tine de-atâta vis un cer?”; „Pe suflet de izvoare pășind din sori în sori”; „jocul îngeriu”; „Înfremătări de sclipăt în jururi ce se zbat”; „cristalul nur să-ți fiu”; „Și de pășești din bolgii de vis pe frunți solare”; „în zorii amurgirii”; „Înjunghiat de lumină”; „Pronia de rouă”; „Labirint de mantră cu-nfloriri corole”; „Pe rug de trup ființa arde-n flamuri”.

Cuvinte argotice, fără să fie licențioase: moft diliu, „o dușcă din vinul de tutun”, fraier, o hârcă, hoața, hârjoana, e slută, „cu aiurire”, sau interjecții scurte precum familiarul: „na”.

O situație neobișnuită pe care poetul ne-o dezvăluie: „Inima cerului e-n locul inimii tale, / Astăzi te scalzi chiar în sufletul apei,/ Gândul îți speli în altare-abisale,/ Porți pe frunte gândirile papei. // Lunecă tandru în visul de fluture,/ Zări te-au adus în roiuri aici,/ Florile stelelor polenul să scuture/ Genelor tale strălucind a duminici. // Știi, respirația din daruri te ține,/ Pusă-i în flacăra dorințelor tale,/ Umbli pe fumuri de pârguri depline,/ Fiu al minunii din fluvii astrale. // Parcă-nțelegi ce spun și îți place,/ Bine-i în tine, respiri, ai mai crește./ Vino pe ape, pe vânt, hai încoace,/ Șoaptă spre ceruri, iubit, mulțumește...” (**Mulțumește**).

În periplul său liric prin inimile noastre, autorul a chemat în ajutor: ruga, harul, sfâșierea, apa, un flutur orb, lerul, dorul preaplin, florile de vânt, un „mugur cald până-n miez”, muzici sfinte, magii care n-au cuvinte, flori de zori, și cu un pahar cel

puțin, de „*vin de poezie*”.

O sumă de elemente spirituale care țin de religie apar în poezii: catedrale, icoane („*Coboară îngerii din icoane...*”), biserici, strane, altare lucii, „*mătăsurii, harfe, aur, orologii*”, litanii, Edenul, sacristii, sinod, candelă, îngerii, lumini fulgurante, amvoane, paradisul diurn, vecernie, prelat, „*închipuiri de sfinți*”, heruvimi („*Apar heruvimi cu ulcioare de aur./ Cu aripi întinse pe râuri de ambră./ Să ducă ambrozii sfințirii în faur./ Să curgă prin noi o dragoste tandră*”, „**Am murit?**”).

Arhetipuri: harpa, zarea, zorii, depărtarea, fântânile, șarpele, taina, umbra, nălucile, lumina, nufierii, Paradisul, lumânarea, crucea, logodna, celest lăstar, zâna.

Cuvinte rare, arhaisme: cel vechiu, hurii, mantre, hialin, „*încoaci și-ncolo*”; osârdie, pulsarii, îngerii, înfremătări.

Între timp se constată, ca să înțelegem mai bine dimensiunea fantastică a poeziilor acestui autor:

Evadarea din taină

Un strop de depărtare ochii cheamă,
Cine pătrunde-n murmur l-ar afla;
Alunecând din frunte pe-o liană,
Plutești pe gând s-ajungi acel ceva.

Se-ntinde zarea și te-apucă-n zorii
Să te răsfețe-n forme de fruntarii,
Să vezi cum curg fântânile culorii,
Dintre adâncuri răsărind lăstarii.

Balanțe suie-n vânturi clătinare,
Pe legănări de tulburări mai stai,
Dar dintr-odată vrei să fii mai mare
Și zările-ntr-o parte-ai vrea să dai,

Pășind spre abur unde susur curge
Aripi de flori din flutur fermecat,
Dar puritatea stinge jaru-n sânge,
Iar tâmpla zării albe a oftat.

Se-ntinde umbra după tine, voal,
Cum vine pruncul după mama sa,
Pe bolți pășește ca un Hanibal
S-apuce steaua de un colț, s-o dea

Unui copil ce-ar vrea poet a fi,
Unei miresme pitulate-n șarpe,
Bătrânului căzut în ochiul gri,
Vreunei muzici adormite-n harpe,

Dar umbra-n zori pășește iluzoriu
Și-n locul ei rămâne loc de hurii;
Doar tu, nălțat pe pisc incantatoriu,
Cobori smerit în sufletul pădurii,

Cerând să pleci din taină fără știre,
Să te ascunzi în luminișuri stranii,
Unde năluci cu forme dulci de lire
Înalță-n vânturi mantre și litanii.

Cum din oglinzi de ape fugi cu norii,
Să duci scrisori la îngerii ce-s visați,
Se-ntinde-n lume cântecul aflării
Spre cei ce-i cheamă-n vis imaculați.

Plecat cumva, din mine, mai departe,
Vă mai salut din cercuri de ninsori
Pe cei ce uneori vă dați deoparte
Și vă uitați spre zare, visători...

O poezie completă care-l definește
pe autor și creația sa.

Ea poate fi socotită și un fel de Crez artistic. Completat în altă poezie: „*Ce dacă alții ponegresc ce-i sfânt/ Și suferind se căinează-ntruna!/ Tu ești minune pe acest pământ/ Și vei trăi o viață ca niciuna*”(Recunoștință).

Și iată ce visează autorul:
„*Întoarcerea în albiu sacre, prime,/ Mă va primi cu alb din penitență;/ Tu, pelerin, de mă chemi din rime,/ Mă poți iubi la fel și în absență. // Zăpada-mi cere într-un fel iertare/ Că nu m-a vrut al ei definitiv;/ Măntorc în mit și albul nu mai doare,/ Iar adevărul lui vă pare doar fictiv.*” (**Fictiv**).

Multe elemente demonstrează cosmicitatea poeziei lui Alensis De Nobilis. Astfel sunt: căile lactee, novele, soarele, aurora, astrale muzici, „*fluturi astrali*”, galaxii, lună, vântul cosmic, zenitul.

O poezie cosmică, stranie este o viziune proprie despre Univers și om se intitulează:

Visul de necredință

Văd zări îmbătrânite ce duc albite vânturi,
Iar paznicul căderii dă cheia vieții sorții;
Pe creștetul Ideii, stă sprijinit de gânduri
Chiar Dumnezeu, în abur ce amețește
morții.

Cum părăsea speranța și ultima furnică,
Iar năucind, temerea părea că sori înghite,
O mamă, numai una, spre cer mâna ridică,
Dar raze pier în colburi cu firele-ofilite.

Pe fundul galaxiei, un hău nu se termină,
Doar ciutura uitării se bătaie pe-o brâncă,
Iar tâmplele luminii sunt pline de rugină,
Chiar liniștea-i căzută în apa sa adâncă...

Un fir de îndreptare se pune într-o rână,
Culorile-s retrase din vulturi și din sori,
Tresar în fiii apei, ce duc planete-n mână,
Și-ar da ca să răsară iar viața din culori,

Dar bezna se îngroașă și rătăcesc pe unde
Vechi, ancestrale spaime că ni se face frig,
Chiar umbra ei, planetei, de sine se ascunde,
Iar vlaga din suflare e trasă de-un cârlig...

E beznă, greu, în hulă un clipocit pendulă
Pe osiile lumii din care plec deodată,
Dar lacrima îmi curge în vis și prind o bulă,
Respir, respir, Părinte, și viața-i minunată.

Și mă trezesc din hăuri, și mă întorc în mine
Din groaznica plecare unde-am simțit că-s
nul,
Nu îmi mai pasă unde și când, darmite cine,
Sunt o făptură vie, trăiesc și mi-e destul...

Verbe cu forme inedite: mă-nsumă,
imponderezi, împarfumat, a înger (vei
înger).

Și făpturi fabuloase se regăsesc în
poeziile sale: elfe, iele, feciorul visului, fiica
apei, harpiile, un fiu de vis, elfii care adoră
pământene, fiul vieții, ș.a.

Personificări: apa râde, floarea de privire,
liniștea de zinc, „Iar tâmplele luminii sunt
pline de rugină”; „s-au cununat privirea și
cu gândul/ și au rămas mereu îmbrățișați”;
„ni-s ochii flori de gând”; „un râu de buze
coapte”; „cu pulberea luminii îți scriu și
plâng strivit”; „timpul călărește”; „pe frunți
de negrăire”; „Un turn de gând”; „șolduri
de vioară”.

De la concret la abstract, de la real la
fantastic, poezia lui Alensis De Nobilis
oferă cititorului un bun prilej de reflecție și
bucuria unor imagini inedite, cât se poate de
poetice, autorul fiind un virtuoz al metaforei
și al sintagmelor încântătoare. Structural,
poezia lui respectă cu strictețe regulile de
teorie a versificației, rimele sunt bine alese,
fără locuri comune și fără asonanțe. De
asemenea, autorul e scrupulos în folosirea
semnelor de punctuație, în special virgula.
Romantic lucid, poetul nu se dezmente. „Și
pitulat de tine în gânduri de copil,/ Întrebi
nedumerirea: Umbra de sus a cui e?” (*A
cui e umbra?*)

În sintagma „*Omul poliflor*” sunt
adunate o serie de atribute în care-l
recunoaștem pe autor: „*divin și tandru*”, în
triumf, în rost, cu lumina, crinii, argintul pur
din inimă.

La Alensis De Nobilis iubirea nu e
provocatoare, violentă, nu produce traume,
ci e cât se poate de discretă, plină de
suavitate și tandrețe delicată: „*Am geana ta
pe frunte și mă mângâie tandru/ Când mă
privești din vise, așa, un pic suspect;/ Te-
aștept seară de seară să vii în flori de
leandru/ Ce-au înflorit pe fruntea sub care
te aștept...*” (*Femeia pe care o aștept*).

Și o poezie aproape
testamentară: „*Atât vă scriu, e vreme de
plecare,/ Am luat din stele roba cu-
mprumut,/ Și v-am cântat această-
mbrățișare/ C-un ochi aici și unu-n
Absolut.// Terestre căi sunt date spre vecie,/
Trecem pe-aici cu toții, stagiari,/ Dar de
deschideți cartea, este vie/ O melodie sacră
din pulsari,/ Ce vă redă ființa-n gând
pierdut,/ Și o transformă-n viață-melodie./
Trup și ființă ca într-un sărut,/ Ca trecerea
prin floare dar să fie.*” (*Ultimul sărut*).

Și chiar mai semnificativă e poezia
de final, „*Adresa mea*”: „*O să citești când
plouă sau când stă,/ În murmurat de
gânduri psihedelic./ Ai vrea să-ntrebi de
luminări îmi dă,/ Din hăuri, noaptea sau al
stelei sfeșnic. // Eu am plecat, tu cauți și ți-e
greu/ Când vei citi, mi-ai cere-adresa mie.../
Adresa mea e simplă, Dumnezeu,/ Iar casa
mea se cheamă Poezie.*”

Cezarina Adamescu

DOINA BEZEA

„Colindând a verde”- Editura Omega

Am lecturat cu mare plăcere și interes, cartea autoarei Doina Bezea „Colindând a verde” - editura „Omega” - Buzău. Titlul cărții nu este așezat la întâmplare. Lirica poemelor m-a convins că acest colind prin viață al autoarei, are un sâmbure de taină.

Viața naturii, viața unei trăiri înlăcrimate de bucurie ori tristețe, sentimentul acela frumos cules așa ca de pe un câmp de flori, având posibilitatea să alegi frumosul, metafora și figura de stil așezată în poezii cu mare talent, m-a convins, că Doina Bezea a scris cu multă dragoste, cu bucurie, așa cum un autor scrie cu colțul inimii, dăruind toate acestea cititorilor. Forma poemelor are o sclipire unică.

Conținutul versurilor este mirific.

Putem vorbi de natură ca temă literară încă de la preromantici, care, spre deosebire, au înlocuit rațiunea cu sensibilitatea și predispoziția către prezentarea caracterelor cu un adevărat cult al iubirii și naturii. Din poemul:

Timpe de verde

Tremură visarea peste
gânduri reci
cucii fac mătânii
din sclipiri de brume
s-a golit de foșnet
vântul pe poteci
ne-ndrăznind să calce
tainele din urme.

Muza care o curtează pe autoare, este din toate zările și despre toți. Contopirea naturii cu persoanele dragi, casa, scrisorile, cântecele și rugăciunile anotimpurilor, gândurile pentru mama, toate acestea formulate pentru bucuria cititorului. „Au început poienile să nască floare” din poemul „Gând pentru mama”, sunt

Carmen Florian, sticlă pictată

versuri de vindecare. Magia sărbătorilor scrisă cu lacrima în colțul sufletului, colindul prin sufletul pădurii, vă vor face interesați să parcurgeți aceste poeme cu sufletul. Sunt versuri de înălțare.

Bunicii iernii

Slobozește, Doamne,
iarna de pe cruce
și dă-i fân să pască
dintr-un nor cosit
de vor naște crinii
geruri prin uluce
să-i botezi mirarea
timpului rodit.

Aș putea să vorbesc la nesfârșit despre frumos și despre culoarea poemelor Doinei. Versul lejer dar pătrunzător a fost pentru mine, ca lector al acestei cărți, foarte impresionant.

Cartea are în conținut: Coperta – pictură **Cornel Vana** din Turda – artist plastic – peisaj turdean - „La trei stele”; Prefața aparține scriitorilor: Nicoleta Gordon și Silvana Andrada. Sprijinul pentru tipărire a venit din partea preotului Paul Iulius Negoită din Buzău.

Felicitări Doina Bezea, succes, lectură plăcută celor care vor primi cartea.

Gabriella Costescu
lector, membru UZPR

IACOB COMAN

Dacă vorbesc despre literatură (sunt poet) sau dacă vorbesc despre filosofie (sunt dr. în filosofie) în aceste tipuri de discursuri încap și părerile mele și ideile mele, dar când vorbesc din Cuvânt mă păzesc să fie și părerile mele.

La nivelul bisericilor observ că, credincioșii apreciază transparența și calitatea „pâinii”. Sunt și care nu le place, dar o respectă.

Sufăr mult pentru felul în care creștinii, în general, și evanghelicii în special se îndepărtează de Biblie și de Hristos.

Trezirea pe care o visez constă în faptul de a reda din nou Sfintele Scripturi fiecărui evanghelic și în special alor mei: „caut ca, dacă este cu putință, să stârnesc gelozia celor din neamul meu și să mântuiesc pe unii din ei.”(Romani 11:14)

Chemare

Doamne, s-au depănat mulți ani
de când mi-ai spus că o să vii,
La umbra aripilor Tale, stau
număr zile ruginii,
Și-n fiecare dimineață, caut
spre răsărit promisul nor.
Căci de venirea Ta Isuse,

mi-e dor, mi-e tare dor.

Doamne, au început să râdă mulți,
șpunându-mi că tu nu mai vii,
Însă cu-același dor în suflet
nu dau crezare vorbelor pustii,
Ci îmi ridic privirea
către-ale Tale zări senine.
Și așternând un zâmbet sub lacrima de dor,
te chem pe Tine.

Doamne, sunt așa de străin,
pe pământul acesta plin de păcat,
Unde nu este milă, unde
de Tine toți au uitat.
Vreau să mă-ntorc pe corabie!
Precum al lui Noe porumbel,
Și-mbrățișat de mila Ta
să nu mai plec defel.

Doamne, mi-e așa de tânără,
inima dorinței către țara Ta,
Și-n suflet mă frământă întrebarea:
Cum voi putea?
Cât de departe sunt de casă?
Pleacă-ți privirea spre robul Tău
și ajută-l să urce, ajută-l Tu.

Carmen Florian – peisaj de toamnă

MARIUS PAȘCAN

Duplicitatea rațională

Ești un potir pentru iubirile tale,
Le colecționezi esențele,
Stropii de ploaie îmbătând primul
sărut,
Lacrimile din diluviul
dezamăgirilor,
Și compania celui alter-ego
complementar -
Făuritorul de existențe împlinit de
erotism.
Coabitezi cu efuziunile
sentimentale,
Le valorizezi în concubinajul
justificărilor tale,
Te împlinesc să exiști plenar
În arsenalul judecăților
emoționale.
O împărtășire de sentimente
Te face sclavul rezonabil
îngenunchat,
Consimțirea dulce a rătăcirii
asumate,
Știi că ești pierdutul adulterin -
Săvârșirea din proximitatea
dictaturii simțurilor,
Ești bețivul dedulcit al viselor
Săvârșești surrogate vicioase
Înrudite sufocărilor tale.
Știi că nu-ți rămâne nimic după,
Decât mahmureala bastardă,
O altă ratare premeditată
Dar care te împlinește pervers
Precum o ispită
Din dedulcirea fizicului
Răzvrătirea animalică -
Ființă și trup,
Binomul condamnat,
Dualitatea identitară
Terfelită de raportări,
Nedescifrată.
O răzvrătire a mușchilor,

Esențe incongruente
În același giulgiu de nimic.
Când iubești,
Doar iubești,
Restul privește duplicitatea
rațională de după.

Cocârjata realitate

Din prea multă iubire, nu ne
privim.
De teamă să nu ne strivim
într-o izbire vitezomană de inimi,
să nu ne sfărâmăm orbită în orbita
unui sărut
absorbind iremediabil trup în trup
veșnic.
Circuitul meteor al pleoapelor
face troc cu ziua și noaptea
din cartea pe care o plămădești
cu cenușa nesațiului tău,
vocale și consoane înăbușite în
carcasa ego-ului,
desăvârșite și îndoite cu timp.
Astfel iubești, fără de trup
îmbătat de succulența literelor,
le prăvăli peste ea cu poftă,
o umpli de înscrisuri intime
care-ți sunt dragi,
o lași să ocârmuiască
peste imperiul inefabilului tău,
candid îți tai craca absolutului
cu idealuri ieftine, complementare,
banalizezi copios.
E frumoasă în oglindă
jumătatea ta de noapte veșnică,
harta rafinată a sufletului tău.
De aceea, nici nu o privești,
o imaginezi doar
ca pe o poartă de altar,
împlinind răsplata de a știi că asta
vrei.
Restul este doar rătăcirea cocârjată
de realitate.

Exercițiul spunerii

Cum știi să dormi, căință,
pe patria de reguli
doar eu nebun trudes
călcând atâtea neguri,
și te slavesc candid
prin noaptea scâlciată
de vise expirate,
de tot ce-am plâns odată.

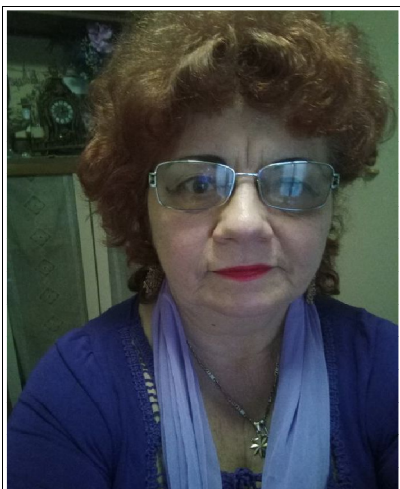
Nu vreau să mă tot caut
prin vieți reeditate,
prin cărți ce fac cu ele

iubiri imaginate,
încă mi-e fraged pulsul
și litera pribeagă
sunt vrednicul nevolnic
cu scrierea iobagă.
Mă ostenesc cu abisul
atâtor mari nespuse,
Călăuzind nedumeriri,
ecouri nepătrunse,
Și dacă doar o caznă
și râvna vor rămâne
E tot o recompensă
din sufletul fărâme.

Locul tău

Nu mai e niciun loc de plâns,
Nu mai e vreme
Ce motivații pot să-ntoarcă suplul
rost
Ne îndemnăm să credem
și devreme
Dezamăgiți descindem
în decor anost
E doar o viață cu parcurs feeric
Iar tu idilic îi descrii prefața
În mintea ta e un decor himeric
Și n-are nicio vină
speranța și substanța.
Zvâcnești bifând dorința
de mai bine
Ai vrea să știi în jurul tău frumos
Din vise și speranțe
au mai rămas suspine
O răvășire ce-a erupt spumos.
Nu ești vreo clipă
înțelenit în sigur
E totul o deziluzie
și chip măiastru
Declini idei în înveliș de singur
Ești un nefericit
mimând sihastru.
Ce cauți tu, culpabilă suflare,
Râvnind ratat
la tandrul nepătruns
Când știi rețeta, supla nepăsare
În care majoritatea
vremelnic s-a ascuns...
E lumea ta deplina ușurare
În care te refugiezi sfătos
Și te-implinește
regeasca desfătare
De-a fi în sine veșnic,
conformul cuvios.
Restul e doar spectacol
Rostinde felinare
În care un miracol
Se surpă vicios.

IULIA BABOIU

**OMAGIU adus regretatului Poet
VALER POPEAN**

DRUM LIN SPRE LUMINĂ ...!

(În memoriam VALER POPEAN)

E un Coșmar tot ce trăiesc acum
Și vreau să mă trezesc din acest vis urât,
Tot ce trăiesc este adevărat seism,
Cu replici... care vor veni curând !
Ai părăsit această lume în tăcere,
N-ai mai putut da niciun semn, cred c-ai fi vrut,
N-ai mai avut deloc putere,
Să scoți măcar un sunet... un cuvânt !
Adevărată STEA ai fost pe-acest pământ,
Ai fost IZVOR pentru cei care au sorbit
Licoarea dulce strecurată în cuvânt,
Versul tău a fost balsam pentru un suflet ostenit !
Versurile tale le voi reciti în nopți târzii,
Vor fi cataplasma pusă peste rană,
Nemuritor rămâi prin poezie, ce nu se va sfârși,
Vei fi POETUL Raiului, adevărată Comoară !

AȘTEPT O VESTE CE NU VINE !

Pământu-a-mbrăcat haina Tăcerii,
Oamenii sunt stăpaniți de gânduri rele,
contaminată-s de ele,
Totul pare încremenit, cheful de
Viață pierde.
Aștept o veste ce întârzie... nu vine !
Așteptam să vină DECEMBRIE, luna cea mai
frumoasă,
Am vrea să o întâmpinăm cum se cuvine, ca altădat',
Vin Sărbătorile, altora nu le pasă,
De cum trăim, când Viața-i amenințată
și ne rugăm pentru ea !
Aștept o veste de la tine și văd că nu mai vine,

Știu că te lupți ca să trăiești,
Nu pot face nimic, decât să spun o rugăciune,
Tatălui pe care îl iubesc și îl iubești !
Aștept o veste ce nu mai vine,
De la tine și Sfinți cu dragoste în piept,
Aștept o veste să vină de la tine,
SUFLET FRUMOS, NU MĂ LĂSA... să mai
AȘTEPT !

CUM AȘ PUTEA ?

Cum aș putea ca să te uit,
Când mi-ai servit mereu drept MUZĂ ?
Fără de tine, eu n-aș fi putut,
Să scriu un vers, mi-ai fost și Călăuză !
Cum aș putea să uit gândul curat
Ce l-ai avut doar pentru Mine,
Cum am să uit, că-n fiecare zi m-ai îmbrăcat,
C-o dulce și frumoasă Poezie ?
Cum aș putea să uit că m-ai făcut nemuritoare,
Ca o zeiță a vestitului Olimp,
Cum aș putea să uit c-am fost mereu o floare,
Ce ai hrănit-o cu-al tău vers... vestit ?
Unde-aș putea să te găsec,
Pe care drum ai apucat ?
Pe unde te ascunzi, chiar m-ai uitat,
Dă-mi nopțile-napoi, pe care le-ai furat !

DAC-AȘ PUTEA !

Dacă aș ști că pot s-ajung la tine,
N-aș zăbovi niciun minut,
Aș lua Cartea de Rugăciuni cu mine,
Și aș vedea... ce-i de făcut !
Dac-aș putea !
Aș ruga pasărea călătoare
Să mă ia în zbor săgetător,
Să mă poarte la tine, să fiu o salvare,
Fiindcă durerea te-a răpus, de mine-ți este dor !
Dac-aș putea !
Ți-aș mângâia tâmpilele înzăpezite,
Iar dorul l-aș alunga cu-a mea binețe,
Ai vedea cum durerile ce stau pitite
Ar fi înlăturate cu dragostea mea,
Dată cu larghețe !
Dac-aș putea !
Nu sunt un Înger pe acest pământ,
Sunt omul comun, obișnuit,
Ce-ntotdeauna, a simțit,
Dragoste pentru apropiați, totu-i născut, e dăruit !
Asta, cu siguranță, pot !
Nu sunt perfectă, am defecte multe,
De-un lucru însă garantez:
În suflet, port bogății dorite,
Pe mine.. poți să contezi !
Asta-mi doresc !

Roma

DE PESTE OCEAN

Cenaclul „Retro” din Chicago

În jurul focului viu al limbii române

*„Mă simt lacrimă și cânt
Mă adie un cuvânt,
Dar mă las în grija zării
Să-mi aducă lăutarii.”*

Deși departe de patria mamă România, ograda fiicei mele Ligia Grindeanu din Chicago SUA, poartă amprenta românescului plai și grai. De aici am pornit, în acea zi însorită de 30 august 2020, spre o altă prispă primitoare a familiei unor vrednici români de ai noștri Carmen și Sorin Griza. Cu o mască de rezervă, dar cu priviri deschise ne-am exprimat bucuria revederii.

După ospitalitatea specific românească, a început și programul literar muzical să se rotunjească. „Limba română este patria mea” oriunde m-aș afla. În straie cu elemente de stil românesc, dar și cu mai moderne veșminte, grupul de poeți, recitatori și cântăreți, s-au lăsat chemați și dirijați de muze. Soarele mângâie încă auriu corzile chitărilor și încălzesc suflete legate de dăruire prin artă. Florile adie atinse de diapazonul vântului dirijor și iată-i pe soții Anda și Ștefan Crisolțean, două suflete gemene/ În suflet asemenea/ Fii ai limbii noastre române/ Și pe meleaguri străine!

Repertoriul lor de cântece e bogat și țesut în timp încă de pe vremea studenției la Cluj. Colaborarea lor în viață și în artă e ca în „Dumbrava Minunată”, cum se numește și una dintre piesele muzicale pe care o

interpretează cu succes. Aplauze îndelungi a atras și piesa muzicală pe motivul ochilor căprui, cald omagiu adus unor alese sentimente. Ștefan Crisolțean, lider și fan al diferitelor genuri muzicale, aduce armonie iubire și dor de țară prin incantațiile muzicale de mare talie valorică.

Corina Vlad este dotată cu talent muzical instrumental, vocal, de compoziție, dar și cu har poetic. Alături de compozițiile proprii promovează și piese ale consacraților. Astfel piesa muzicală „Vânăre de vânt” interpretând refrenul bilingv, are priză la auditoriu.

Din creația proprie, inclusă în volumul de poezie religioasă „Cereasca grădină” am recitat poemul „Umbra nunții din Cana Galileii”. Am simțit și am emanat emoție. Am vorbit și despre apariția recentă acestei cărți, apreciate la concursul de literatură religioasă „Credo”, cu premiul Bibliotecii Municipale „Petru Maior” din Reghin. Am socotit și acest gest, un dar de Ziua Limbii Române în contextul sărbătoririi ei pe meridianele sufletului. Sorin Griza, cantautor, a făcut un omagial adaos repertoriului său artistic cu piesa muzicală „Lacrimă și cânt” pe versurile Ligiei Grindeanu, care a recitat în armonie cu interpretul. Orchestra cenaclului

„RETRO” a punctat armonios mesajul ideatic și emoțional al poeziei. Mult suflet românesc străbate până departe din patosul exprimat în cântec și recitare de Radu Rusell Răceanu. Dorul de țară se oglindește în lacrima din privirea sa.

Vali Tomescu aduce nostalgia dulcelui grai moldovenesc din izvorul cântării sale. Cu o voce caldă, rostire expresivă și convingătoare, ne amintește că patria este pretutindeni acolo unde se vorbește limba română. Toamna se strecoară magic și duios în versurile scrise și interpretate cu sensibilitate de Lavinia Tomescu. Vorbind și cântând în grai, sau remarcați și prin simțul umorului, cupletul muzical, interpretat de Lavinia și Vali Tomescu, a fost cu aplauze și zâmbete primit.

Poetă și recitatoare, Ligia Grindeanu are o voce caldă, diafană și pătrunzătoare în sufletul doritor de frumos. Ea ne reamintește că luminătoarea spre dezlegare a scrisului și cititului este învățătoarea. Recită deci poezia „Dăscălița” aducând suflul transmis de poetul neamului Octavian Goga. Versurile curgeau pe râul muzical spre infinit...

Se lasă seara, mai întâi discretă, apoi cu lumina lunii care se întâlnește cu lumina

din sufletul artiștilor străbătuți de dorul de țară.

Un alt poet al neamului nostru românesc George Coșbuc, mi-a dat prilejul să recit din creația sa poezia „Dușmancele”, cu mesaj liric de actualitate amintind de mentalități, obiceiuri și ritualuri din satele românești de odinioară.

Luminile grădinii pământene și cerești s-au întâlnit prin intermediul flăcării țâșnind din lemnul Izvorător de lumină! Răspunsul prietenilor „vânare de vânt” s-a răspândit în înaltul luminii grădinii. Au fost cu noi, cu sprijin spiritual, tehnic, de imagine și ospitalitate doamna Cornelia Preduț, precum și domnii Iulian Grindeanu și Sergiu Vlad.

Mulțumim minunatelor noastre gazde, Carmen și Sorin Griza, care, ne-au primit spre a ne exprima împreună prin poezie și cântec cinstirea limbii române. Astfel, potrivit versurilor Ligiei:

„Cum să pleci și cum să uiți?
Ploaia cum cădea în munți
Toamna apunând în vie,
Țesătura de pe ie”...

**Ana Munteanu Drăghici
Chicago, 31 august, 2020**

ANA MUNTEANU DRĂGHICI

Dor de zenit

Din pământul tern
dîn mine,
Crește dorul de zenit,
Semănat de nemurire
Și chemat de infinit...

Stropi de sete mă îndreaptă
Către cumpăna de timp,
Apele de cer m-așteaptă
Către sanctuar de-Olimp!

Eu, sub semn de căutare,
Respirației dau elan,
Din teama de înserare
Zorii visului să-i chem,

Iar la cumpăna secundeii,
Gând, simțiri se întâlnesc,
Sclipiri să găsească unda
Eternului dar ceresc!

Sapă în mine fântână,
Adâncimi neexplorate...
Setea de frumos adună
Călători de dor de carte.

Câmpul vieții se răsfiră,
Verdele de iarbă-mbie.
Fila devine câmpie,
Iară setea, apă vie

Și din cupa sacr-a firii,
De pe marginea fântânii,
De din zorii rugăciunii

Beau din basmele iubirii!

Infinitul mă-mpresoară
Și mă soarbe din tăcere,
Armonie de vioară
Mă poartă în adiere...

Și atunci văzduhul firii,
O albastră-mbrățișare,
Bolta cerului iubirii
Deschide spre încântare!

13 Iulie 2020, Chicago

Nestrăbătute zori

Sunt și eu un foșnet doar
Dintr-o umbră de plecare...
Chiar dacă lumină-mi par
Clipele în depănare.

Efemerele pe ram,
Stinse culori într-o boare...
Dar, al gândului balsam,
Poartă-n el iviri de soare!

Verde respiră simțirea
În multicolore unde
Vrea să stăruie iubirea
Veștejiri să n-o pătrundă...

Vântul șuierând șagalnic,
Mă adie-n depărtări,
Frunză pribegind amaric
La desprinderea de zări...

Mă ademenesc iluzii
Dintr-un zbor imaginar,
Trist mă-ntâmpină
confuzii
Din necunoscut hotar.

Mă ascunde adierea
Automnalelor culori
Și-mi răspunde doar
tăcerea
Din nestrăbătute zori...

8.10.2020, Chicago

LIGIA-ANA GRINDEANU

Anotimpuri de dor

Vin toamnele în noi tot
mai curând
Zănele munților se
îmbracă în haine de ploaie
Nechemat, dorul
se plimbă pe nori
Și sângele își alege o
culoare transparentă.

S-au aprins focuri pe
umerii grei ai clipei
Despărțiți de rodul lor,
Copacii își picură roua
Peste rădăcini apuse
demult.

La umbra acestor
anotimpuri de dor,
Îmi scriu poemele:
Iubiri și pustiu,
destine și zbor,
E lacrima azi
mai aproape de noi.

Fugim încărcăți
cu valize de fum,
Grăbiți să ne cernem
pustiul de-acum,
Se pierd amintiri
într-o zare de cer
Cuvânt ațipind
într-o carte de dor.

Iowa City, 3 iulie, 2006

Zăpada târzie

Februarie...
Nu doream să mai plece
Zăpada aceea târzie.

La ferești flori de gheață
Îți desenează chipul.

Te ascunzi în geometria
desenelor
Ca într-o mantie
neîncăpătoare,
Dar primăvara te va găsi
Să-ți topească lacrima,
Pe care ți-o știu în privire.

Fiecare cu lacrima lui

Și cu dorul lui de acasă,
Gândurile s-așază peste
anotimpuri

Ca niște veșminte bune
purtate la sărbători.

Iowa City, 16.02. 2005

Zărilor sfinte

Petale respirând a-nflorire
În cartea cu nume de dor

Tulpini crescute în privire
Și lacrima scaldă un zbor

În jocul aducerii aminte
Anotimpuri
cu genele grele
Albastrul se închină
la stele
Ațipind peste zărilor sfinte.

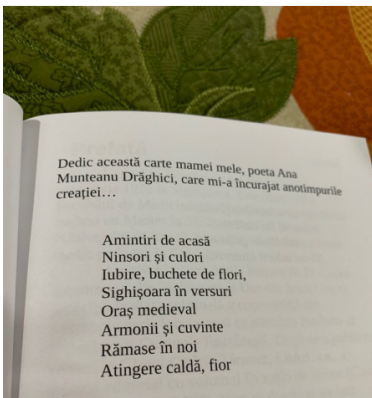
Chicago, 29 Martie, 2011

Caligrafieri din prefață

„Anotimpuri de Dor”

Poeta Ligia Ana Grindeanu ne convinge că și anotimpurile au dor, în volumul de poezie intitulat „*Anotimpuri de Dor*” editura „Ardealul” Târgu-Mureș, 2020. Structurată pe diversitatea trăirilor sufletești ale creatoarei, cartea ilustrează anotimpurile lăuntrului sufletesc geografic, ideatic și emoțional, în poezii scrise în perioada 2003-2011. Astfel, se conturează cele două lumi, al plaiului natal din România, cu popas liric în orașul.

medieval Sighișoara și din

continentul american, Iowa City și Chicago, Ligia este purtătoarea dorului de locul natal, căruia îi dă o expresie sub titluri sugestive: *Drumul spre casă, Ora exactă a plecării, Dor de Sighișoara*. Țara de adopție, unde poeta trăiește cu familia și își desfășoară menirea profesională de medic, de asemenea o inspiră, dorul fuzionând peste ocean. Sub titluri ca *Să fie soare, Secret, Un continent de piatră albă, Zile și zile*, anotimpurile de dor ale sufletului poetei retopesc zăpezi în lacrimile revederilor și ale despărțirilor. Cele două lumi ale geografiei sufletești, conturate în harul poetic al autoarei, se întâlnesc în miezul cuvântului ce le înveșmântează. Unele dintre poeziile publicate în această carte pot fi regăsite în publicații și antologii literare, cum ar fi *LitArt, Creneluri Sighișorene, Vatra Veche, Spuză de Stele, Antologia Poeților Români Contemporani din Întreaga Lume, Poeți și Prozatori Români în Regal Eminescian și Românuț s-a născut Poet*.

Ligia promovează prin expoziții de carte și interpretare și creațiile literare ale confrăților, în cadrul evenimentelor *Cenaclului Retro și Serii Culturale Românești* din Chicago. Este o inimă ce bate cu pasiune și dor în *Cenaclul Retro*, unde poezia sa curge spre suflet și pe calea compoziției muzicale.

Ana Munteanu Drăghici
Ligia Ana Grindeanu

La inițiativa Ligiei, spectacolul *Portativul Iubirii* a ajuns și în mijlocul comunității românești din Iowa City în vara anului 2019, în colaborare cu *Cenaclul Dor*, creând punți de lumină din românesc izvor.

Prefața: Ana Blandiana și Ana Munteanu Drăghici
Postfața: Eugeniu Nistor
Coperta: Cathy Drăgan
Traduceri în limba engleză: Alexandru Grindeanu

Deschizând cartea *Anotimpuri de Dor*, vă veți întâlni cu propriul eu într-o armonioasă regăsire cu propriile trăiri sufletești.

Ana Munteanu Drăghici,
Octombrie 2020.

NICOLAE BOGDAN GROZA

(Chicago – USA)

Totul vorbește...

Totul vorbește în noi și în lume,
Nimic nu a fost scris la început.
Chiar numele meu a fost rostit anume,
Și întregul univers l-a priceput

Totul vorbește. Și focul și apa...
Culorile au și ele un grai al lor.
Vorbește și gândul, vorbește și pleoapa,
Vorbește licărirea stelelor

Totul vorbește. Tăcerea, ploaia, zborul...
Numai să știi cum să le ascuți în sine-
Dar cel mai tare dintre toate vorbește dorul
Când ai uitat cum să te întorci în tine.

Ne-am pierdut grația auzului divin
Când din rai Adam a fost izgonit.
Și din amintiri tot scriem, puțin câte puțin,
În suflet, despre un cer surghiunit.

Când vom ajunge iar la starea cea dintâi
A celui ce nu a cunoscut scrisul deloc,
Atunci vom fi ce-am fost întâi și-ntâi
Un om de lut, dar rege, călit prin divin foc.

Rondelul toamnei reci

Chiar dacă plouă și-i destul de rece
Tot am să visez la cerul meu senin
Ascuns acum de nori de ebenin
Ce încearcă soarele iar să mi-l înece

Toamna asta știu că o să mă sece
Lăsând în mine urma-i de canin...
Chiar dacă plouă și-i destul de rece
Tot am să visez la cerul meu senin

În visuri nimeni nu mă poate-ntrece...
Am și acum același suflet adolescentin
Să cred că dincolo de gându-mi anodin
E veșnica mea vară ce nicicând nu trece
Chiar dacă plouă și-i destul de rece.

Să fac ce-mi place...

Să fac ce-mi place, asta mi-e dorința...
Să trec senin prin viață lepădând urâtul.
Și când peste nori mi se înalță cântul,
Să pot să-mi întregesc conturul și ființa.

În loc de umbre să prefer lumina -
În loc de lenea dulce, să mă ostenesc
În a găsi visuri ce stârnesc
Înălțări din care îmi iau proteina

Ce poartă-n ea o taină a nemuririi,
Asimilând-o în vene zi de zi cu sânge.
Și apoi cuprins de stările uimirii

O altă primenire să dea curând în pârg -
Și năpârlit de trecutul fad al firii
Să pot să salt, să zbor, să ard, să curg.

Carmen Florian – peisaj autumnal

În spirit românesc

E știut că la Chicago ființează un cnaclu ce respiră dor românesc. Este vorba de Cnaclul „Retro”. Ne bucurăm să știm aici și două prezențe sghișorene active, respectiv Ana Munteanu Drăghici și fiica acesteia Ligia Ana Grindeanu, care locuiește la Chicago.

Receptivă la viața și evenimentele patriei mamă, România, această grupare literar-artistică exprimă în creații și interpretare emoția dorului de țară. Chiar dacă „nu omul supune vremurile, ci bietul om este supus vremurilor”, mesajul ideatic și emoțional al românilor de peste ocean, a reușit a fi transmis prin intermediul unui videoclip:

<https://youtu.be/ZbnJLnSX7A8>

Iată mesajul cnaclului prefațând videoclipul: „Cu drag și dor de țară, Cnaclu **Retro** își aduce tributul prin vers și cântec la ceas aniversar. La mulți ani România! La mulți ani români! Spiritul sufletului românesc adună noi pagini în istoria neamului!”

„Amintire cu haiducii” e cunoscuta piesă muzicală ce deschide videoclipul. Prezența artistică a interpretului Ștefan Cristolțean, vocal și instrumental, aduce ecoul haiducilor de odinioară. Accentele orchestrale ne introduc într-un refren evocator al timpurilor „celor ce luau calea codrului devenind haiduci” pentru împlinirea dreptății.

Vocea caldă a Corinei Vlad ne împărtășește bucuria scrisului latin pe „vatra dulce-amară”, cu fiecare literă prețuită și adorată „ca pe ochii maicii mele”. Acompaniamentul vocal și instrumental aduce un mesaj impresionant. Iubire de țară emană și poezia semnată de Ana Munteanu Drăghici, purtătoare a

dorului de neam între cele două lumi. Creația recitată de autoare e armonizată de violonistul Cătălin Lari.

Nostalgia de locurile natale, dragostea și dorul față de acestea, răzbat din poezia compusă de Ligia Ana Grindeanu sub titlul: „Lacrimă și cânt”, cuprinsă în volumul de versuri al poetei „Anotimpuri de dor”. Inspirat de mesajul poetic al acestei poezii, Sorin Griza a compus piesa muzicală „Lacrimă și cânt”. Astfel, poezia și muzica s-au împletit în frumoasa armonie a recitării și cântării! Ilustrarea piesei muzicale de către Sorin Griza cu imagini de respirație românească este în concordanță cu ideile și sentimentele poeziei, ca și cu linia melodică. Refrenul e susținut vocal și instrumental de Cnaclul „Retro”: „Cum să pleci și cum să uiți/ Ploaia cum cădea în munți,/ Toamna spunând în vie/ Țesătura de pe ie...”

Misiunea principală a Cnaclului „Retro” este aceea de a „păstra aprinsă flacăra trăirilor românești în inimile tuturor celor care vorbesc, scriu, cântă și gândesc românește, oriunde în lume s-ar afla”. Astfel, Sorin Griza susține cu vocea și chitara sa românismul cântecului „Nu uita că ești român”, acompaniat cu suflet și trăire artistică de membrii Cnaclului „Retro”. Și de data aceasta cnaclul întregeste menirea artei cuvântului și al sunetului.

La conceperea materialului, pregătirea înregistrărilor și realizarea acestui montaj au contribuit membrii Cnaclului „Retro”: Anda Cristolțean, Ligia Ana Grindeanu, Ana Munteanu Drăghici, Corina Vlad, Lavinia Tomescu, Ștefan Cristolțean, Decebal Sorin Griza, Cătălin Lari, Calin Mărincaș, Radu Russell Răcean și Valentin Tomescu.

Vizionarea videoclipului s-a bucurat de aprecieri venite de pe continentul american și european. Iată câteva dintre aceste mesaje:

-*Mulțumim frumoase suflete românești că nu ați uitat de unde ați plecat. Felicitări pentru efortul vostru și drag de România!* Lari Ana, Chicago
-*Felicitări!* Minunat! Ioana Heidel, Germania

-*Sincere felicitări pentru realizările voastre!* Jeni Chirțes Maier, Sighișoara, România

- *Un videoclip de nota zece cu plus. Superbe imagini, versuri, interpretare, totul este minunat. O armonie totală! Un aspect de sărbătoare. La mulți ani Țară – mamă! La mulți ani frați – surori!* Maria Corini, Italia.

- *Superb! Multumim, Cnaclul „Retro”!* Ca întotdeauna, ne umpleți sufletele cu o stare de bine, de speranță, de fericire!
Mulțumim! Bravo! Olezia Comsula, Chicago.

-*Mulțumesc pentru acest moment de aducere aminte, cu drag și dor de Cnaclul RETRO, un univers plin de armonie și artă vie în culorile drapelului nostru național! La mulți ani, România! La mulți ani, tuturor!* Terezia Chiș, România.

Mulțumiri pentru frumusețea și căldura sufletească a acestor cuvinte venite de pretutindeni!

Ana Munteanu Drăghici
1 decembrie 2020, Chicago

DE PESTE PRUT

Victor Bivolu

**CULTURĂ PRIN
NUMISMATICĂ –
Adoptarea Drapelului de stat în
Republica Moldova**

În anul 2020 Banca Națională a Republicii Moldova a lansat pe piață o monedă de circulație cu caracter comemorativ cu valoarea nominală de 10 lei dedicată **împlinirii a 30 de ani de la adoptarea Drapelului de stat al Republicii Moldova.**

Aversul și reversul monedei sunt de culoare argintie-aurie: interior – aurie, exterior – argintie. Cantul monedei este zimțat, cu profilul personalizat și cu legenda
*MOLDOVA*MOLDOVA.

Imaginea aversului și a reversului monedei se stabilește prin rotirea acesteia în raport cu axa verticală sub un unghi de 180 grade. În centrul câmpului aversului monedei este redată

imaginea stilizată a tricolorului arborat, în care este încadrată Stema de Stat a Republicii Moldova.

În exergă, periferic pe circumferința monedei este gravată inscripția: „30 DE ANI DE LA ADOPTAREA TRICOLORULUI REPUBLICA MOLDOVA. Pe revers în plan central sunt inscripționate valoarea nominală „10 LEI” și anul emisiei 2020;

Urmând circumferința monedei, sunt gravate 30 de stele. În partea de sus, în exergă este aplicată monograma din literele mari de tipar „R” și „M” (abrevierea denumirii Republica Moldova) în imagine latentă (imagini ascunse, care sunt vizibile alternativ când se înclină reversul monedei stânga-dreapta); pe suprafața cifrei 1 a monedei este aplicat ca element de siguranță: microgravura cu legenda „BNM” de trei ori.

Caracteristicile tehnice ale monedei sunt următoarele: compoziție - bimetal (interior - oțel placat cu alamă, exterior – oțel placat cu nichel), forma – rotundă, diametrul – 25,3 milimetri, greutatea – 7,65 grame, grosimea – 2,3 milimetri și tiraj – 250000 exemplare.

La 27 aprilie 1990, Mircea Snegur a fost numit în funcția de președinte al Parlamentului Republicii Socialiste Sovietice Moldovenești. „Prima mea dorință a fost de a adopta legea cu privire la drapelul de stat a țării”, a precizat primul președinte al R.M, Mircea Snegur.

În momentul legiferării

drapelului de stat erau deputați care militau împotriva adoptării tricolorului. În primăvara anului 1990 a fost lansat concursul pentru crearea stemei de stat.

În urma mai multor consultări și dezbateri au fost alese câteva lucrări. După aprobarea finală a Comisiei de Heraldică, stema realizată de Gheorghe Vrabie urma să fie aprobată în cadrul Plenului Parlamentului de la Chișinău. După discursul lui Vrabie la tribuna Parlamentului au urmat acuzații din partea mai multor deputați. În urma aprobării stemei în Plenul Parlamentului la 3 noiembrie 1990, drapelul de stat cu stema amplasată în centrul fâșiei galbene a fost arborat pe cele mai importante instituții de stat ale Republicii Moldova.

Pe 23 aprilie 2010, Legislativul a declarat această dată drept „Ziua Drapelului de Stat”. Drapelul Republicii Moldova a fost arborat în cadrul mai multor competiții internaționale. Andrei Carpenco este primul moldovean care a cucerit, în anul 2009, Everestul. Pentru prima dată, tricolorul Republicii Moldova a fost arborat pe cel mai înalt punct din lume. Drapelul Republicii Moldova este un tricolor cu benzi verticale, albastru, galben și roșu, având un raport al proporțiilor de 1:2 între lățime și lungime.

Drapelul de stat al Republicii Moldova este asemănător cu cele ale statelor Andorra și Ciad, dar evident nu are nici o legătură cu acestea.

Este de asemenea asemănător cu cel al României, dar diferă prin proporția dintre lățime și lungime (1:2, al Republicii Moldova față de 2:3 al României), prin nuanța albastrului (cobalt în România) și prin prezența stemei Republicii Moldova pe culoarea galben.

VICTOR COBZAC (VicCo)

Mi-am cusut din tricolor cămașă

Din Ba-sa-ra-bi-a... cu dor.
Sunt român,
Român la mine-acasă,
Din români se trage
Dumnezeu,
Mi-am cusut
Din tricolor cămașă,
Ca să-l port
La inimă, mereu!
Și-am s-o port
În zi de sărbătoare
Și copiii,
Și nepoții mei,
Ca pe-un busuioc
La cingătoare,
Lucruri sfinte
Printre Dumnezei.
Curge Prutul,
Nu ne mai desparte,
Peste două maluri
Punți de flori,
Dacă sunt român,
Român cu carte,
Printre frații mei
Printre surori!
Sunt român,
Român la mine-acasă
Și-am învins
Având o soartă grea,
Nu cunosc o Țară
Mai frumoasă,
Ro-mâ-ni-a este
Țara mea!

01.12.2020

Abuz de alb

Iarna
e peisaju-n care,
Domnul
a făcut abuz.
De alb:
a dat cu alb
și văi, și dealuri,
și case cu copii
la geamuri,
și horn, și prispe,
și hogeacuri,
pârtii de sănii,
peste glie.
Abuz de alb
în patru urme,
ce nu mai vor
să se despartă,
Abuz de alb
și veșnicie!!!

Mai plină de descântec

noaptea îmi leagă ochii
și mă lasă lângă geamul
care dă înspre pădure
și-i deschis să intre cerul
cu toți sfinții să mă fure
să mă plimbe printre stele
loc dorit demult de mine
când visam cu capu-n poale
sa le duc la iaz pe toate
stelele se scaldă goale
cine vrea să le admire
cum apoi pe mal aleargă
fluturând cu sănii grei
vântul trupul să le șteargă
peste tot cu ochii mei
care ce se-ntâmplă Doamne
de-acu văd prin întuneric
roua ce s-a scurs se vede
c-a picat balsam pe gene
a rămas doar să-mi fac cruce
mulțumit de ce se-ntâmplă
mai am multe să descopăr
cine vrea mai este loc
noaptea-n doi e ca un cântec
și-i de zeci de ori mai scurtă
și mai plină de descântec.

Picturi pe sticlă

Redactori: Aura Ungureanu, Maria Petrescu, Silvana Andrada Tcacenco, Piroska Székely, Raul Gogoasă, Anda Voican, Ana Munteanu Drăghici, Nicolae Hofnăr, Tinca Avrămescu, Aura Ungureanu, Viorica Șutu, Konstantin Korcinski, Viorica Negoiaș, Nicolae Codrea

Colaboratori: Carmen Florian, Antonio Moldovan, George Călin, Dinuca Burian, Col. (r) Ilie Chiorean, Oltean Corina – (Biblioteca Cristian - BV), Marius Pașcan, Răzvan Ducan, Alensis de Nobilis, Doina Bezea, Iacob Coman, Victor Bivol, Pr. Dr. Nicolae Gheorghe Șincan, Pr. Sebastian Floroiu, Ligia-Ana Grindeanu și Nicolae Bogdan Groza (Chicago), Victor Cobzac (Chișinău)

Parteneri: ATE Bucovina – Brașov, Societatea Culturală „Apollon”- Urziceni, RadioSon Sighișoara, Școala Gimnazială „Zaharia Boiu”, Biblioteca „Petru Maior”- Reghin, Biblioteca Orășenească „Liviu Rusu” – Sărmașu, Suci Petru „Cătălin”- PFA, Editura „Vatra veche”, Cenaclul „Fractal” – București, Cenaclul „Retro” din Chicago și „Dor” din Iowa City (SUA).

Tehnoredactare, convepție grafică: Nicolae Băciut

Adresa e-mail: creneluri.sighisorene@yahoo.com - telefon mobil 0746461692 sau 0265772220

Găsiți publicațiile noastre pe: <https://crenelurisighisorene.wordpress.com>

**Buchetul miresei – pictură
pe pânză din cuțit**

Pictură pe sticlă

Pictură pe sticlă și porțelan

Pictura de Carmen Florian - Solitar optimist